[President.]

but always as a matter of indulgence on the part of the President. If the President finds that any member is entering into a *discussion* of such subjects, then, it seems to me, the President is at liberty to rule out such discussion. A *passing reference* to such subjects is sometimes allowed. *Discussion* is not allowed.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Sir, the statement that has been placed by the Financial Secretary—

PRESIDENT: I have some little business before the continuation of the general discussion of the Budget is announced.

Before resuming the general discussion of the Budget I may tell the Council that three non-official members have to be elected for the Standing Finance Committee for 1105. The non-official members will please meet under the presidency of the Deputy President, on Thursday the 8th August soon after the Council rises in the evening, and elect three members to serve on the Committee.

The House will now resume the general discussion of the Budget.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): The Financial Secretary has placed before the House a statement which shows that the Finance Department has budgeted for a revenue of Rs. 248·08 lakhs and an expenditure charged to revenue amounting to Rs. 244·94 lakhs, thus leaving a surplus of Rs. 3·14 lakhs. As the learned Deputy President remarked yesterday, I do not propose to start a controversy on the merits and demerits of a surplus Budget. Anyhow, Sir, when we scrutinise the Budget according to rules and recognised canons of public finance, I do not find much room for congratulating the Financial Secretary. The points for primary consideration in a discussion of the Budget are whether the Finance Department has suggested any means of improving the normal revenues of the State, whether it has suggested any method of reducing the expenditure, whether this expenditure is equally and evenly distributed according to the order of importance of 16 various items. Considering the Budget with, therefore, a standard I must say without hesitation that the Budget under discussion does not satisfy me. I am very sorry to find that there is no policy underlying the drafting of this Budget. I do not see any principle adopted by the Finance Department in framing this Budget. I am sorry again to see that this Budget is only a dry summary of figures and it does not suggest anything new. There are not many items which require special explanation, as the anticipation for the next year closely follows the expenditure of the current year; I must certainly give credit to the Finance Member for his honest confession. But I cannot give him credit for an efficient Budget. The Budget has been prepared just on the same lines as the current year's Budget. That is the point which I wish to bring to the notice of this House when we discuss the Budget. Sir, with regard to the first question whether the Financial Secretary

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has suggested any new method, any means of improving the normal revenues of the State without fresh taxation, he relies chiefly on his own calculations on the expected increase in the *Excise* Revenue. I am ashamed of our Government relying chiefly on the Excise Revenue. We, the public of Travancore will be glad if our Government did not assign an important place in the Budget for this sinful item of revenue. As our learned Deputy President remarked yesterday we do not care for the time when prohibition should be adopted. We do not want to establish prohibition tomorrow. But that must be our goal to be attained at least within a quarter of a century.

Then again, the Financial Secretary relies on the increase under Customs; and it is still more interesting to note that he relies on monsoons. Such is his basis of his calculations.

Then, coming to Land Revenue I have to call the attention of the Government to the fact that we have already reached the maximum limit of taxation. We cannot tax further. In 1103, the actual revenue was 41,62,373 of rupees. This year our Government estimated for 41,49, 600 of rupees. The revenue has decreased; and with reference to this, there is no room for criticism nor is there any room for consolation.

The next question is whether our Finance Department wishes to find out any means of retrenching the expenditure. The figures will speak for themselves. Almost always, on the floor of this House, we have spoken for reduction of our expenditure, especially of reduction of the pay of officers of the topmost rung of the ladder. But, of course, these are untouchable items, non-votable items in the Budget. We cannot deal with them, and we are not asking for that. Now, with regard to the touchable items, that is, the votable items in the Budget, Sir, in the year 1103 the expenditure under Land Revenue was Rs. 10,54,191.

According to the estimates for 1105 it is Rs. 11,21,379.

Under Forests, in 1103, it was Rs. 7,85,210.

In 1105 it is Rs. 8,24,971.

Under Excise in 1103, it was Rs. 4,05,009.

In 1105, it is, Rs. 4,39,653.

Under Registration in 1103, it was Rs. 2,93,952.

In 1105, it is, Rs. 3,57,350.

Under Anchal it was in 1103, Rs. 4,095.

In 1105, it is Rs. 14,275.

These figures must necessarily speak for themselves. This is not a matter for any consolation. Every year we are increasing our expenditure without having any means of increasing our revenues. The Government have not found any means of increasing the revenues. In this connection, Sir, I may say that the Government should see whether they have availed themselves of all their resources. Sir, as a subject of Travancore, I am sure, these matters will arise in your mind for consideration with greater force in future years than in the past. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

subject of railways, we are not allowed to discuss here. Anyhow, it requires careful consideration. In regard to Land Revenue, the question of a re-settlement must engage the attention of Government. Of course, for the present, there may be some difficulties. We must have recourse to re-survey. We must be prepared to meet the expenditure in connection with that; we cannot help it. These are some of the suggestions that I have to make in connection with the means of increasing our revenue.

Then, with regard to the question of the distribution of our expenditure, as I remarked just now, I am not in a position, according to the Rules of the Legislative Council, to deal with non-votable subjects. It appears to my mind, Sir, that it is impossible to discuss, to scrutinise, and to criticise the Budget piece-meal. In so far as we are not allowed to deal with these non-votable items we are not able to make any criticism. True we are not experts. Anyhow, our criticism cannot be complete; and so, they must be considered with a margin since we are not allowed complete criticism. Sir, I may advocate an increased grant for primary education. There is a provision for about Rs. 19 lakhs for Vernacular Education. For Primary Education, I would ask for a further grant. Some say that in Travancore, Sir, we consider that ignorance is always a bliss. But it is a bliss only so long as it is folly to be wise. Government say that there are many poor men in the land and that they are a menace to the land. There is no provision whatever for the relief of the poor; and I would advocate a provision for the relief of the poor as that would tend to the economic regeneration of the land. As it was expressed by my friend the other day, we have got big sums to be spent on unnecessary items whereas we have no money for useful purposes. Therefore, according to the same canons of public finance the Finance Department does not seem to have prepared the Budget properly.

Sir, I wish to examine how far the expenditure, incurred by the Government, is in proportion to the welfare of the people. For the maintenance of the Development Departments, *viz.*, the three Departments of Agriculture, Industries and Co-operation, the following amounts have been provided:

Agricultural Department	Rs. 2,33,580.
Industrial Department	Rs. 1,58,606.
Co-operation	Rs. 54,034.
Development Board	Rs. 4,570.

I am for a further grant for these departments. But now the question is whether there are any advantages derived by maintaining these departments. My complaint does not only lie in that direction, Sir, but it lies in another direction also. The other day Mr. Asan asked for an economic survey; and when that question was brought to the notice of this House, the learned member who spoke on behalf of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government said that the scheme was Utopian and that the labour involved in an Economic Survey is practically Herculean labour. From what I just now remarked it would appear that our Government seem to have no inclination to know the real state of affairs. Therein lies the real difficulty.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*) : In rising to a point of personal explanation, I think the member has not stated facts correctly. I said, "In the form in which the resolution has been moved, namely, '*for a comprehensive survey of the whole State,*' there lies the difficulty."

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*) : I am sorry the learned member did dot wait to hear what I was going to say. I did not want to steal a march over him or to mis-represent facts and gain my point. I want to get my grievances redressed and I do not want to steal a march over him.

The Professor said that the whole survey—

PRESIDENT : You should refer to him as a member and not as a Professor here.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*) : Yes, Sir. He said that an Economic Survey of the whole State was not practicable and he poohpoohed our suggestions. Anyhow, we have managed to carry that resolution. But the resolution, and the suggestions of the Economic Development Board, seem to have no influence on the Government. My complaint is that our Government seem to think that there is much in ignorance. But it is not so.

Then there is the important question of the condition of the agriculturists in the State. Agriculture is the main occupation of the people of our State. Going into the conditions of these agriculturists we find that they are puppets in the hands of the money-lenders and the usherers. Some members have urged the need for the institution of Land Mortgage Banks and for the survey of the State. But the Government seem to think that it is a big question and therefore could not be taken up. These big questions are useful for the public; and hence they *must be* taken up. I am very gald to see that the present administration is prepared to meet matters in a compromising spirit and to see that something is done at least in the future. The solution of the Jenmi-Kudiyan problem, and such other questions must necessarily, and in a considerable measure, alleviate our troubles.

With regard to the Department of Industries, it would appear that we do not get any gain from this department. We cannot question the existence of this department, as it is only in the experimental stage. What we have to consider is, how it aids the industries in the State. The information disclosed is disappointing.

Sir, coming to the Medical Administration, a sad irony runs through the Administration of the Medical Department. I may be allowed to say, Sir, that medical aid is necessary and is most important for the people of Travancore, especially the labouring classes. There are many hospitals in the State to which sufficient quantities of medicines are not

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

supplied. For instance, there is a hospital at Vaikam to which I had been on one occasion. In this Vaikam hospital there was no medicine for three months. And in some other hospitals the condition is worse on account of the frequent transfer of officers and sad lack of discipline. We want properly equipped hospitals and not useless and ill-equipped ones.

Then again, Sir, the Medical Board, consisting as it does of three members, does not seem to realise its responsibilities. Tuberculosis is a fatal disease; and it is coming to have great sway in Travancore. Our Medical Board was having certain communications with Madanapalli people. It is not known whether the Board did anything further in the matter. It is for the Board to see to all these matters. It is a body of three persons endowed with the responsibilities of the proper administration of medical relief. The achievement is disappointing.

PRESIDENT: It is nearly time for you.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): There is then the Department of Education. This requires the most important consideration at the hands of Government. What I wish to stress in the matter of education, Sir, is the necessity of preparing Travancore for compulsory primary education. It cannot be done in a year or two. Our Budget and our estimates must always have that in view. Then again, Government must also show more leniency, more consideration towards grant-in-aid schools. To my mind, it appears that the Government do not seem to pay so much attention to grant-in-aid schools as they pay to Government schools. As far as possible, the Director must make a comprehensive inspection of all departmental schools and try to bring as many of them as possible under private agencies.

Then, Sir, the imparting of religious education is of great importance. I understand that the Director of Public Instruction has sent a Circular restricting the time for religious instruction. I need not tell the honourable member the truth, that religion has a great influence upon character and that character has a great part to play in education.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): I rise to say a few words on the Budget. I have hardly anything new to say except one or two things which seemed to me to deserve the attention of the Council. I shall, Sir, with your permission, mention them. Ours is an agricultural State. Our population is increasing rapidly and our necessaries for our daily existence are also increasing. But the fields in the country are not also mounting rapidly. The fact to which it would be suicidal to shut up our eyes is our dependence on other countries for our necessaries of life. Last year alone we had to purchase from foreign markets rice to the value of 3 crores and 21 lakhs of rupees. In other words, the whole quantity required for the full physiological requirements of half of the population of the State had to be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

purchased from outside Travancore. True that our export trade came up to 11 crores of rupees; and our import trade came to about 8 crores of rupees. If you take the value of tea exported, our exports and imports balance better than our revenues and expenditure. The fact I wish to emphasise is our dependence upon other countries even for our food-stuffs. A nation depending upon others for food-stuffs could be said to surrender its manhood and self-respect. It is also being increasingly realised that the problems of our small State, at least half of them, are rising up rapidly to the importance of international problems. Our problems are getting up mixed with the world problems, particularly our trade and transport; and if we do not take timely action to get ourselves into line with the fiscal practices obtaining in other parts of the world, I dare say we would be committing suicide, an economic suicide. In my humble opinion, our system of taxation needs modernising and scientific handling. I am not an expert. I am not an economist. But all that I claim to have done, is to have compared the fiscal practices of some other countries with those of ours; and I find that our practices are a negation, an emphatic negation of those followed in British India. Well, Sir, a small country like ours must necessarily grow unless we die; and, if we want to grow, we must develop our resources. Well, my friend the Financial Secretary proposes to levy a revenue of 2½ crores; and we owe it to his generosity that he proposes to spend all but 3 lakhs. But all that I can say frankly, with regard to the expenditure that he has proposed to incur, is that he does nothing more than filling up the old ruts left by the operation of time or supplying oil and fuel to the old machinery. He has not touched even the fringe of our present problems. The Budget is disappointing. There is not a glimmer of constructive work; not a shade of progresssive lines. The Budget is prepared in complete ignorance of the economic realities of this country. And it completely and absolutely fails in the economic principles and policies to be followed by civilised countries. Now, Sir, we must somehow find money for our development. We must grow; and we have a right to grow. For our national growth and for our economic prosperity we require money. How are we to get it, is the question. Either we must have new sources of revenue or increased taxable capacity of the people; or we should adopt the policy of retrenchment. In all these things we have immediately got something to do. In this connection, Sir, it is worth while to know where we stand in regard to taxation. While the incidence of taxation in Travancore is Rs. 4-12-11 cash for 1101, it is Rs. 4-17-12 cash for 1102. And it has gone up to Rs. 5-3-15 cash for 1103. The increase during the last three years is about 20 chs. Well, Sir, it seems to be the way of people all the world over to compare the statistics of other individual countries with those of their own country. Well, I follow that example. In British India in the year 1925 the incidence of taxation was Rs. 5-9-9 ps. In 1926 it was Rs. 5-10-9 ps. In 1927 it was Rs. 5-9-10 pies. Therefore, during the last three years the incidence of taxation in British India has remained stationary while ours has risen.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): Sir, I wish to ask a question. May I know what is British India, the Central Government or Provincial Government?

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): We have got statistics relating to that.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): I want to know what he meant by British India. Is it Central Government or Provincial Government?

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): He can study that, Sir, from the statistics. I am very much surprised that he asks this question; for, if he had studied the volume of statistics published by the Government of India he would not have taken up my time.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): The question is whether—.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Why don't you study?

PRESIDENT: You have misunderstood his question.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): I did not misunderstand.

PRESIDENT: Mr. Madhavan Pillai, please allow me to explain the position. You seem to have misunderstood Mr. George's question. He only wanted to know whether the statistics you were referring to related to the revenues of the Central Government alone or to the revenues of the whole of British India. That was all that he wanted to know.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): I thought that it was to interrupt me that he asked the question.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): Not at all. It was not meant to interrupt him.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Then, I must deplore his ignorance.

The incidence of land revenue in Travancore was, in the year 1101, Re. 1-1-7 cash. In the year 1102, it was Re. 1-1-9 cash. In the year 1103, it was Re. 1-8-3 cash.

In British India in the year 1925, it was Re. 1-7-0 p.

In the year 1926, it was Re. 1-6-0.

In the year 1927, it was Re. 1-6-5 ps.

So, in British India land revenue also has remained stationary. But, our land revenue has been mounting and mounting, and there has been no increase in the prosperity of the country if the standard of living of the masses is an indication of the economic prosperity of the country. But, this increase in land revenue is certainly not due to the economic prosperity of the people; and we are all aware that no new method of taxation has been discovered. The taxation has been going on in the same old lines. Perhaps, this increase is due to the rigorous application of the rules. I refer to this point because, as I said, we must find money by some way, by raising the revenue or by tapping new sources of income or by stern retrenchment. There is no room for improving taxation in Travancore unless you raise the taxable capacity

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the people. That is my position; and in this connection I may say that the system of taxation followed in Travancore needs re-examination and also modernising. It needs scientific handling. That is my position.

Sir, the question of taxation, I may leave to experts, but as a ryot and as a representative of the people, it is my duty to point out how the present system of taxation affects the people, and how taxation as it now stands is working injuriously to the interests of the people. That is the point which I wish to raise to-day. Taxation must, indirectly at least, increase the general welfare of the people. It should not operate to the detriment of their interests. It should not endeavour to kill the goose that lays the golden eggs. As an example, I come to one point. There is no other country in the world so far as I know where they levy a duty on their exports. In British India they do not levy duties on their exports. In Travancore, every important article produced bears export duty. I do not say that it is right or that it is wrong. I do not say that Travancore is not wise or that it is less wise than the rest of the world. It may be wiser or less wise. But I say there is a glaring difference between the practice followed in British India and that obtaining in our country. Whether this operates to our detriment or not is a question which requires elucidation and examination. As I have said before, we have to subsist on the proceeds of our commodities and it is extremely desirable that we must secure to our goods the highest price available for them. But even for our food supply we are dependent upon other people. So, it is necessary that we should endeavour to see that our people in competition with the other food-suppliers of the world are not handicapped by prohibitive duties. My humble opinion is that this export duty seems to crush the agricultural industry of this country. The price of copra has fallen and those who are living in the country places know the widespread distress caused to the people by the fall in the price of copra. (T. C. Kesava Pillai: *hear, hear.*)

Another thing which I desire to bring to the notice of the Council is about salt. Of course, I have no objection to Government levying a duty on salt. I would not have raised this question at all had it not been for the fact that the Government want to make a still further profit from salt. If the Government were prepared to follow the British Indian practice in all respects I fail to see why they should pursue a different policy in regard to salt. I do not complain about the profits made by the Government, but in making this profit they are employing weapons which effectively kill the salt industry of the State. I have studied the question of salt industry in Travancore in some detail and I can assure the Council that this country is capable of producing not only its own requirements but also large quantities for export outside. For the sake of these 3 lakhs of rupees which the Government get from salt the economic prosperity of the country is gravely imperilled.

Then I come to the question of royal trees. A development department ought not to take up the function of destroying the economic prosperity of the people. The Forest Department claims royalty to the extent of 6 lakhs of rupees. These are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

trees grown by private people and sold to Government. Look at the economic consequences of this action. For every rupee that goes into the pocket of the Government, hundreds of rupees are lost to the ryots. If the Government exists in the interests of the people they must safe-guard their interests. The trees grown on private holdings, before they begin to attract the attention of the Government, are cut down and removed by the people for the reason that they do not want to direct the attention of the forest minions to their holdings. For the sake of six lakhs of rupees which British India or Cochin or any other part of the world do not claim, you want to destroy the economic prosperity of the people. If you did not claim royalty, these trees would have been grown on private holdings and the fruit bearing trees like jack and mango would not have been cut down for building purposes. This is therefore an economic evil of stupendous magnitude.

I come to another question and that is the registry of *puduval* lands. For years the revenue derived by the assignment of *puduval* lands comes nearly to 5 lakhs of rupees. Somehow or other this amount finds its way into the treasury. I do not know how this anticipation is made. I do not know how the Financial Secretary frames his Budget, but somehow or other 5 lakhs of rupees must go into the Government coffers. I have no complaint against that. But in the process of making these 5 lakhs of rupees, they are doing an enormous amount of harm to agriculture and the industries of the country. They are in some way or other filling up all minor irrigation tanks; they are filling up water channels and drains and other water courses. In numerous other ways also the agriculture and industries of the country are being harmed. The result is that paddy lands are being converted into garden lands. The other day when the chief spokesman of the Government Benches was discussing the question, I asked him what the policy of the Government was in the matter of the ryots converting paddy lands into garden lands. His mind was a beautiful blank. He said he knew nothing. Again, Sir, I sent up a question intended to elicit the information from the Government and I was told that it was no business of mine to ask the Government members to disclose their policy in this matter. I do not enter into the question of the interpretation of the rules. There is a habit on the part of some of the members on the Government Benches of seizing the shadow in preference to the substance. They did not say what the policy of the Government was in the matter. And when I asked the question, I was snubbed. As regards *puduval* registry, for the sake of 5 lakhs of rupees this country pays a penalty in crores of rupees in purchasing rice from other countries. I have absolutely no objection to the Government assigning these lands. But I have certainly objection to the Government filling up the tanks and other water courses. You cannot deny the fact that agriculture is our main industry and the backbone of our national life.

Another item that I wish to refer to is—

PRESIDENT: You have exhausted your time.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Sir, I cannot congratulate the Financial Secretary on his Budget for I know he is not responsible for it. This Budget depends entirely on the actuals of 1103 and the revised estimates of 1104. He has nothing to do with it.

Sir, while Mr. Ramasubba Aiyar, his predecessor in office, attempted to fall in line with the various provincial legislatures in the matter of the presentation of the Budget and his speech thereon, Mr. Venkataramana Aiyar has chosen the premitive system that was in vogue here. The presentation of illustrated diagrams and graphs which has won popular favour elsewhere also and which were of immense help to the members, to visualise the facts from dry figures has been discontinued. I must here take this opportunity of thanking Mr. Venkataramana Aiyar for the Appropriation Report which has very decently been got up.

Coming to the speech proper it is the same old document which we have been accustomed to for so many years. I sincerely believed that the observations made by us on this side of the House during the general discussion of the Budget would be considered by him and I expected that his speech would contain light on the economic condition of the people and their purchasing power. It need hardly be said that the prosperity of the nation depends entirely on the increase of their purchasing power. I very specifically requested the Financial Secretary last year this time to give particulars on this point so as to enable us to formulate concrete suggestions as to how the purchasing power of the people would be increased. In the absence of such information I am confirmed in my belief that the purchasing power of our people has been rapidly diminishing. I trust, therefore, the Financial Secretary will at least in his future Budget speeches give us particulars on this point so that we may be able, as I said, to formulate concrete suggestions. The Budget discloses one fact. That is that the Government members have been repeating their usual remarks that the Government has been conducted on the usual lines for which I congratulate them.

In response to what you said while opening this House it is the privilege of every member of this Council to render the Government all co-operation in matters that tend to increase the prosperity of the country, and I wish you all success in that direction.

It is seen from the Budget that the revenue for the year is on the increase. It is well and good from the Financier's point of view. But where does this increase come from? Mr. Gomatinayakam Pillai is smiling. Sir, the revenues of the State come from the increased miseries of the poor who contribute to this increase. Shall we any longer tolerate this? I may ask one question. What are we budgetting for? We are, Sir, budgetting for an expenditure which may result in the increased prosperity and in the increased happiness of the people. It is a surplus of happiness and prosperity that we want and not a cash surplus. It is high time, therefore, we change our Excise policy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

The revenue derived from the Excise policy and the expenditure on education, pardon me, lead one to the inference that our parents have to drink to educate their children. In the neighbouring Province of Madras, the Government have made provision in their Budget for doing propaganda work with a view to achieve prohibition in due course. Sir, unless something of that sort is done here also, I am afraid you will not be able to do anything in that direction. I sincerely trust that the Government will consider this and do something in the next year.

With your permission, Sir, I wish to make a reference to railway income. I am not going to discuss the question. But I say that my predictions for the last two years have proved true so far as railway is concerned. I am sure, Sir, that with better management, we can get greater income on these lines. I, therefore, trust that Government will do all that they can to increase their income.

Coming to expenditure, one of the fundamental canons that has to be followed in the matter of expending public money is that Government revenues should not be utilised for the benefit of a particular person or section of the community. In the matter of providing funds for the Education Department, I ask whether this canon has been followed. What is the total population of the Tamil speaking people in Travancore? What is the revenue that is derived from the Tamil districts in Travancore? And does the expenditure that is provided for in the Budget of the next year for primary Tamil education bear any proportion to the population? Are not the Tamil speaking population, Sir, I ask, entitled to at least the Primary Vernacular education of their children? Is it not a recognised principle that primary education should be given in the mother tongue of the pupil? Sir, I put the following question at the last Session of the Legislative Council:

"Will the Government be pleased to state the total number of departmental primary schools and the number, if any, of Tamil primary schools in the town of Trivandrum?"

The answer was:

"The number of departmental primary schools 10.
The number of Tamil primary schools. Nil"

From this answer, Sir, it is quite evident what the attitude of Government is on the subject of primary education.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Will it be possible to find provision for primary education for every minority community in every centre?

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry; South*): I maintain that in proportion to the revenue derived from the members of every community, they are entitled to ask for a proportionate expenditure. Being one whose mother tongue is Tamil, I sincerely believe that my appeal to you to-day will not be a cry in the wilderness.

One other point which I wish to bring before the attention of the Government is to impress upon them the necessity for making the Public Library a very useful institution. The increased provision of Rs. 31,000

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

odd provided under "Purchase of articles for stationery" would, I dare say, have been better utilised had it been provided for the purchase of books and periodicals. It would, I am sure, make this institution more valuable.

I have to say one word concerning the inarticulate community of Government servants who are not represented here. It is not seldom, Sir, we find that those Government servants who die in harness or who die immediately after serving for the full period leave their families plunged in misery and penury. It is an open secret that honesty in the lower ranks does not generally pay. It is the families of these honest band of men who toil for the country for the best periods of their lives who have not been able to lay by anything for their poor family and children that are unfortunate. They starve on account of the untimely death of these men. In fairness and justice, I would request you to consider this question very seriously and do something in the matter of cumulative pension payment as is done in British India.

Lastly, on the observations made by some of my friends last evening, concerning the delay in the appointment of the High Court Judges, I congratulate you on the fact that you have not made the delay continue for a day longer than you could help.

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*) : Sir, I beg to convey to you on behalf of my constituency the satisfaction felt by all in the Government of Her Highness the Maha Rani Regent having selected you as the Executive Head of the Administration. You have before you, Sir, an arduous task in holding the balance even between diverse interests and the ship of State now on the high waters of real and enduring progress has yet to be taken to still greater achievements on the lines of national aspirations, to the lasting glory and greatness of the Sovereign who has reposed special confidence in you. This in brief is what I aspire for, along with the constituency I have the honour and privilege to represent.

Coming to the Budget, I see that there is a small surplus, but I feel that as in previous years there will be a fair surplus when the Budget is revised.

A fair surplus is always an unfair saving on the part of the Government when numerous public demands have yet to be rightly met.

The kingdom of Travancore emerging from remote antiquity assumes a unique position even among the earliest known kingdoms. The State having an area of 7,625 sq. miles with the South-west and North-east monsoons blowing over it, with its numerous small rivers, with a humid climate and with reserved forests to a third of its extent is an ideal country fit for diverse agricultural purposes. The total occupied area is about 5000 sq. miles and this, divided to the population, would make a holding of 54 cents per head of the population.

The total area of land under paddy cultivation is about 673,178 acres, under tea 81,174 acres and under Cocoanut, 522,670 acres. The total area of Sircar lands is 642,970 acres. A shrewd observer would

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

badly want many more acres to cover up the grand total of 5000 sq. miles shown above. The area assigned for tea is 195,379 acres of which 114,205 remain uncultivated. The policy of Government to assign lands to private individuals which they cannot possibly bring under cultivation within a reasonable period for reservation for better times and happier conditions or for mere speculation is wrong in principle. There must be a definite understanding that within a certain time limit the lands registered must be brought under cultivation. The right to reserve lands must always be with the Government and never with the specultor or the capitalist. No applicant shall ask for more lands than he is able to bring under actual cultivation within a definite prescribed time limit. These conditions are essential to safeguard the interests of the population which is steadily increasing. The population of this country in 1057 was 21 lakhs. The enormous increase in 47 years to the extent of nearly 30,000 souls per annum would give a density of 880 souls to the square mile, *i. e.*, excluding backwaters and reserved forests in this country.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): May I ask the member whether he would advocate such a condition being imposed in respect of lands already registered?

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): I do not think it is legal. If the Government can enforce it, it would be alright.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): What I wish to know is whether the member advocates that such a condition should be imposed on lands aready registered also and not merely in regard to lands to be registered in the future?

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): It is certainly legal.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additonal Head Sirkar Vakil*): My question is whether he would advocate such a condition being imposed in respect of lands already registered?

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): Not at all.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Karthikapalli*): Does the member think that the Government should levy tax on lands which are not cultivated now but which has been registered for a long time?

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): To bring you more into touch with the real situation in this country and its people, it is incumbent on me to tell you that in the 38 towns of the State there are 72 old houses and in the 3897 villages there are 761,827 houses and in these are housed the subjects of Her Highness the Maha Rani Regent. In British India 46 per cent of the population are employed while in our country only 37 per cent of the population find employment. It is of greater interest to us to learn that out of the 37 per cent of the employed 45 per cent are engaged in agriculture.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It is a well known fact that out of the 365 days in the year the agriculturists find occupation only for 150 days. The extent of unemployment can best be understood from the figures quoted above.

It is heartrending to observe that with conditions so agreeable for the expansion of agriculture and for the steady increase in the output of agricultural products we get down paddy and rice to the value of Rs. 7 per head of the population as a class and the indifference on the part of the authorities to mend matters, are the real difficulties for any improvement in this unsatisfactory state of affairs.

The average earning of an individual in the United States is about 4 shillings a day, that of a subject of Great Britain is about 3 shillings and that of a British Indian is about 1 anna and the earning of a Travancorean cannot be more than that of his brother in British India. There are instances of borrowing at 75 per cent interest in the United Provinces, at 25 per cent in Madras and in our country 18 to 24 per cent which is a common rate. If things go on at this rate, where is the salvation for a country where agriculture is the main occupation of its peoples?

In the year 1881, proposals were made in the Bombay Presidency, the United Provinces and in Madras to start Banks on the German Banking System to lend money to agriculturists at a low rate of interest. But somehow these proposals did not materialise. There are Co-operative Societies in our country fulfilling a long felt want. But these Societies are not in a position to advance sufficient money to meet a big demand at a low rate of interest. The amount ear-marked for agricultural loans is too small indeed. It would be in the best interests of the State and in the cause of so noble an occupation as agriculture, to allot more funds to relieve the pecuniary difficulties of the agricultural population. I think it is desirable to allot more funds for this purpose. Our State has invested enormous funds outside the State at a low rate of interest. We have a fair surplus. It is highly necessary that we should realise the really hard conditions of the people and do our utmost to redeem them, our countrymen, from the decaying influences of a growing agricultural indebtedness. I would request you, Sir, to appoint a committee to go into the question and to suggest ways and means to help our ryots and to bring into existence a Land Mortgage Bank as resolved by this House sometime ago.

The economic condition of a country serves as the real pedestal for one to take his stand on for a correct review of things around and about him.

Being more interested in the taluk I come from, I might be permitted to bring to your notice, some urgent matters of local interest.

It is said that there is a mile of road to every square mile of land in this country. It may or may not be a fact, as far as my taluk is concerned. In the taluk of Ambalapuzha there are 57 miles and 12 feet

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

of road; out of this about 30 miles are in the municipal town of Alleppey. The rest run north than south through Alleppey along the sea coast region. So far as I am aware, Kuttanad which has an area of 120 square miles has not an inch of road save a very small length of road between Ambalapuzha and Thakazhi. The locality being water-ridden the difficulties for the construction of roads are too many. Let us see the extent of canals in the taluk. Canals to the length of 39 miles and 300 feet are what we have, out of which 10 miles are within the municipal town of Alleppey. It is nearly quarter of a century since we have been requesting Government to open a canal from Changanachery to Alleppey. As a result of our repeated requests a line was fixed and some small works undertaken and even to this day it is left incomplete.

As President of the Alleppey Municipality, I had sent up a Scheme to Government for the supply of drinking water for the town. Though there are a few other schemes for the same purpose, the one I had submitted is, I believe, less costly and helps to serve two distinct purposes. One side bund of the Alleppey—Changanachery canal can gradually be transformed into a road and that line will serve as the pipe line to bring water down to Alleppey from the Changanachery taluk. The growing population of Alleppey, the commercal capital of Travancore, will get the supply of drinking water while the people in Kuttanad will get a few miles of road and easy access to Alleppey and Changanachery in times of distress during floods and for all necessities of life.

I spoke yesterday on the subject of the floods in Kuttanad, and have alluded to the extensive reclamations east of the Cochin Harbour. About 450 acres of the Vembanad lake just east of Cochin is now *terra firma* and this surely acts as a barrier to the easy flow of flood water into the open sea. This blockade keeps the flood water long in the low lying regions like Kuttanad and adjoining places and tells badly on the health of both animal and vegetable life in that locality.

To add to this calamity an officer of the P. W. D. has sent up a scheme to connect Kottayam and Alleppey by a road across the Vembanad lake. It is neither on account of the extravagance of the scheme nor of the costly wastage in the recurring annual repairs of the proposed road that I condemn it. Its evil consequences to the people in Kuttanad must be correctly understood. All the six big water courses and the mouths of rivers in these low regions are to the south of the proposed road. This, therefore, is obstacle No. 2 for the free flow of water. In the name of the many thousands of people inhabiting Kuttanad, I strongly oppose the scheme. I believe the gradual formation of a road alongside the proposed Alleppey—Changanachery canal is less costly, less troublesome and will give Alleppey the much desired land connection.

I have to place before you another matter affecting Kuttanad, and that is, taxation on *Vallom*s used purely for agricultural purposes. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

introduction of this unwelcome legislation adds to the pecuniary difficulties of the already impoverished ryots. The evil effects and the steady and substantial drain on the purse of the people who lead a semi aquatic life and engaged in the perilous enterprise of *Punja* cultivation is like adding fuel to the flame. The *Punja* cultivator does not receive any remission of tax if his crop fails or is washed away by the breaking of bunds while his more fortunate brother in South Travancore receives at the hands of this Government a remission of tax.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): Is the member aware that South Travancore crops also fail?

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*): Yes. This is altogether unjust and, Sir, you are aware of these and it is but just and proper that you should save us from the evil consequences of this unwelcome legislation.

The annual allotment for the P. W. D. would cost eight annas per head of the population. We are forgotten as regards our claim on the benefit of this huge amount for the last many years. A rough calculation would show that we are losers to the tune of Rs. 50,000 per annum for many years. Any demands made cannot have a retrospective effect and hence for the future at least some of these primary needs and requirements will not be denied us.

The demand for an Executive Council for the country was made years ago to advise the Government, but so just and legitimate a demand did not receive sufficient attention at the hands of the Government. That being the state of affairs, it passes my comprehension how and why an Administrative Board was instituted to guide the destinies of the Medical Department now under the charge of an officer, so well known for his energy, ability and undisputed merits.

This innovation, unnecessary and uncalled for, was condemned last year by this House and it resolved upon its abolition and yet this Board survives to this day as an object of popular attack. The abolition of this Board will save about Rs. 15,000 to Government, which can be utilised for better purposes.

In reviewing the Budget as a whole, I see that the Financial Secretary seems to be optimistic. The member expects "that consequent on the favourable monsoon this year, there will be increased output of agricultural products such as pepper, etc." This forecast is more a dream than a reality, for the pepper blossoms that came out this year have nearly withered away. The price of pepper is going up. It is therefore unlikely that the rain-blurred observations of the Financial Secretary will come to pass. It is hardly possible to have an increased output of pepper next year. The member has hermetically sealed his lips on some very pertinent and all important items such as Land Mortgage Banks, Economic Survey of the country and Village Panchayats.

The Public Health Department is starved. Tuberculosis, Anglostoma, Filariasis, Leprosy and other diseases devitalise the population. The extreme utility of the Public Health Department, not in the form

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

of its present existence under an Officer with no special qualifications but in its increasing usefulness under the inspiration and guidance of a worker of the Rockefeller Foundation, has to be more liberally recognised. It is for you, Sir, to take up these very important problems not as they come up to you in their usual order but in accordance with their real significance affecting as they do the interests of the people under your charge.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*): സർ, കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് സെഷനിൽ ഒന്നംതന്നെ സംസാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇത്തവണ അല്പംകൂടി ആശയോട്ടുകൂടിയാണ് ഇവിടെ ഞാൻ സന്നിഹിതനായിട്ടുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞ ഫെ-ബ്രു-രി പ്രസിഡൻറിന്റെ ഓപ്പനിങ്ങ് റീമാർക്ക്സ് തന്നെ എന്നെ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു റെസ്ട്രീക്ഷൻമാതിരി ആയില്ലെങ്കിലുംഞാൻനിസ്സഹകരണം അനുഷ്ഠിക്കയാണു് കഴിഞ്ഞതവണ ചെയ്തതു്. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഈ കൌൺസിലിൽ പല തവണയും പാസായ പ്രമേയങ്ങളും, ഉപക്ഷേപങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ആലോചിക്കപോലും ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഇന്നും അതിനു വ്യത്യാസമായ ഒരു നയം ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇന്നത്തെ പ്രസിഡൻറു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈ ദുസ്സഹമായ നയത്തിനു എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്തും എന്നു ആശിക്കുന്നതിനവകാശമുള്ളതുകൊണ്ടാണു് എന്തെങ്കിലും പറയാമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. പ്രതിപക്ഷം മെമ്പർമാരും ബഡ്ജറ്റു വിമർശനം കൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു എഴുത്തതിൽ എനിക്കനല്പമായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടു്.

ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ജനക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഏതാനും ഭാഗം ചിലവുചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. പ്രധാനമായി പൊതുമരാമത്തു വേലകൾക്കു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ആ തുക അല്പം കുറവെങ്കിലും കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ, ഇറിഗേഷൻ എന്നീ ഇനങ്ങൾക്കു ഒരു ക്രോർതൽ തുക നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്നീടു് റാക്ക്ഫെല്ലർ ഫൌണ്ടേഷൻകാരോടുസഹകരിച്ചു പൊതുജനക്ഷേമവകുപ്പിൽ വേലചെയ്യാൻ ഒരു പ്രൊവിഷൻ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നതും ചാരിതാർത്ഥ്യജനകംതന്നെ. കൂടാതെ, പലനാളായിട്ടുള്ള ഈ കൌൺസിലിലെ മുറവിളിയുടെ ഫലമായിട്ടോഎന്തോ ജൂഡിഷ്യൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കേസുകളുടെ തീരുമാനത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന താമസ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്മീഷണരെ നിയമിക്കുന്നതിനു ഏതാനും പണം നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതും സന്തോഷകരമാണു്. ഈ മൂന്നു വിഷയം മാത്രമാണു് ഞാൻ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രധാനമായിട്ടു കാണുന്നതു്. എന്നാൽ, മിസ്റ്റർ കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ വലിയ തകരാർ ഈ ബഡ്ജറ്റിലും കാണുന്നുണ്ടു്. അതു് എല്ലാവർഷത്തിലും പൊതുമരാമത്തുവേലകൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന പണം അതിലേക്കു ചിലവാക്കാതെ ആണ്ടവസാനത്തിൽ ലാപ്സായിപോകുന്നുണ്ടു് എന്നുള്ളതാണു്. ഇതു ജനക്ഷേമത്തിനു വിഘാതമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും പൊതുമരാമത്തുവേലകൾതന്നെ ഒരു കൊല്ലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽവച്ചാണു് തുടങ്ങുന്നതു്. പകുതി വേലചെയ്തീർക്കുന്നതിനുമുമ്പു മഴക്കാലം വരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ചെയ്തവേലയും നഷ്ടമായിട്ടു തീരുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ വേലകൾ അതാതുവർഷാരംഭത്തിൽ തന്നെ ചെയ്തുതുടങ്ങണം.

കർക്കടകമാസാവസാനത്തിൽ ബഡ്ജറ്റു് തുപീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പണം അലാട്ടുചെയ്യാനുള്ള താമസം ആണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തിൽ വേല തുടങ്ങുന്നതിനെ ഇപ്പോൾ അനുവദിക്കുന്നുള്ളു. അതിനാൽ മേടമാസത്തെ സെഷൻ ബഡ്ജറ്റ് സെഷനായി നടത്തുന്നപക്ഷം ഈ ബുദ്ധിമുട്ടു ഏറക്കുറെ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണു്. 1-ാമാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ അനുഭവം ഇതിനുത്തമസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. 1070-ൽ രണ്ടും മൂന്നും മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് ചിലഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ശമ്പളം കിട്ടിയതു്. പക്ഷേ അതു അവിചാരിതമായി വന്ന സംഭവമാണു് എന്നു സമാധാനപ്പെടാം. ഇതു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രം പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളു.

പിന്നീടുവേറെ ഒരു സംഗതിപറയാനുള്ളതു ബഡ്ജറ്റിലെകണക്കുകളെപറ്റിയാണു്. 1075-ലെകണക്കും 1076-ലെ എസ്റ്റിമേറും റിവൈസ്ഡ്എസ്റ്റിമേറും 1077-ലെ എസ്റ്റിമേറും ഇങ്ങനെ 3കാളം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതോടുകൂടി 1071-ലെ റിവൈസ്ഡു എസ്റ്റിമേറുകൂടികൊടുത്താൽ ഞങ്ങൾക്കു താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്തു പഠിക്കാൻഎളുപ്പമുണ്ടു്. അപ്രോപ്രിയേഷൻ റിപ്പോർട്ട ഉണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാൻ കുറെ വിഷമമാണു്. ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതുകകൾ അതാതിനുപയോഗിച്ചോ എന്നുസൂക്ഷ്മമായി കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതു ഗവണ്മെൻറു് മേധാവികൾക്കുതന്നെ വിഷമമുള്ള ഒന്നാണു്. അതിനാൽ അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റു് തയാറാക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. L. R. Raja Raja Varma Koil Tampuran.]

എനിക്കു പല സംഗതികളും പറയാനുണ്ടെങ്കിലും സമയദൌർല്ലഭ്യം നിമിത്തം അധികം പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എനിക്കുപ്രധാനമായിട്ടു പറയാനുള്ളതു കൃഷി, ഡവലപ്പുമെൻറു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറസ് ഇവയെപ്പറ്റിയാണു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പലരും ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അവരോടു പൂർണ്ണമായിയോജിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു പ്രത്യേകിച്ചും, ഡവലപ്പുമെൻറു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു പൊതുവേയും അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന തുക തുലോം തുച്ഛമാണു്.

ഡവലപ്പുമെൻറു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള മൂന്നു മെമ്പർമാക്കു ഇവിടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നൊഴികെ ഗവണ്മെൻറു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ വകവച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതന്നെ സംശയമാണു്. തിരുവിതാംകൂറിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കുംഏറ്റവും പ്രധാനമായസംഗതി ഡവലപ്പുമെൻറു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുടെ വളർച്ചയാണു്. ഇന്നിവിടെ സംസാരിച്ച മെമ്പർമാരെല്ലാം ഇവിടത്തെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗം ഡവലപ്പുമെൻറുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ പോഷിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. അതിനാൽ അതിലേക്കു കൂടുതൽ പണംവിനിയോഗിക്കണമെന്നു ഞാനും ബഹുമായിഅഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ മെഡിക്കൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ ആശുപത്രികളുടെനടത്തിപ്പിൽ വളരെ രോഗികൾ കേട്ടുവരുന്നുണ്ടു്. കാരണമെന്തായിരുന്നാലും മെഡിക്കൽബോർഡു നിർത്തണമെന്നു ഇവിടെ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സായതു നടപ്പിൽവരുത്തി വേണ്ട ജാഗ്രതകൾ ചെയ്യുന്നതിനുംപുറമെ ഇവിടത്തെ ജനറൽ ആശുപത്രിയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ടു്. ഓരോ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകപാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദഗ്ധന്മാരെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു അയക്കുന്നതുനിമിത്തം ആവക്കു ശരിയായി ജോലിചെയ്യാൻസാധിക്കാതെവരുന്നു. സീനിയാറിറ്റിമാത്രംകൊണ്ടു ഒരാളിൻെറ കീഴിൽ ജോലിചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതു വലിയ കഷ്ടമാണു്. അതിനാൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലുള്ളതുപോലെ ഓരോവിഷയത്തിലും പ്രത്യേകം പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു ഇൻഡിപെൻഡൻറു ചാർജ്ജു കൊടുത്തു എല്ലാവരുംകൂടി ഒന്നിച്ചു ജനറൽആശുപത്രിയിൽ വേലചെയ്യുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): അങ്ങിനെയുള്ള ഡാക്ടർമാർ ഇപ്പോൾമറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നതായിട്ടറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*): ചിലരെയെല്ലാം എനിക്കറിയാം. ഞാൻ ഒരാളിനെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തിപരമായിട്ട പറയുകയില്ല. ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും വിദഗ്ധ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ നിശ്ചയമായിട്ടും ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ തന്നെ ജോലിചെയ്യണം. മദ്രാസ് മുതലായ വിദേശങ്ങളിൽ പോകാതെതന്നെ ഇവിടത്തെ രോഗികൾക്കു ഇവിടംകൊണ്ടുതന്നെ രക്ഷ കിട്ടണം.

വേറെ ചില സംഗതികൾകൂടി മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പറ്റി എനിക്കു പറയാനുണ്ട്. അതിലേക്കു കട്മോഷൻസ് അയച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതു വരുമ്പോൾ പറയുന്നതായിരിക്കും കുറെക്കൂടി നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ പല ദിക്കുകളിൽ നിന്നും ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചുതരണമെന്ന അപേക്ഷകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ആശുപത്രിസ്ഥാപിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതിൽ ഭേദം "പാനൽസിസ്റ്റം" ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു മെമ്പർക്കു നല്ലവണ്ണം അറിവുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ആയുർവേദാശുപത്രികൾക്കും ഈ സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു ഗ്രാൻറുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ നന്നായിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ആഡിറ്റിലുള്ള നൂനതകൊണ്ടു പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മി: കെ. പി. നീലകണ്ഠപിള്ള ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കയുണ്ടായി. അതു മേലാലെങ്കിലും വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

റയിൽവേയെ സംബന്ധിച്ചു പലതും കഴിഞ്ഞതവണയും ഇത്തവണയും ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അതിൽ ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. ഇതിനെ പറ്റികൂടെക്കൂടി നിഷ്കർഷയായിട്ടു നോക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്.

ഇനിഒരു സംഗതികൂടി പറയാനുണ്ട്. ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന 'ടിഞ്ചറിനു" ഈയിടെ ഒരു നികുതി ചുമത്തീട്ടുള്ളതായിട്ടുകാണുന്നു. തന്നിമിത്തം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഇവിടത്തെടിഞ്ചറിനു വില കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ പറ്റി എൻറെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കുന്നു. കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനല്ലാതെ ആൽക്കഹോൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതുമാത്രംകൊണ്ടു ഒരു സാമാനത്തിനു കരം ചുമത്താൻ പാടില്ല. ആസ്ഥിതിക്കു ഔഷധത്തിന്നായി മാത്രം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു നികുതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. L. R. Raja Raja Varma Koil Tampuran.]

ചുമത്തുന്നതു തെറ്റാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള എഴുത്തിലെ ഭാഗം ഇവിടെ വായിക്കാം.

"An importation duty of Rs. 3-5-6 per bottle of Indian liquor is now charged at the customs. Indian tinctures and medicinal preparations which can never be used as portable spirits are included as Indian liquor and hence now are charged customs as Indian liquors.

	Indian tinctures		*English tinctures.*	
	Former price.	Present price.	Former price.	Present price.
Digitates	2-10-0	5-15-6	3-12-0	3-12-0
Hyoscyanus	1-13-0	4-2-6	3-0-0	3-0-0

Thus the Indian enterprise is killed by the duty. This ought to go. In other words non-portable medicinal tinctures (Indian) should be free from duties."

ഇങ്ങനെ ഒരു നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു ഈ നാട്ടിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലെന്നു തടയുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമംഉണ്ടാക്കുന്നതു ഒട്ടും അഭിലഷണീയമല്ല. ബ്രിട്ടീഷുഇൻഡ്യയിൽ ഏതുവിധം ചെയ്താലും, അതിനെ അനുകരിച്ചേതീരൂ എന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധമില്ലല്ലൊ. ഈ വക സംഗതികൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): സർ, നിയമസഭയുടെ നിരൂപണത്തിനായി ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റ് ഒട്ടുംതന്നെ അഭിനന്ദനയോഗ്യമാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും നിദാനമായിട്ടുള്ള യാതൊരു ഇനത്തിലേക്കും ബഡ്ജറ്റിൽ പണം ചേർത്തിട്ടുള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല. ജനങ്ങളിൽനിന്നും ഈടാക്കാനുള്ള കരം പിരിക്കയും അതിന്റെ സിംഹഭാഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങൾക്കു പടിവകയ്ക്കും മറ്റുമായി ചിലവു ചെയ്കയും മിച്ചമുള്ളതു ഒരുപയോഗവുമില്ലാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധാരണപതിവനുസരിച്ചു ഈ ബഡ്ജറും രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണും.

സർ, ലോകത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും സകല പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറുകളും ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അവരെ ജീവിതായോധനത്തിൽ വിജയം നേടുന്നതിനു പ്രാപ്തന്മാരാക്കുന്നതിനും സദാ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറാകട്ടെ അങ്ങനെയുള്ള നടപടികൾ ഒന്നും അറിഞ്ഞഭാവംപോലും കാണിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ ആദ്യമായിട്ടു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധപതിയേണ്ടതു് ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനാണ്. ഇതിലേക്കു ജനങ്ങളുടെസ്ഥിതി ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നെ ആദ്യമായി അന്വേഷിക്കണം. ഇവിടെ ഒരാളിന്റെ ശരാശരി വരുമാനം എന്തുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഒരു ശരിയായകണക്കില്ല. അതറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു് ഒരു സാമ്പത്തീക സർവ്വെനടത്തണമെന്നു ഈ കൌൺസിൽവഴി ഒരു പ്രമേയംപാസ്സാക്കിയതു്. എതുയും അത്യാവശ്യമായ ആ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറു് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കയോ, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും നടപടിനടത്താൻ ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കയോ ചെയ്യുന്നതായിട്ടു ബഡ്ജറുകൊണ്ടുകാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെയാണു ട്രസ്സത്തുജാമൃബാങ്കു കാര്യവും. ഇവിടം കൃഷിപ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായിട്ടു ഇവിടെ ഒരു വമ്പിച്ചതുക ചിലവിടുന്നുണ്ടെങ്കിലുംവാസ്തവത്തിൽ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു മനുഷ്യനെ ശരിയായ വിധം ജീവിതം നയിക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിനു മാത്രമാണു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വരണമെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി ഉടച്ചു വാർക്കണം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പ്രജാസഭയിലും ഓരോ നിയമസഭയിലും പല നിവേദനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറു പലപ്പോഴും അതിനനുകൂലമായ അഭിപ്രായവും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി മാറുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വല്ലതും ആലോചിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതും ഈ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു ഈ പദ്ധതി തന്നെ തുടർന്നു കൊണ്ടു പോകണമെന്നാണു് ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതെന്നാണു്. ഇവിടെ ബി. എ. യോ ബി. എല്ലോ പാസ്സായ യുവാക്കന്മാർ ധാരാളമുണ്ടു്. എല്ലാവർക്കും ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിനു സാധിക്കാത്തനിലയിൽ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ എണ്ണം അതു പരിമിതമാണു്. Unemployment Committee യുടെ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു ഇവിടെയുള്ള വ്യവഹാരത്തിന്റെ സംഖ്യ ൫൨ ശതമാനമേ വർദ്ധിക്കുന്നുള്ളു എന്നും നേരെമറിച്ചു വക്കീലന്മാരുടെ സംഖ്യ ൪൦ ശതമാനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നും കാണാം. അതു കൊണ്ടു വക്കീലുദ്യോഗം നിർവ്വഹിച്ചു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതിനും പ്രയാസമാണു്. തന്നിമിത്തം ഇവിടത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധമാനമായി യുവാക്കന്മാരുടെയിടയിൽ വേരുറച്ചു വരുന്നു. പരീക്ഷാവിജയികളല്ലാത്തവരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിലക്കു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ കൃഷി വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താതെ തരമില്ല. അതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറു എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു ബ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai]

ഡ്ജറ്റുകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ ദരിദ്രരാണു്. യഥാർത്ഥകൃഷിക്കാർക്കു അതിലേക്കു വേണ്ട ഉപകരണങ്ങളാകട്ടെ അതിനുള്ള മൂലധനമാകട്ടെ ഇല്ല. അവർ നാമംകൊണ്ടു ക്ഷയിച്ച വരികയാണു് എന്നു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കണക്കുകൊണ്ടു കാണാം. രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഭ്രസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരായ കൃഷിക്കാർ ഏകദേശം ൻ ലക്ഷം രൂപായുടെ ഭ്രസ്വത്തു കൈമാറ്റം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായിട്ടു കാണുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ പരിതാപകരമായ നിലയെയാണുകാണിക്കുന്നതു്. ഈ നിലമാറ്റം കഴിയുകയാണെങ്കിൽകൃഷിക്കാരുടെവസ്തു ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തിനകം നിശ്ശേഷംനശിച്ചുപോകും. ഈ കൃഷിക്കാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഏകോപായം ഭ്രസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിന്റെ സ്ഥാപനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ഒരുപ്രമേയം ഈ കൌൺസിലിൽ തന്നെ പാസ്സാക്കിയതിനുംപുറമേ പെട്ടെന്നുതന്നെ പരസ്പരസഹായ സംഘക്കാരും ഇതേ പ്രമേയം പാസ്സാക്കി ഗവണ്മെൻറിലേക്കയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളതായിട്ടു കാണുന്നില്ല. ജനങ്ങൾക്കത്യന്താപേക്ഷിതമായ കൃഷിമരാമത്തു, ഭ്രസ്വത്തു ജാമ്യ ബാങ്കു, ആശുപത്രി ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കു പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു കടമപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണു്. തീവണ്ടി, വാട്ടർസപ്ലൈ എലക്ട്രിസിറ്റി,ഇങ്ങനെയുള്ള റീപ്രൊഡക്ടീവ് ജോലികൾക്കു വേണ്ടി മൂലധനത്തിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറു പണം ചിലവു ചെയ്യുകാണുന്നുണ്ടു്. അതു അന്യായമാണു്. ഗവണ്മെൻറിനു ആദായം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള സംഗതികൾക്കെല്ലാം പണം കടം വാങ്ങിചിലവുചെയ്യണം. സാധാരണപരിഷ്കൃതഗവണ്മെൻറുകൾ ചിലവു കഴിച്ചുമിച്ചംവരുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു എത്രരൂപായുടെ പണിശ കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും രൂപാ കടം വാങ്ങി റീപ്രൊഡക്ടീവ് വർക്സിനായിട്ടു ചിലവാക്കുകയാണു് ചെയ്തുവരുന്നതു. മൂലധനത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കു കുറേക്കൂടി പ്രയോജനമുള്ള ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിമാത്രമേ പണം ഉപയോഗിക്കാവൂ. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ അത്യാവശ്യമായ പുതിയപുതിയ പദ്ധതികൾ ഒന്നുംതന്നെ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല.

റീപ്രൊഡക്ടീവ് വർക്സ് ആവശ്യംതന്നെ. പക്ഷേ ഗവണ്മെൻറു അതിലേക്കു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന വഴി പൊതുമരാമത്തു വേലകൾക്കാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യിട്ട നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന പണത്തിൽനിന്നും എടുത്തു ചിലവാക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. അതു ആക്ഷേപകരമാണു്.

ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി ബഡ്ജറിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള സംഖ്യകഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കുറവായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ചേത്തലതാലൂക്കിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഏകദേശം ഒരുലക്ഷത്തോളം രൂപ ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനായിട്ടു ചേത്തിരുന്നു. ഇത്തവണ പുതിയ വേലകൾക്കായി ഗണ്യമായസംഖ്യ ഒന്നുംതന്നെചേത്തുകാണുന്നില്ല. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തോതിനെ ആസ്പദമാക്കിആണ്ടോടാണ്ടു ഗതാഗതങ്ങൾക്കു പണം ചിലവാക്കിയാൽ നന്നായിരിക്കും. ഒന്നുകിൽ അതാതുതാലൂക്കിൽനിന്നും കിട്ടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദായംഅനുസരിച്ചു അതിന്റെ ഒരു ശതമാനം ആ താലൂക്കിലെ ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനു ചിലവു ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ ആകെ പൊതുമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു ചിലവു ചെയ്യുന്ന പണത്തെ ജനസംഖ്യ അനുസരിച്ചു വീതിച്ചു ചിലവു ചെയ്യണം. ആകെ ൪൦ ലക്ഷം രൂപാ ഈഇനത്തിലേക്കു ചിലവു ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യ കണക്കനുസരിച്ചു ഒരാൾക്കു ഒരു രൂപാ വീതം ചിലവു ചെയ്യാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതാതു താലൂക്കിലെ ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചുള്ള തുക കിട്ടിയാലും മതി. ചേത്തലതാലൂക്കിനെ ഗവണ്മെൻറു വളരെകാലമായിട്ടു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ചിലറോഡുകൾ വെട്ടീട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആരംഭിച്ച റോഡുകൾതന്നെ ഇനിയും പൂർത്തിയാകാതെ കിടക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈ നിർദ്ദയമായ പെരുമാറ്റവും ആക്ഷേപയോഗ്യമത്രേ.

എന്റെ ചിലസ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞതുപോലെ റാക്കു ഫെല്ലർ ഫൌണ്ടേഷൻ സ്കീമിനു ൬൫,൦൦൦ രൂപാ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ൩൦,൦൦൦ രൂപാ മാത്രമേ ബഡ്ജറിൽ ചേത്തു കാണുന്നുള്ളു. ൬൫,൦൦൦ രൂപതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്തിനു്? ആ സ്കീം എന്താണു്? വാസ്തവത്തിൽ ൬൫,൦൦൦ രൂപഅനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണൊ? അതിൽ ൟ ൫,൦൦൦ രൂപാ ലാഭം പിടിച്ചതു എന്തുദ്ദേശത്തിന്മേലാണു? ഈ സംഗതികളെ പറ്റി ഒരഭിപ്രായം പറയുവാൻ ആ സ്കീം കാണാതെ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആ സ്കീം എന്താണെന്നു അറിയുന്നതിനു ആറു മാസത്തിനു മുമ്പെ തന്നെ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം അയച്ചിരുന്നു. ഇനിയും അതിനു മറുപടികിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾഇതിനേപ്പറ്റി കട്മോഷനും അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദംനടത്തുന്നതിനുമുമ്പായി ആ സ്കീം ഇന്നതാണെന്നു ഞങ്ങളെ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

റിയിച്ചാൽകൊള്ളാം. തിരുവിതാംകൂറിന്റെറന്നമയ്ക്കായിട്ടാണ റാക്ക് ഫെല്ലർഫൌണ്ടേഷൻ ഇവിടെവന്നതെന്നുള്ളതിനു യാതൊരുസംശയവുമില്ല. അവരെ വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും സഹകരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനു വിപരീതമായിട്ടു ൬൫,൦൦൦ രൂപാ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ൧൫,൦൦൦ രൂപ കുറച്ചതു ഒട്ടുംനന്നായില്ല.

ഇനിപറയാനുള്ളതു ഉദ്യോഗത്തിൽ ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതിനെ പറ്റിയാണ്. ഉദ്യോഗ നിയമനം കാലാകാലങ്ങളിൽ ശരിയായവിധത്തിൽ സർവീസും അവകാശവും നോക്കികൊടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പരാതിയാരാളമുണ്ട്. ഇവിടെ നടക്കുന്നതു ഉദ്യോഗത്തിനു ആൾ നിയമിക്കുക എന്നുള്ളതല്ല. നേരെ മറിച്ചു ആളിനു ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിക്കഎന്നുള്ളതാണ്. ഇതു നിമിത്തം സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരത്തിനു ഇടയാകുന്നു. അതിനും ക്ലിപ്തമായ ഒരു തോതു ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ എഫിഷ്യൻസിനോക്കി കൊടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നു. ഇതിലേക്കു എന്താണു ഒരു പ്രമാണമായിഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. യഥാർത്ഥം തുറന്നുപറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതാരുടേയും കുറവല്ല. ഒരധികാരിയാൽ മാത്രം ഭരിക്കപ്പെടുന്ന സേച്ഛാധികാരത്തിന്റെറ ചിഹ്നങ്ങൾ ആണ്. ഇവയെല്ലാം ഈ നിലയേ ഭേദപ്പെടുത്തണം. രാജ്യഭരണ കാര്യത്തിൽ ജനപ്രതിനിധികൾക്കു കൂടുതലായഅവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകണം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭരണരീതി അചിരേണ ഇവിടെ നടപ്പിലാകുന്നതിനു സംഗതി വരട്ടെ എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

MRS. ELIZABETH KURUVILA (*Nominated*): I wish to say a few words on the Budget which has been placed before the House. I do not claim to be a financial expert. But in going through the Budget it appeared to me that the policy of Government was just to keep the machinery of Government going and merely to carry on the already existing work of the Government. I think that the Budget of a State would indicate not merely the allotment of money to various works but it would be also an indication of the general programme of the Government for the year; but it was very disappointing in going through the Budget for this year, to find that the general programme of the State for the next year was going to be very much the same as in previous years.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It is not a forward looking and forward moving programme, especially along lines of social advance. I wish only to indicate a few of these. It has been expressed in this House many times in unmistakable terms what the general feeling of the people in this State is with regard to the subject of prohibition. The attitude of the Government on this matter has been most disappointing. I do not wish to go into the evils of drink on the social, physical and moral welfare and happiness of the people. I do not think that the Government would for an instant try to gainsay any of these points. Such being the case, the Government can be offered no congratulations on its large income from this source. It is tainted money. I am aware that sanction has been given in certain places like Changanacherry for the experiment of local option. But until Government make it clear that their policy is gradually to decrease the drink traffic until it is altogether abolished from this State, until this is clearly expressed to the people, such experiments can have little permanent influence. I would have liked to see a good proportion of this revenue being used for propaganda work against drink to educate the people against the evils of drink. That work has been taken up in Madras and in other places: and it is highly necessary that Government should co-operate with the strongly expressed desire of the poople.

Then, with regard to education, a laudable amount of money is being spent year after year. But one would wish to see it expended along certain lines to better advantage. One matter of special interest to me was the very slight amount of money-indicative of perhaps the slight attention it has received from the Education Department and Government—that has been allotted for the development of child education. In many countries in the west and elsewhere in India all kinds of experiments and methods of child education are being tried along this line for the development and education of the child mind before the ordinary school standard. On going through the Budget I found a sum of Rs. 100 set apart for Kindergarten work. Without further explanation it can be seen how little attention has been paid to this highly important part of educational work.

Then with regard to the encouragement of reading and the spreading of ideas on the right kind of education among the children and teachers. I found a very negligible sum set apart for books and periodicals and magazines. One would wish to see an efficient, up to date Teacher's Journal subsidised or run by the Government for the education of teachers. A very much larger amount ought to be set apart for the encouragement of reading in schools, both departmental and private. The Education Department ought to take up a more up to date programme. Many methods are being tried in these days in other parts of the world; and in a State where education has spread to such a large extent one would expect, that more experiments would be tried along the lines of making this education of real benefit to the children and the State. I may say that the serious problem of unemployment may, to a large extent, be solved by putting our educational system on a sounder basis.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mrs. Elizabeth Kuruvila.]

As regards the problem of unemployment, which was referred to by several speakers yesterday, I only wish to refer to the unemployment among women. I shall perhaps be calling down upon myself the wrath of some of my sisters when I say what I strongly feel on this subject, namely, that it would greatly relieve this stress of unemployment among women, if unmarried women were given preference to married women in Government appointments. The only basis that Government ought to recognise in the matter is the basis of economic necessity, of course, with due regard to qualifications. In the higher appointments, very few married women work because of financial necessity. There are social reasons for this as well, which I do not propose to go into now. Therefore Government should make it a point to give preference to unmarried women applicants against married women applicants. I refer specially to the higher services.

Then as regards the Medical Department I shall have to say more about it when we come to the discussion on the department itself. But I have to say something here in connection with the supply of medicines. During the last year, half a lakh of rupees more was allotted for the supply of medicines to the hospitals. That showed that the department was to a certain degree aware that the supply of medicines in the hospitals was going out before the close of the year. The department might have gone further into the matter and seen whether even that half a lakh was sufficient for medicines in hospitals, because, as I know, and other members have also mentioned, the supply of medicines has gone out before the end of the year. In several hospitals the patients were either denied the medicines as they had run short of them or were provided only with feeble mixture of water. A mere investigation might have resulted in allotting a more adequate amount for the supply of medicines.

Then with regard to medical relief for women, I am most surprised to find that in an enlightened State like Travancore, the extent of medical relief for women should be in such a backward stage. It is four years since a scheme was sent up to the Government with regard to further developing the Medical Relief for women, and I understand that nothing has come out of it so far.

I shall have to speak on this subject later, when the Budget for the Medical Department comes up for discussion. There is a very great need for more medical reief in rural areas. Through lack of proper communication and other reasons, many parts of the State are cut off from proper medical aid. If the Government had been more conscious of this they might havegone to their relief and established more rural dispensaries and appointed midwives and nurses and if possible, doctors to go into the rural areas and visit the villages regularly and attend to the people in distress.

A few years ago I think the subject of the depressed classes was taken up by the Government, and a Depressed Classes' Protector was appointed. I am not aware how far the work of the Depressed Classes

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Protector has gone to benefit that class. I have not seen any report of his work. One would expect to see that this State would be ready to discharge its duties and devote its attention to this less fortunate section of its people who also are subjects of Her Highness. They have held several conferences and the Government officers should have attended them and studied the needs of these people and helped them in every possible way. The social welfare of the State always reacts favourably on economic advancement. Most of the speeches made here have been on the economic welfare and prosperity of the State. I realise that it is the responsibility of the public also and not merely of the Government, if we want to progress in social reform. But wherever public opinion is lagging behind, it is the duty of the Government to lead the way advising and directing and supporting the public in every possible way to alleviate these great needs of the people, and to increase the welfare and prosperity of the State.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil* cum *Devicolam*) : സർ, ഇപ്പോൾ നിരൂപണത്തിനു വിഷയമായിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റ് തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ ആയിരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വളരെ മനസ്താപമുണ്ട്. ഏതാനും വർഷങ്ങളായിട്ടു രാജ്യത്തിന്റെ വരവിനങ്ങൾ തൃപ്തികരമായും അതിൽ നിന്നും സാരമായ ഒരു സംഖ്യ മിച്ചമായും കണുന്നു എന്നുള്ളതു സന്തോഷകരമാണ്. ക്ര ഠ ന-ൽ ഒ ര് ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചം വന്നു. ക്ര ഠ ര-ൽ ഒ ഠ ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചം വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. വർഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് സംഖ്യ കണക്കാക്കി രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലെ വിവിധമായവിഷയങ്ങളിൽ ധനവിനിയോഗം ചെയ്യണമെന്നു ഗവൺമെൻറു വ്യവസ്ഥചെയ്യുമ്പോൾ, ര-ം ന-ം ലക്ഷം രൂപ മാത്രം ബഡ്ജറിൽ മിച്ചമിരിക്കുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. അങ്ങിനെ വരുന്നതായ മിച്ചം ഇടയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന അപ്രതീക്ഷിതമായ ചിലവുകൾക്കു വിനിയോഗിക്കുന്നു എന്നാണു സങ്കല്പം എന്നതേ സാധാരണ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്. വർഷാവസാനത്തിൽ കാണുന്ന ഈ മിച്ചം എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ ബഡ്ജറിൽ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ ഇനങ്ങൾക്കും വേണ്ടതുപോലെ പണം വിനിയോഗിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ള ബാക്കിയാണു ഈ വലിയ സംഖ്യയായി പരിണമിക്കുന്നതു എന്നുകാണാൻ കഴിയും. ഈസംഖ്യകൂടി മൂലധനത്തിലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കയാണുചെയ്യുന്നതു്. ക്ര ഠ ന-ൽ ഉന്നര് ലക്ഷം രൂപ മൂലധനമായി ഉണ്ടായിരുന്നതു ക്ര ഠ ര അവസാനത്തിലാകുമ്പോൾ ഉന്നീ ലക്ഷമായി കുറയാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും കാണുന്നു. അതിനാൽ പ്രതിവർഷം കാണുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose].

തായ മിച്ചം മൂലധനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടല്ലാവരുന്നതു എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു തുകമറൊരു ഇനത്തിനു ചിലവാകുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷംതന്നെ. ആണ്ടോടാണ്ടു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ആവശ്യത്തിനു അവശ്യം സ്ഥാപിച്ചേതീരു എന്നുള്ള ചില സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി, എന്നാൽ, അവയുടെപരിപൂർണ്ണമായ വളർച്ചയിൽ അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണനിലയിൽ ഇത്രയുലായംവരത്തക്കവണ്ണമുള്ള പദ്ധതിയാണ് എന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ, ഗവണ്മെൻറു ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നതായ മൂലധനം മറുപ്രകാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം എന്നോ കെട്ടിവയ്ക്കണമെന്നോഎനിക്കഭിപ്രായമില്ല. തിരുവനന്തപുരംപട്ടണത്തിൽ തന്നെ അടുത്തഒരു വർഷത്തിലേക്കു മാത്രമായി മൂലധനത്തിൽ നിന്നു ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ ചിലവു വരുന്നതായ വേലകൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഫസ്റ്റു ക്ലാസ്സിലെ ജനസംഖ്യ കണക്കനുസരിച്ചു തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ആകെ ജനസംഖ്യ ൭൫൭൫൫ ആണ്. കഴിഞ്ഞപ്രജാസഭയിൽ ദിവാൻജി ചെയ്തതായപ്രസംഗത്തിൽ രാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഒട്ടാകെ ൪൫ലക്ഷം വരുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫസ്റ്റു ക്ലാസ്സിലെ ജനസംഖ്യകണക്കനുസരിച്ചു ൪൦ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള തായ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ സ്വാഭാവികമായ വർദ്ധനകൊണ്ടു ൪൫ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരിക്കലും അബദ്ധമല്ല. ഈ ൪൫ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചു പോരുന്ന രാജ്യത്തിൽ ഫസ്റ്റു ക്ലാസ്സിൽ ൭൫ആയിരത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങൾ മാത്രമേ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. സ്വാഭാവികമായ വർദ്ധനകൊണ്ടും, സാധാരണ ആളുകൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നുകൊണ്ടും പോയിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കാറുള്ളതു കൊണ്ടും, ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കാം. ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെ ൪൫ലക്ഷം ജനങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ ആണു അധിവസിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെൻറു വിസ്മരിക്കരുതാത്തതാണു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ൪൫ലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭ്രനികുതിയായും മറും പ്രതിവർഷം ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ മുതൽ അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിന്നായി വിനിയോഗിക്കാതെ, വ്യാപകമായവിധത്തിൽ ഔദാര്യപൂർവ്വമായി പ്രാദേശികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളെ നിവ്വഹിക്കുന്നതിനു വിനിയോഗിക്കാതെ, ഒരു പദ്ധതി തുടരുന്നതു ഭ്രഷ്ണമല്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറു സദയം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The Council rose for lunch at 2 p. m. and reassembled at 2-30. p. m.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil* cum *Devicolam*): സർ, മൂലധനത്തിൽ നിന്നും ഒരു തുകയെടുത്തു. പ്രയോജനകരങ്ങളായ വേലകൾ നിർവ്വഹിപ്പിച്ചു, രാജധാനി പട്ടണത്തിന്റെ വലുതായ ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറുകയെന്നുള്ളതു്. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു വിഷയമല്ലായ്കയല്ല എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതു രാജ്യവാസികൾക്കു പൊതുവിൽ സമ്മതമായ കായ്മാണ്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, രാജ്യത്തിലെ വിവിധപട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നുചേരുന്ന ആളുകളുടെ സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കും ക്രമേടി പയ്യാപ്തമായിട്ടുള്ള വേലകളാൽ രാജധാനി പട്ടണത്തെ പലതരത്തിൽ മേന്മപ്പെടുത്തുകയും, ക്രമേടതൽ സൌകര്യപ്രദമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റവും ശ്രേയസ്കരമാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ആകയാൽ ആ നടപടിയെപ്പറ്റി എനിക്കു യാതൊരാക്ഷേപവുമില്ല. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും അതായതു വർഷത്തെ വരവിൽ നിന്നു അതായതു, വർഷം ചിലവാക്കുവാനായി നിശ്ചയിക്കുന്ന തുക—അല്പം മാത്രമായിട്ടു നിശ്ചയിക്കാറുള്ള തുക—അതായതു വർഷത്തിൽ ചിലവാക്കി കായ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ എന്താണു പ്രതിബന്ധം എന്നു എനിക്കു തീരെ മനസ്സിലാകുന്നില്ല. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രതിവർഷം ഇവിടെ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനപ്രതിനിധികൾ—പ്രജാസഭയിലേയും നിയമസഭയിലേയും സാമാജികന്മാർ—ഒരു പോലെ പ്രാദേശികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറിനെ പ്രബോധിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. എന്റെ താലൂക്കിൽ നിന്നും പ്രതിവർഷം രണ്ടു പ്രജാസഭാ മെമ്പർമാർ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ഓരോ സമയത്തും ലഭിക്കുന്നതായ പരിമിതമായ സമയം കൊണ്ടു ആ താലൂക്കിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേയും ആവശ്യങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കുന്നു. പലേ കായ്യങ്ങൾ ഏകകാലത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിച്ചാൽ അവ എളുപ്പം ചെയ്തു തീക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. പ്രധാനമായ ഏതാനും കായ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അവ സാധിച്ചു തരുന്നതിനു കഴിയുന്നതും ജാഗ്രതചെയ്യാം. എന്നിങ്ങനേയും മറും മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ഈ ക്രുത്തിൽ പലതും ഉണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ഇങ്ങിനെ ഗവണ്മെൻറിനെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു പോയി. ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട അത്യാവശ്യവേലകളുടെലിസ്റ്റ് വേണമെങ്കിൽ ഇവിടെ വായിക്കാം. പക്ഷേ അങ്ങ)

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose.]

നെ വായിച്ച ഇവിടെ സമയം കളയണമെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ആകെക്കൂടെ ഈ ആണ്ടത്തെബഡ്ജറിൽ മീനച്ചിൽ താലൂക്കിൽപുതിയ വേലകഠംക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപായുടെ തുക ർ ൦ ൦ ൦ ആണു്. ഈ ർ ൦ ൦ ൦ രൂപാ കൊണ്ടു ഒന്നേമുക്കാൽ ലക്ഷം ജനങ്ങഠം അധിവസിച്ച വരുന്ന ഒരു പ്രദേശത്തു് (ഇതു ഫാൻവ-ഫ-ലെ കണക്കനുസരിച്ചാണു്) സ്വാഭാവികമായ വഭ്ന കൊണ്ടു ന്യായമായി ഇപ്പോഠം രണ്ടു ലക്ഷം ജനങ്ങഠം അധിവസിച്ച വരുന്ന എന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്നതായ മീനച്ചിൽ-താലൂക്കിൽ തിരുവിതാംക്കൂറിലെ മുതലെടുപ്പുള്ള താലൂക്കുകളുടെ ക്രൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലാത്ത മീനച്ചിൽ താലൂക്കിൽ-പുതിയ വേലകഠംക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തുശ്ചമായ തുകകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച എന്നഭിമാനിക്കുവാനോ, ഏതെങ്കിലും വേല പറയത്തക്ക നിലയിൽ നടത്തുവാനോ കഴിയുന്നതാണോ എന്ന സംശയമാണു്. അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക തന്നേയും പുതിയ വേലകഠംക്കല്ലുതാനും-- ഒരു രണ്ടായിരം രൂപാ ളാലം തൊടുപുഴ റോഡിൽ ഫ മുതൽ മൂന്നു മയിൽ വരുന്ന ഭാഗം റീ മെറ്റൽ ചെയ്യുവാനാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ബാക്കിയുള്ള തുകയാകട്ടെ അതിരമ്പുഴ-ളാലം റോഡിൽ ർ-ാം മയിലിനു ശേഷമുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ വഴി വിസ്താരപ്പെടുത്തുവാനാകുന്നു. ഇതു പുതിയ വേലകളല്ലല്ലൊ. ഫാൻവ-ൽ ളാലം-തൊടുപുഴ റോഡു മെറ്റൽ ചെയ്യുമ്പോഠം അതു വളരെ മോശമായ നിലയിൽ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പ്രജാസഭാമെമ്പരുടെ നിലയിൽ ചീഫ് എൻജിനീയക്കു എഴുതി അയക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ എക്സ്ക്യൂട്ടിവു എൻജിനീയർ വേല ശരിയായിട്ടാണു നടക്കുന്നതു് എന്നു എഴുതയിരിക്കുന്നതായി എനിക്കു മറുപടി കിട്ടുകയാണുണ്ടായതു്. ഈമറുപടിക്കു ശേഷം വീണ്ടും ഞാൻ ചീഫ് എൻജിനീയരുടെ പേക്കു എഴുതി അയച്ച അതു ഏകദേശം ഇതിനെണ്ണമായിരുന്നു. കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറയുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കരുതു്. അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കാര്യങ്ങഠം നടത്തികൊണ്ടു പോകുവാൻ പ്രയാസമാണു്. എന്നാൽ ജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ എന്റെ അഭിപ്രായവും വിശ്വസിക്കത്തക്കതും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുമാണു്. പിന്നെ ചീഫ് എൻജിനീയരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാം എന്നേയുള്ളൂ. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മേലധികാരികളെ ധരിപ്പിക്കുന്ന സംഗതികളുടെ വാസ്തവ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്ഥലംവന്നു സന്ദർശിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു സാധിക്കുയൊള്ളൂ." ഈ ലറററിനു മറുപടിയുമില്ല. മേൽ നടപടിയുമുണ്ടായില്ല. ഇപ്പോൾ റീമെററലിംഗിനു പണം അനുവദിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഉലമ- അതിരമ്പുഴ റോഡിനെ വിസ്താരപ്പെടുത്താനാണ് ൨൦൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു ശുഷ്കമായ നിലയിലാണു് രാജ്യത്തിലെ ഓരോ താലൂക്കുകളിലും നൂതനമായ വേലകൾക്കു പണം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ലജ്ജയും വ്യസനവുമുണ്ടു്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ബഡ്ജറു് എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മീനച്ചിൽ താലൂക്കിലേക്കു എന്റെ നേരിട്ടുള്ള പരിചയം കൊണ്ടു പലപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചിലപ്പോൾ പണം അനുവദിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വേലകൾ നടക്കുന്നില്ലെന്നു വ്യസനസമേതം ഈ സഭസ്സിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ൨൦ കൊല്ലമായിട്ടു അനേകം ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചെയ്തിട്ടുള്ള അപേക്ഷകളേയും നിവേദനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു എന്തു നടപടി നടത്തിയെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു ഗവണ്മെൻറു അവയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നു എന്നു മറുപടി കിട്ടി. മീനച്ചിൽ താലൂക്കിൽ ഒരു പാലത്തിനു ൪,൨൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഒരു ഉത്തരവയച്ചിട്ടു മാസം ൧൨ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും കടനാട്ടു പാലത്തിന്നായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുതസംഖ്യപോലും ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. കോട്ടയം എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡിവിഷനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ മെയിൻറനൻസ് ഇനത്തിൽ കഴിഞ്ഞവർഷത്തെക്കാൾ ഏഴായിരത്തിലധികം രൂപാ കുറച്ചു് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. പഴയ പണികളുടെ അറകുറ തീർത്തു സംരക്ഷിക്കയെന്നുള്ളതാണല്ലോ മെയിൻറനൻസിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡിവിഷനിലെ മെയിൻറനൻസു ചിലവിനു് ഏഴായിരത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രൂപാ കുറച്ചു് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് പറയുമ്പോൾ കോട്ടയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറു് എന്തു് തത്വമാണു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പ്രതിവർഷം പുതിയ വേലകൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ മെയിൻറനൻസ്സു് ഇനത്തിലും പണം കൂടുതൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അങ്ങിനെ നടക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് മെയിൻറനൻസിന്റെ ചിലവുകുറക്കാൻ കഴിയുന്നതു്. ഇതിന്റെ പ്രത്യക്ഷഫലം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose.]

ഉള്ളതും ക്രമേണ മോശമാകുകയെന്നുള്ളതാണു. എല്ലാതാലൂക്കുകളിൽ നിന്നും ജനപ്രതിനിധികൾ അറിയിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളെ കേട്ട് അതാതു താലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങളെ നിവ്വഹിക്കാൻ വരവിൽ നിന്നും ശരിയായ ഒരേഅംശം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു തത്വം അംഗീകരിച്ചു് അതിന്നനുരൂപമായ ഒരു ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സങ്കടം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനും അവക്കു് ആഹ്ലാദമായിട്ടു് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും ഇടവരുമായിരുന്നു. പൊതുമരാമത്തു് വിഷയത്തെപ്പറ്റി ദീർഘമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അതിൽ സംബന്ധപ്പെടാത്തതും അത്യാവശ്യമായതുമായ മറ്റു പലസംഗതികളും പറയാൻ അവസരം കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ചുരുക്കമായി പറയാനുള്ളതു് ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലേക്കു് പൊതു മരാമത്താവശ്യത്തിന്നനുവദിക്കുന്നതുക വഷ്ാവ്സാനത്തിൽ ലാപ്സായിപ്പോകാതെ അതാതു വേലകൾ നടത്തുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വരണം എന്നുമാത്രം ആകുന്നു. രാജധാനിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളകാര്യം എങ്ങിനെയും ഇരിക്കട്ടെ. മുൻസിപ്പാലിറ്റി പട്ടണങ്ങളുടെ അത്യത്തിക്കകത്തുള്ള വേലകൾ നടത്തുന്നതിനു് ആ മുൻസിപ്പാലിറ്റിയെതന്നെ മുമതലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് മറ്റു വേലകൾ നടത്താൻ കുറെക്കൂടി കൂടുതൽ സൌകര്യം ലഭിക്കും.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുവെയുള്ള വരവിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം പലിശിയും ശമ്പളവുമായിട്ടു് പോകുന്നുണ്ടു്. ബാക്കിയുള്ളതിൽ അഞ്ചിലൊരുഭാഗത്തിലധികം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായിട്ടു് ചിലവാക്കിവരുന്നു. പിന്നീട്ടു് പരിമിതമായ ഒരു സംഖ്യമാത്രമെ ബാക്കിയുള്ളു. കൃഷിഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനു രണ്ടു ലക്ഷം രൂപാതികച്ചു അനുവദിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുകാരുടെ പ്രവർത്തനം—മാതൃകായോഗ്യമായ പ്രവർത്തനം—കൊണ്ടും ആഡിപ്പാർട്ട്മെൻറു കൃഷിക്കാരെ ധാരാളം സഹായിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു പരമാർത്ഥംമാത്രമാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേക്കു അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതുകയാതുച്ഛം. അതിൻവണ്ണം തന്നെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കുകയും വ്യവസായോൽക്കർഷത്തിനു ഉതകുന്നതായപദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജ്യത്തിൽ പല തരത്തിലുള്ള ഐശ്വര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതാണു്. ഒരു കാലത്തു ഈ നാട്ടുകാക്കു് കച്ചവടത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അന്യരാജ്യത്തിൽ നിന്നും കച്ചവടക്കാരെ വരുത്തി തുറമുഖങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു കച്ചവടം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നടത്തിക്കയും അവരെക്കണ്ടു ഈ നാട്ടുകാർ ക്രമേണ കച്ചവടത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിക്കുകയുംചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ നെയ്ത്തിൽ ആളുകൾക്കു താല്പര്യമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അന്യനാട്ടിൽ നിന്നും നെയ്ത്തുകാരെവരുത്തി ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

ഇവിടത്തെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പോയി പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിലും അവർയാതൊരു പരിഷ്കാരവും ചെയ്തിട്ടില്ലഎന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ വനങ്ങളിലുള്ള മുളമുതലായ വ്യവസായപരമായിട്ടു ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന സാധനങ്ങൾ കാലാകാലത്തുള്ള അനപേക്ഷണക്കുറവു നിമിത്തം തീപിടിച്ചു് നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നും ആദായം കിട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ രാജ്യത്തിലേക്ക് നല്ല വിദഗ്ധന്മാരെ വരുത്തിത്താമസിപ്പിക്കണം. അവരെക്കൊണ്ടു് ശരിയായ വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കണം. ജനങ്ങൾ അതുകണ്ടു് ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സു വളരെ വർദ്ധിക്കും. ഈവക ആവശ്യത്തിനു് മൂലധനത്തിൽ നിന്നും ഒരു തുക മുടക്കുന്നപക്ഷം ഇവിടെ എന്തെല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയും എന്നുശരിയായ സ്വരൂപം ഉണ്ടാകും. തീപ്പെട്ടി വ്യവസായം തന്നേ ഇവിടെഎത്രഭംഗിയായിട്ടു് നടത്താം. കടലാസിനുപയുക്തമായ പേപ്പർപൾപ്പ് എത്ര ലഘുവായും സുലഭമായും ഉണ്ടാക്കാമെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടേ ഇല്ലാ.

വനം വക ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നു് ഒരുതുക ആണ്ടുതോറും വരുന്നതായി കാണുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഗവണ്മെൻറു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലുള്ള കുടിവക പുരയിടങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതേക്കു് ഈട്ടി മുതലായവൃക്ഷം അല്ലെങ്കിൽ രാജകീയവൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടിയിറക്കി അതിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൂടി ചേർത്തിട്ടാണു് ഇപ്പോഴത്തെ ഫാറസ്റ്റ് റവന്യൂ ആയിട്ടു് കാണിക്കുന്നതു്. അഞ്ചോ ആറോവർഷം കഴിയുമ്പോൾ കുടിവക പുരയിടങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന രാജകീയ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കുറഞ്ഞുപോകും. പിന്നീടു തുച്ഛമായ ഒരുതുകയെ കാണുകയുള്ളൂ. അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൊണ്ടു് ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സംരക്ഷിക്കാൻപോലും മതിയാകാതെ വരുന്നതു് കഷ്ടമല്ലെ. രാജ്യത്തിലെ മൂന്നിലൊരുഭാഗമുള്ള വനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് ഒരുമൈൽ ദൂരത്തേക്കു റോഡില്ല. സ്ഥിതിവിവരണക്കണക്കിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose.]

ഫാറസ്റ്റ് റോഡുകൾ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു ഭാഗം കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഫാറസ്റ്റ് റോഡുകൾ വേണം എന്ന ഗവണ്മെൻറിനു വിചാരമുള്ളതായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ എത്ര മൈൽ നീളം റോഡുണ്ടെന്ന് നോക്കിയതിൽ കണ്ടതു് പൂജ്യമാണു്. വിദഗ്ധതയോടുകൂടി വനം ഭരിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഴത്തെ ആദായം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അതാണു് ചെയ്യേണ്ടതും. കൂടി പുരയിടങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന രാജകീയ വൃക്ഷങ്ങളെ കൂടികൾക്ക് തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിലാഷം അവർ ഒരു പ്രമേയം ഈ കൌൺസിലിൽ പാസാക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിന്മേൽ ഗവണ്മെൻറു് എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എങ്കിലും അതിൽപിന്നീടു കൂടിവകപുരയിടങ്ങളിൽനിന്നു ചെറുതരം വൃക്ഷങ്ങൾകൂടി മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ ശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നു എന്നിവിടെ പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രമേയത്തിൻെറ തത്വം ഗവണ്മെൻറു് അംഗീകരിക്കുമ്പോഴേക്കു കൂടിവക പുരയിടങ്ങളിൽ തടികൾ ശേഷിക്കുകയില്ല എന്നാണു് വരുന്നതു്. ഇതു് അഭിലഷണീയമായ നയമല്ല.

പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾക്കു് മതിയാകാവുന്നതായ തുക ഓരോ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡിവിഷനിലേക്കും അനുവദിക്കണം. പൊതുമരാമത്തു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വേലകൾ മുഴുവനും കൺട്രാക്ടു് കൊടുത്താണു് ഇപ്പോൾ ചെയ്യിക്കുന്നതു്. ഒരുമേലനേഷണം മാത്രമെ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ളൂ. അതിനാൽ അവർക്കു് വേണ്ടിടത്തോളം വേലകൾ കൊടുക്കണം.

ആകെ വരവിൽ അഞ്ചിലൊരു ഭാഗം വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു ചിലവാക്കിവരുന്നു എന്നു് ഞാൻ മുമ്പു് പറഞ്ഞല്ലൊ. ഇങ്ങനെയാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു് വിദഗ്ധന്മാരോടു് ആലോചിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യൻഡയറക്ടർ ഭരണം കയ്യേറ്റതിൽ പിന്നീടു ഹൈസ്കൂൾ, കാളേജു് എന്നുള്ള ഭേദം കൂടാതെ അനേക തരത്തിലുള്ള പാഠശാലകൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടു് അനേകം നാട്ടുഭാഷാ പാഠശാലകൾ നിരാധാരമായിട്ടു് കിടക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. വളരെപണം ചിലവുചെയ്താൽമാത്രമെ അതിനെ നന്നാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂഎന്നു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തികൊണ്ടുപോകാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻ നമുക്കുകഴിയും. പള്ളിവാശൽ-നേരിയമംഗലം റോഡുമുതലായ വ
ച്ചിച്ച വേലകഠംക്കു പണം ചിലവാക്കിയാൽ ടോഠംഗേറ്റ് മുതലായഇ
നത്തിൽനിന്നും അതു തിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയും. ആവക ജോലികഠംക്കാ
വശ്യമുള്ള പണം മൂലധനത്തിൽനിന്നുമാണ് ചിലവുചെയ്യേണ്ടതു്. വി
ദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനാവശ്യമുള്ള പണം
മൂലധനത്തിൽനിന്നും ചിലവുചെയ്യണം. ശരിയായ മാനേജ്മെൻറിൽ
പള്ളിക്കൂടം നടത്താൻ താണിയുള്ളവക്കു അതു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ന
ന്നായിരിക്കും. ചിലവുക്രമേണ കുറച്ചു് പ്രയാസംകൂടാതെ വിദ്യാഭ്യാസാവ
ശ്യം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഇതുമാത്രമാണു് ശരിയായമാർഗ്ഗം.
ഇതു് ഗവണ്മെൻറു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണു്. പക്ഷേ
അനുഭവത്തിൽ വരുന്നില്ലാഎന്നേയുള്ളൂ. രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ
പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരു ഡയറക്ടർ നമുക്കുണ്ടെങ്കിലും അ
ദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുതന്നെ
സ്വഭാവികമായിട്ടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതോആയ പണം കൊടുക്കാൻ ഗവ
ണ്മെൻറിനു ശക്തിയില്ല. നാട്ടുകാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യത്തിനു പണം
കൊടുക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു രാജ്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസാഭിവൃദ്ധിക്കു
ഏതൊരു പദ്ധതിയാണ് അനുകരിക്കേണ്ടതെന്നു നല്ലവണ്ണം ആലോചി
ക്കണം.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : May I draw the attention of the President to the time limit? The time allotted for the member has expired.

PRESIDENT: No.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : He began 5 minutes before we adjourned for lunch.

PRESIDENT: Four minutes.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil* cum *Devicolam*) : എനിക്കിനി അധികമായിട്ടു ഒന്നും പറയാനില്ല. പൊതുമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെ ൻറിലേക്കനുവദിക്കുന്ന പണം എല്ലാ താലൂക്കിലേക്കും സാമാന്യം സമ മായിരിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പദ്ധ തിരൂപീകരിക്കണം. കൃഷി, വ്യവസായം എന്നീഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലേ ക്കു കൂടുതൽ പണം അനുവദിച്ചു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കണം. വ നംവക ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൊണ്ടു രാജ്യനന്മയ്ക്കുപയുക്തമായ വ്യവസായ ങ്ങളും പോഷിപ്പിക്കുവാനുള്ള പദ്ധതികളും സുലഭമായി ഏർപ്പെടുത്തുക യും വേണം. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റിയുള്ള എ ൻറെ പൊതുനിരൂപണം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): I beg permission, Sir, to have my speech in Malayalam.

PRESIDENT: I believe you have been speaking in English!

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): Yes, Sir.

PRESIDENT: Then you must speak in English this time too.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): Some of my friends on this side were dealing with village reconstruction, corruption, retrenchment and unnecessary creation of appointments. I would like to emphasise the various principal heads of criticism placed before you, Sir, the Dewan President, for your kind consideration. The discussions of the Budget are generally treated as a formality often times by some of the Governments. Some of the previous speakers were dealing with the subject of corruption, just to make mention of that evil practice before this Council, so that it may draw the attention of the ideal Dewan who has risen to his present position through his character and sternness. Now, without taking any time on that particular aspect, I would refer to Irrigation, Excise, Education and Medicine. So far as irrigation is concerned one of my predecessors was giving figures about the importation of paddy into Travancore which amounts to 45,000 lakhs of sacks. Sir, is there a more regrettable situation to see in any part of the world, *viz.*, that the inhabitants of the country are without food and are forced to get it from foreign countries especially in a country like Travancore where paddy can be got easily on account of the natural resources of the country and on account of the facilities to cultivate paddy sufficient to meet the demands of the country. I would strongly request you, Sir, the Dewan President, to specialise on this point. What I mean is that you should make a special study of the question. This is the most important item so far as any particular individual or citizen of Travancore is concerned in such a discussion and we members on this side of the House place before the Government the various aspects of the importance of making the country self-sufficient so far as its important food-stuffs are concerned. According to Mr. Mahadeva Aiyar's Report six lakhs of acres of land are available in Travancore now. On a calculation I find four lakhs more are required to make the paddy supply sufficient to meet the requirements of the country. For this purpose I would suggest four processes *viz.*, disafforestation, reclamation, intensive cultivation and conversion of dry lands into wet lands by coaxing the Public Works Department to work out the irrigation scheme. My friends from North Travancore were complaining about constant floods, but I would request Government to concentrate their attention in that direction and see that such floods are diverted to places where there is not enough water, as in South Travancore, that is, through particular gradients by the side of the Western Ghats, say, about 3 or 4 thousand feet above the level where we can have beautiful reservoirs, and it is not very difficult to have a channel from North Travancore to South Travancore to supplement the existing dams. I am sure that the experts would say that this is an important project. I simply want to convince Government of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the real necessity for such a thing. As regards the allotment for irrigation it is a very meagre amount that has been set apart for minor irrigation works. The amount is only Rs. 70,000 odd. It is very regrettable to note that the amount is so small, but I am sure that the Chief Engineer would pay special attention to the matter and give instructions to his subordinates to see that the estimates are prepared and sent at the proper time so that the work may be carried out soon. I also regret to note that many estimates so far as the Kalkulam and Vilavankod taluks are concerned are pending before Government. Last year we were disappointed by some of the Heads of Departments especially during the time of cholera when we lost 15,000 souls; we were promised a decent amount for the restoration of tanks. But unfortunately not even 5,000 Rs. work has been completed. So, I would request the Dewan-President to pay special attention to that matter.

As regards the Excise policy of the Government, I would request the Excise Commissioner to improve the production of salt in Travancore. A comparative study of the figures shows that more than half the supply is being imported from outside. On examination it is found that salt produced in this country is much superior to the salt imported (*Mr. S. Piraviperumal Pillai: No.*)

As regards Education, I have suggested at the beginning I would strongly request the Dewan-President and also the Director of Public Instruction to see that the morals of Professors and Principals are kept up. We see scandalous articles in Newspapers about their morals.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): I rise to a point of order. The member is not in order in referring to articles in Newspapers.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): I would strongly request the Government to take action and see that the morals of Principals and Professors are kept up.

Then, as regards medicine, the income from the sale of quinine is estimated to be Rs. 800. This article is generally purchased by Kanikars and other depressed classes. I know lakhs and lakhs are spent in the shape of travelling allowances, consumption of petrol, etc. I do not think, therefore, that the Government will be justified in getting an income by the sale of this article, a packet of which costs only a chackram.

Various suggestions are often made from the non-official side but they are seldom carried out; for instance, the Economic Development Board make recommendations which are rarely given effect to. From the report for 1928 (*vide* page 5) it is seen that they have made recommendations for the improvement and conservation of irrigation tanks and channels and for transferring them to the control of the Agricultural Department. I understand the scheme is pending before the Government and I hope the Dewan who is a born subject of Her Highness the Maha Rani Regent would see that permanent good is done to the country in this matter. Sir, I may also point out that, in 920 M. E.,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

the Maha Rajas of Travancore used to take pains to go and make a personal inspection of every irrigation scheme. Though cars and car allowances are provided for officers now, I don't see why they are reluctant to do their work properly in this matter. We come from rural parts and we do not want appointments. The public of Travancore expect Her Highness the Maha Rani Regent to see that the various subordinate officers do their work properly. We are more concerned about the economic condition of the people than about anything else. There is a proposal pending before the Government. The Chief Engineer has made the recommendation for the appointment of a special staff for irrigation scheme. I interpellated on the matter. I never wanted to put a supplementary question, but I see no provision has been made for it in the Budget. I hope the President would enquire about it whether such a recommendation is pending before Government, and if so, kindly consider and sanction the recommendation.

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): ஸர், இந்த வருஷத்து பட்ஜெட்டை முழுதும் நான் படித்துப்பார்த்தேன். வருஷா வருஷம் பிறித்துவைக்கப்பட்ட 2000 ரூபாய் இவ்வருஷமும் பிறித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி சர்க்கப்படவேண்டாம். இந்த 2000 ரூபாயும் திரும்பி வருமென்று கெரியுமே. கடந்த சில காலங்களாக குடியிருப்புக்கு ஸ்தலம் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அஸம்பளி மெம்பர்களும், நியமன சபை மெம்பர்களும் கேட்டதுண்டு. இதுவரையிலும் சரியான நிலைமையில் நடைபெறுதிருப்பது மிகவும் சங்கடம். போன வருஷம் எவ்விதமான காரியமும் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குச் செய்யவில்லை. ராஜ்ஜியத்தின் பல்பாகங்களிலுமுள்ள மிகவும் மோசமான நிலைமையில் ஜீவிக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் குறைகளை நேற்படித்த ஒன்றும் இப்பட்ஜெட்டில் காணோம். இவ்வேழைகளின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கண்டிருக்கிற 7, 8 லக்ஷம் ஜனங்கள் இந்த ராஜ்ஜியத்தின் வருமானத்திற்கு பல பல பாகங்களிலும் பல நிலைமைகளிலும் கஷ்டம் அனுபவிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தங்குவதற்கு வீடில்லை. இந்த ஏழை ஜனங்கள் காடுகளிலும், மலைகளிலும் வசிக்கிறார்கள். இந்த இடங்களில் தங்களுடைய குழந்தைகுட்டிகளுடைய கலங்களையும் கருதாமல் இரவும் பகலும் உழைக்கிறார்கள். இந்த ஏழை ஜனங்களின் நிலைமையை கவர்மெண்டு கவனிக்கவேண்டுமென்று கவர்மெண்டின் அறிவிற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இவர்கள் குடியிருக்கும் ஸ்தலங்களோ மிகப்பரிதாபகரமாயிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமை, தண்ணீரில் ஒருவித பாசியுண்டு. அது தண்ணீரின்மேலிருக்கும். அது தண்ணீர் கூடும்போது உயரும், தாழும்போது தாழும். அதுபோல் இந்தஜனங்கள் இந்நாட்டின் பல பாகங்களிலும் அங்கங்கே வசித்து, நிலையற்ற நிலைமையில் அலைந்து சங்கடம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் குடிசை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களது இடங்களிலிருந்து போகச்சொன்னபோது வேறுயிடத்திற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இதுமாதிரி ஒரு இட

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

த்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அலைந்து அவர்கள் அனுபவிக்கும் சங்கடங்களை கவர்மெண்டுக்கு கூறினதுண்டு. ஆனால் இதுவரையில் சங்கடங்கள் அனுபவிக்கிறதேயல்லாமல் ஒருவிதத்திலும் நிவர்த்தியொன்றுமில்லை. இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு சில பொறம்போக்கு நிலங்களை இனாமாகப் பதித்துக்கொடுக்க கவர்மெண்டு உத்தரவு உண்டு. இந்த புதுவல் பூமிகளை இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு பதித்துக்கொடுப்பதின் மூலமாய் உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களை யார்தான் சகிக்கக்கூடும். இந்த ஜனங்கள் அனுபவிக்கிற சங்கடங்கள் ஏராளம். இவர்களும் புதுவலுக்கு அபேக்ஷிக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்களுக்காக இவர்களுடைய அபேக்ஷைகள் தள்ளப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறார்கள். வடசேரியில் கிருஷ்ணசமுத்திரமென்ற குளத்தின் புறம்போக்கு ஸ்தலத்தை அநேக ஏழை ஜனங்கள் அபேக்ஷித்தும் வீடுகள்கெட்டி குடிபார்த்தும் வந்தார்கள். ஒரு பெரிய லாண்டிலார்டு (Land-Lord) க்காக கவர்மெண்டார் 31 ஸெண்று ஸ்தலம் பதிவுசெய்து கொடுத்ததுண்டு. இந்த இடத்தில் 27 ஏழைக்குடிகள் தாமதித்தார்கள். இக்குடிகளை இடித்து இந்த ஏழை ஜனங்களின் வீட்டுக் கூரைக்கம்புகளைப் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு இவர்களை மிக்கபரிதாபகரமான நிலைமையில் விட்டுவிட்டார்கள். இவர்களின் கஷ்டங்களைப்பார்த்த ஒரு கனவானும், பாய்னியர் சர்வீஸ் மானேஜரும் இவர்களுக்காக ஒரு இடம் கொடுத்து, இவர்களுக்கு சகாயம் செய்தார்கள். மறுபடியும் அதே பகுதியில் ஸர்வே நம்பர் 1731-ல் லக்ஷ்மணசாஸ்திரிக்கு 1 ஏக்கர் 36 ஸெண்டு பதித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவங்களுக்காக கொடுக்கவில்லையே!

புனலூருக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே ஒரு ஏழை மனிதனும் அவர் சகோதரனும் 6 வருஷகாலமாக 6 ஏக்கர் பூமியில் ஒரு வீடுகட்டிக்கொண்டு 76 பிலா, 64 மிளகுகொடிகளையும் இன்னும் பல விருக்ஷங்களையும் நட்டு வளர்த்து கிருஷிசெய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதில் இன்னும் பல விருக்ஷங்களுமுண்டு. மிளகுகொடிகள் காய்ப்பலனடைந்திருந்தன. நெடுநாளாக அனுபவித்துவரும் அந்த புறம்போக்கு நிலத்தைபதித்துக்கொடுக்காதே, போலீஸ்காரர் சகிதமவந்து அந்த வீட்டை இடித்து அதிலிருந்தவர்கள் வெளியில இறக்கி மாற்றப்பட்டனர். இன்னும் அதே ஸ்தலத்திலிருந்து அவர்கள் வீடில்லாமல் சங்கடம் அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த மனிதன் அந்த வீட்டைப் பொளித்து இடித்துப்போட்ட அதேயிடத்தில் அவன் பிள்ளைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு வரம்போரத்தில் சில ஓலைகள் மாத்திரம் போட்டுக்கொண்டு கிடக்கிறார்கள். அன்று இரவு பூரா நான் அங்கே காலந்தள்ளவேண்டியதாயிற்று. இவ்விதமாக அநேக வருஷமாக அனுபவித்து கஷ்டப்பட்டு வருகிறவர்களுடைய நிலங்களை அவர்களுக்கே பதிவுசெய்து கொடுக்கவேண்டும். வேறே ஒருவருக்கு பதிவுசெய்து கொடுப்பதினால் இந்த ஏழை ஜனங்கள் அநேக கஷ்டங்களை அனுபவிக்கக் காரணமாகும். வட்டியூர்காவு இரண்டாமடப்பகுதியில் ஸர்வே நம்பர் 1628–ல் 30 வருஷத்துக்கு அதிகமாய் அனுபவித்து பொன்விலைகட்டி பதித்து இதுவரையும் காத்திருந்து வருகிறவர்களை இந்த இடத்தைவிட்டு ஒழிந்துபோக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொட்டாரக்கரைத் தாலூகா குளக்கடைப்பகுதி 28/1, 29/1-ல் ஏழை ஜனங்கள் தாமதித்து வருகிறார்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan.]

கள். இவர்களுக்கு 30 வருஷத்துக்கு தேகண்ணம் உண்டு. இவர்கள் இந்த இடத்தில் மரங்கள் வைத்து பிடிப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த ஸ்தலங்களை அவர்கள் ஒழிக்கவேண்டி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் தங்களது பிள்ளைகளை எடுத்துக்கொண்டு எங்கே போவோம் என்று தம்புகிறார்கள். அமனைப் பகுதியில் 4751, 4752, 4851, 4852 இந்த நம்பர்களில் இப்போது தாராளம் இடங்கள் உண்டு. இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு இதில் பதித்துக் கொடுத்திருப்பது கொஞ்சபாகமே. மற்ற பாகங்களை இதற வகுப்பாருக்கு பதித்துக்கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். இப்படி செய்திருப்பது அக்கிரமமான திறல் பதிவு ஒழிப்பித்து, சட்டம் அனுபவிக்கிற ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். இடைக்கோட் பகுதி 3541-ம் நம்பரில் சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டும், கிணறு வெட்டிக் கொண்டும் இன்னும் குடி இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தலத்தைப் பதித்துத் தரவேண்டுமென்று அபேட்சை கொடுத்தபோது, ஸ்தலம் பரிசோதிக்கப்போனவர் நல்ல ஸ்தலம் என்று கண்டு தனது சொந்த ஆளின்பேரில் பதிவுசெய்து கொடுத்ததின்பேரில் 30 வருஷத்திய தேகண்டமும் 987 ரூ. 17 ச. 6 கா. கொடுத்து அதை ஒழிப்பிக்கவேண்டிய ஆர்டர் தயாராயிருக்கிறது. எங்கே இந்த ஏழை ஜனங்கள் போவார்கள்! இந்த விதமாக ஏழை ஜனங்கள் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஸ்தலத்தை தேகண்டம் கொடுத்து ஒருக்காலும் ஒழிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கே பதித்துக்கொடுக்கவேண்டும். என்ன நியாயத்தோடு தரவிலை கொடுக்கவேண்டும். பாவங்களின் தேகண்ட ஸ்தலம் பாவங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும். களியல் பகுதியில் 3022-ல் 108 ஏக்கர் நல்ல ஸ்தலம் உண்டு. இந்த ஸ்தலம் சமீபத்தில் லேலம் செய்திருக்கிறது. அதை இந்த ஏழைகளுக்கு 1, 2 ஏக்கர்களாக பதிவுசெய்து கொடுத்தால் நலமாயிருக்குமே. 12 வருஷத்துக்குமுன் தாழ்த்தப்பட்டவரின் அனுபவமும் அதன் மேல் அதே ஸ்தலம் மற்றும் ஆள்களால் அபேட்சைகொடுத்து பதிவுசெய்திருந்தால் அப்படிப்பட்ட பதிவை ரத்துசெய்து முன் அனுபவக்காரர்களுக்குத் தானே பதிவுசெய்து கொடுக்கவேண்டிய தீர்மானம் செய்யவும்.

டிப்ரஸ்ட் புரொடெக்டர்.

இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு ஒரு பாதுகாவலை நியமிக்கவேண்டுமென்று முன்பே 3 வருஷமாய் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு டிப்ரஸ்ட்கிளாஸ் புரொடெக்டரை நியமித்து, இந்த ஏழை ஜனங்களின் குறைகளை எடுத்துக்கூறவும் ஒருவரை நியமிக்க ஏற்பாடுசெய்ய கவர்மெண்டை பிரார்த்திக்கிறேன். 12 வருஷங்களுக்குமுன் வீடுகட்டி அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த ஸ்தலங்களை இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கே கொடுத்தால் உபகாரமாயிருக்கும். அவர்கள் ஏழைகள், பாவங்கள், அதலால் அந்த ஸ்தலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பலமாக பிராத்திக்கிறேன்.

இன்ஜினீயர் டிபார்ட்மெண்டு.

இந்த டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி எனக்கு கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை ஜனங்கள் தங்கள் சுகவாழ்வைவிட அதிகமாய் கிருஷியின் உபயோகத்தைக் கருதி ஆற்றோரங்களிலும், வயலோரங்களிலும், காயல் ஓரங்களிலும் வீடுகள் கட்டி தாமதித்துவருகிறார்கள்.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

இவர்கள் தாமதித்து வருகிற ஸ்தலங்களுக்கு முன்காலத்தில் போகவர கல்ல வசதிகள் இருந்தன. இப்போதோ நாலு பக்கங்களிலும் கிருஷிகள் விருத்திசெய்யப்பட்ட விதத்தில் போக்குவரத்துக்கு வசதியில்லாதே பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்.

மாடுகளும் மனிதரும் மற்றவர்களின் ஸ்தலங்களின் உள்ளாகப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் இவர்களுக்கும் இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கும் பல கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மாடுகளை பவுண்டுக்குப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள் பலவித போலீஸ் கேஸ்களுக்கு இடையாகிறது. சில இடங்களில் மாடுகளை வாய்கட்டிக்கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள்.

பூதப்பாண்டி அடுத்துப் புத்தன் ஆற்றிலிருந்து ஒரு மறுகாலிருக்கிறது. அதில் மாப்பாலம் எத்தனையோ வருஷத்துக்குமுன் செய்ததுண்டு. அந்தப் பாலத்தின் பலகைகள் கெட்டுப்போயிருந்ததினால் ஜனங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அந்த வழியாய் 1300 ஏக்கர் ஸ்தலங்களுக்கு உரம் போகவேண்டியதும், அதன்வழியாக குடியிருப்பு ஜனங்கள் போகவேண்டியதும், பிள்ளைகளும் ஆற்றில் வெள்ளம் வர்தகாலத்திலும் போக்குவரத்து செய்யவேண்டியதுமாயிருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தை சரிபண்ணித்தர பலதடவையும் கேட்டபோது ஒரு பாகியில் பணங்கம்புவைத்து தைத்திருக்கிறது. என்ன சங்கடம். இன்ஜினீயர் டிபார்ட்மெண்ட் இவ்வளவு தரித்திரமாகிப்போனதா? இந்த வருஷமும் 1 லக்ஷத்து 25 ரூபாய் சரண்டர் செய்வதாக அறிகிறோமே. இந்தநிலமையில் இந்தப்பாலத்தை வைத்திருப்பதைவிட அதை முழுவதும் எடுத்துவிடுவது நல்லது. திருச்சனங்கோப்பு அடுத்த இடத்தில் பழையாற்றில் தெல்லா நதிப் பாலம் ஒன்று இருக்கிறது. அது வேலை ஆரம்பித்தது இரண்டுவருஷம் இருக்கும் என்றுநினைக்கிறேன். இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை. ஜனங்கள் போக்கு வரவுக்காய் மிகவும் சங்கடம் அனுபவிக்கிறார்கள். இன்னும் கிருஷிக்கு உபயோகமான எத்தனையோ ரோட்டுகள் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. கிருஷிக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் கொண்டு போக வழியில்லாதே எத்தனை கஷ்ட நஷ்டம் கிருஷிகர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்.

அகஸ்தீஸ்வரம் தாலூகா இரவிபுதூர் பகுதியில் வழுக்கம்பாரையிலிருந்து அஞ்சுகிராமம் போகும் ரோட்டில் வழுக்கம்பாரை அடுத்து ஒரு பாதை மரங்கூர் ரோட்டில் சேரத்தக்கதாய் இருக்கிறது. இந்தப் பாதையானது வண்ணத்தாங்குளம் இதை அடுத்துப்போகிறது. கிருஷிக்கும் மிக்க உபகாரம். போக்குவரத்துக்கும் மிக்க ஆவசியம். இப்படி எத்தனையோ முக்கியமான ரோடுகள் உண்டு. மேலும் இதாவதுப்போருக்கு செய்துகொடுப்பதுபோலவே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கும் ரோடுசெய்து கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது புதிதாய் ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதாவது தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு ரோடு வேண்டுமானால், ஆவசியப்படுகிறவர்கள் மண்வேலை செய்யவேண்டும் என்பது. ஏழை ஜனங்கள் அன்றுடன்று வேலைசெய்து காலக்ஷேபம் செய்யும் பாவங்கள். ரோட்டுக்கு வேலைசெய்துவிட்டு பசி பட்டினியாயிருக்கமுடியுமா? இது மிகவும் சங்கடம். மேலும் அநேக இடங்களில் ரோடுகள் வயல்களின் ஊடேபோவதினால் மற்ற வேலைகளைவிட மண்வேலை தான் அதிகம் சிலவுபிடிக்கும். ஆனதினால் இந்த மண்வேலை செய்யும்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan.]

ஏற்பாட்டை மாற்றி முழுச்செலவும் கவர்மெண்டு செய்து ரோடுசெய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு.

கிணறுகள் அநேகம் கவெர்ண்மெண்டு உதவியால் வெட்டி வேலை தீர்த்து நல்ல ஜலம் குடித்துவருகிறோம். இதனால் அநேகம் தொத்து வியாதிகளும் நீங்கி ஜீவித்துவருகிறோம்.

இன்னும் அநேக இடங்களில் இந்த ஏழை ஜனங்கள் பேச்சுப்பாறை ஜலத்தையும், குளம் குட்டைகளிலுள்ள ஜலத்தையும் குடித்து கஷ்டநஷ்டம் அனுபவித்து வருகிறார்கள். கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதிலும் புதியதோர் ஏற்பாடு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எந்தக் கிணறுகளிலும் முக்கால் பங்கு கவெர்ண்மெண்டு கொடுக்கும். மீதிப் பாகம் ஜனங்கள் கொடுக்கவேண்டும். இதில் முக்கால் பாகம் என்று கணக்காக்குவது 100 ரூபாய்க்கு மேலாகிவிட்டால் 100 ரூபாய் மாத்திரம் கொடுக்கப்படும் என்பதே இவ்வித ஏற்பாடு மிகவும் சங்கடம். ஏழை ஜனங்கள் என்று கவெர்ண்மெண்ட் நன்றாய் அறிந்திருந்தும் இவ்விதம் சட்டம் ஏற்படுத்துவது எவ்வளவு பரிதாபகரமான விஷயம்.

இதர வகுப்பார் நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 1000 ரூபாயோ அதற்கு மேலும் செலவுசெய்கிறார்கள். அதாவது:— மேலக்காட்டுவேளாளருக்கு 1430 ரூபாய், நாடார் 840 ரூபாய், புலையர் தட்டு 1500 ரூபாய், வடுகவிளை 700 ரூபாய். இவ்விதம் செலவு செய்து கிணறு வெட்டிக்கொடுக்கும் இடத்தில் ஏழைகளுக்கு உபயோகமுள்ள கிணறுகளுக்கும் முழுச்செலவும் செய்துகொடுக்கப்படாது என்று சொல்வது எவ்வளவு சங்கடம். ஆகையால் ராஜ்யத்தின் குடிகளாகிய இதர ஸ்தலங்களிலுள்ளவர்களுக்கு செலவு செய்து கிணறு வெட்டிக்கொடுப்பதுபோல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்க்கும் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரில் இரண்டோ, மூன்றோ ஆள்கள் இன்ஜினீயர் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களில் நாகர்கோவில் டிவிஷனில் ஒருவர் 16 வருஷமாய் வேலைசெய்து வருகிறார். இவரிலும் குறைந்த ஸர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு ஸ்திரம் வேலைகொடுத்திருக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவருக்கோ இதுவரையிலும் ஸ்திர அப்பாயின்டுமெண்டு கொடாதிருப்பது எவ்வளவு சங்கடம். தயவுபாராட்டி மேலிலாவது ஸ்திர அப்பாயின்ட்மெண்ட் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸானிடெரி.

ஸானிடேஷன் விஷயமாய் ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார் பலவிதமான சங்கடம் அனுபவிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சரியானபடி வசதியான ஸ்தலங்கள் குடியிருப்புக்கு இல்லாததினால் மிக நெருக்கமாயும், சதுப்புநிலங்களிலும், மற்றும் அசுத்தமான இடங்களிலும் குடிபார்த்து வருகிறார்கள். இந்தவிதம் ஜீவித்து வந்ததினால் கடந்த வருஷம் ஏராளமான ஜனங்கள் விஷவியாதிக்கு இரையாஞர்கள்.

இந்த வருஷத்திலும் அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான வியாதிகளுக்கு இடமில்லாமல் முன்கூட்டியே கிராமங்களில் போய் இறங்கி எதேது விஷயங்களை சரிபண்ணவேண்டியதோ அவைகளை சரிபண்ணி தக்க ஏற்பு

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

டுசெய்தால் உபகாரமாயிருக்கும். ஸானிடெரி கமிஷனர் கார்போகும் இடங்களிலும், ரோடுகளிலும் போய்க்கொண்டிருந்தால் போதாது. வில்லேஜ் விலேஜாய்ப் போய்பார்த்து பாவங்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களை கண்ணால் பார்த்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சில இன்ஸ்பெக்டர்கள் சரியானபடி கிராமங்கள் போய் பார்ப்பதில்லை. நாகர்கோயில் முனிசிப்பல் அகர்த்திக்குள் ஏழைகளின் குடியிருப்பு விஷயம் உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும் சங்கடங்களை ஸானிடெரி கமிஷனர் பார்த்து முனிசிபாலிடிக்குக் குறிப்புப்போட்டுச் செய்தால் உபகாரமாயிருக்கும்.

எப்படியும் ஏழைகளின் சுகாதாரவிஷயமாய், வேண்டிய சிரத்தை எடுத்து நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்ய கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாரஸ்டு. (வனம்)

பாரஸ்டின் பவுண்டரியடுத்த ஸ்தலங்கள் யாவையும் பலவிதத்திலும் டலரும் தேகண்டித்தும், பதிவுசெய்தும் தீர்த்துபோனது.

ஆனல் பவுண்டரி விமிட்டுக்குள் பாரஸ்டுக்கு உபகாரப்படாத தாராளம் ஸ்தலங்கள் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களை பாரஸ்டு விமிட்டைவிட்டு ஒழித்து பாவங்களுக்குக் கொடுத்தால் உபகாரமாயிருக்கும்.

இது தவிரவும் பாரஸ்டு விமிட்டுக்குள் முன்பு சில ஸ்தலங்கள் ஜனங்கள் தேகண்டித்து அனுபவித்தவைகள் உண்டு. அவைகளையும் பாரஸ்டு எல்லைகளிலிருந்து ஜனங்கள் அனுபவிக்கக் கொடுத்தால் மிக்க உபகாரமாயிருக்கும்.

அகத்தபுறம்பகுதி தோவாளைதாலுகாவில் 2687 முதல் 2713-ம் நம்பர் வரையுள்ள சர்வே நம்பர் ஸ்தலங்கள் உண்டு. அவைகளையும் பாரஸ்டு விமிட்டிலிருந்து வெளிப்படுத்தவும். முன் அனுபவித்தவர்களுக்தோ மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டவரிலிருந்து அபேட்சிப்பவர்களுக்கோ கொடுத்தால் மிக்க உபகாரமாயிருக்கும். இந்தமாதிரி பல தாலுகாக்களிலும் உண்டு.

பத்மனாபபுரம் தாலுகா, பத்மனாபபுரம் பகுதியில் சில ஸ்தலங்கள் நெல்கிருஷிக்கே உபயோகமுள்ள ஸ்தலங்கள் உண்டு. இவைகளையும் இப்பட்டிப்பட்ட மற்ற ஸ்தலங்களையும் ஏழை ஜனங்களுக்கு உபயோகமாய் ஏழிப்பித்துக் கொடுத்தால் மிக்க உபகாரமாயிருக்கும். இவ்வளவும் சொல்லிக்கொண்டு என் அபிப்பிராயத்தை முடிக்கிறேன்.

MR. TARIATU KNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): ഭരണവിഷയമായി പൊതുവിലും, ഓരോ വകുപ്പുകളിലെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ പ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും, ജനങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളേയും, അവരുടെ കഷ്ടതകളേയും, നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളേയും. വ്യക്തമായി ഗവണ്മെൻറിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ജനപ്രതിനിധികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രധാനഅവസരം ബഡ്ജറ്റിനെപറ്റിയുള്ള ഈപ്പൊതു വിമർശന സമയമാണല്ലോ. ബഡ്ജറ്റിനെപറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രത്യേകമായി സംബന്ധിക്കുന്ന ചിലപ്രധാന കാര്യങ്ങളെ വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. ഈ രാജ്യം കൃഷിക്കാരുടെ രാജ്യമാകുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കൃഷി കൊണ്ടുജീവനം കഴിക്കുന്നവരാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളിൽ പട്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman].

ണവാസികൾ വളരെ കുറവാണ്. രാജ്യത്തെ പ്രധാനതൊഴിലായ കൃഷിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ മിക്കവാറും എല്ലാവരുംതന്നെ നാട്ടംപുറങ്ങളിലാണ് താമസിക്കുന്നതു. ഈ മണ്ഡവസ്ഥകളേയും പ്രധാനമായി മുൻനിത്തി രാജ്യകാര്യം നയിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ക്ഷേമവും രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുഐശ്വര്യവും നാശോന്മുഖമായിതീരുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അടുത്തുകഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു ഈ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ ഗണിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടുത്ത ബ്രിട്ടീഷ് ജില്ലകളിലും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും കാണുന്ന പട്ടണ ജീവിത സമ്പ്രദായമല്ല ഇവിടെയുള്ളതു. ബ്രിട്ടീഷ് ജില്ലകളിൽ ജനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലായിട്ടാണ് താമസിക്കുന്നതു. ഗ്രാമങ്ങൾ ചെറിയ പട്ടണങ്ങൾതന്നെ. അവിടെ പട്ടണങ്ങളുടെ വലിപ്പം നോക്കി ജീവിതസൌകര്യത്തിനു വേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്താൽ എല്ലാവക്കും വേണ്ടതു ലഭിക്കുമെന്നു സമാധാനപ്പെടാം. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഭൂരിഭാഗം അവിടവിടെ ഒറ്റ ഒറ്റയായിട്ടാണ് വീടുവച്ചു താമസിക്കുന്നതു. ഇവിടത്തെ ഭൂമിയുടെനിമ്നോന്നതയും തൊഴിലും ശില്പശാസ്ത്രവിധികളും അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വടക്കോട്ടോ കിഴക്കോട്ടോ താണസ്ഥലത്തേക്കു അഭിമുഖമായി വേണം വീടുവയ്ക്കാൻ എന്നൊരു വിശ്വാസം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ സമീപംതന്നെ താമസിക്കണമെന്ന വിചാരവും അവക്കുണ്ട്. അതിനാലും വലിയ വ്യവസായങ്ങളും കച്ചവടങ്ങളും അധികമില്ലാത്തതിനാലും പട്ടണജീവിതം ഇവിടെ വളരെ കുറവാണ്. നാലു ചതുരശ്രമൈലിനകത്തു ഇരുന്നൂറോ മുന്നൂറോ വീടുകൾ വരിയായുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ആശുപത്രി, സ്കൂൾ മുതലായവയെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരിടത്തു നാലു ചതുരശ്രമൈലിനകത്തു മുൻപറഞ്ഞതിൽ വളരെ കൂടുതൽ വീടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും എന്നാൽ വരിചേർന്നില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉൾനാട്ടെന്നുപറഞ്ഞു അവിടെ വേണ്ടതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു അധികം കഷ്ടതയുള്ളതു ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർകാക്കാണ്. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ കുറെ ഗ്രാമജീവിത സംപ്രദായമുണ്ട്. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ അതു തീരെ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. അതിനാൽ അവിടെ സ്കൂളുകൾ, ആശുപത്രികൾ, റോഡുകൾ ഇവ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസംതന്നെ. ഇപ്പോൾ അവക്കു വേണ്ടിടത്തോളം റോഡില്ല, സ്കൂൾഇല്ല, ആസ്പത്രിയില്ല, കൃഷിസേചനവേലകളില്ല, അവിടെ കൃഷിക്കാരുടെ ജീവിത സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടതു ചെയ്യുതരുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്നില്ല. ഈ വിധത്തിലാണ് അവിടത്തെസ്ഥിതി. സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രധാനമായികരുതി, എല്ലാസംഗതികളും നടത്തേണ്ടതു ഗവർമെൻറിൻെറകടമയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഠ ഈ രാജ്യത്തു കൃഷിക്കാരെപ്പോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു കഷ്ടത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനതതി വേറെയില്ല. അവരെ വിസ്മരിച്ചിട്ടു ഈ കർഷകരാജ്യത്തു യാതൊരഭിവൃദ്ധിയും സാധ്യമല്ല. ഇതുയും പൊതുവിൽപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെപ്പററി ചിലതു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മുമ്പു സംസാരിച്ച പല മാന്യന്മാരും ഗവർമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല, എങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നതു ഒരാവർത്തനംതന്നെ. പലവർഷങ്ങളിലും ബഡ്ജററവസരത്തിൽ ഗവർമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും ഗവർമെൻറു ശ്രദ്ധിക്കാത്തകാര്യങ്ങളെ വീണ്ടും പറയാതെവിട്ടുകളയുവാൻ ജനപ്രതിനിധികൾക്കു പാടില്ലല്ലോ. കഴിഞ്ഞകാലത്തെ അനുഭവം ഇവിടത്തെ ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമംകൊണ്ടു സാരമായഫലമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുവാൻ എന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥജനപ്രതിനിധികളുടെ കൃത്യം ദുഷ്കരമാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിനു രസിക്കാത്തഭരണവൈകല്യങ്ങളെപ്പററിയ പ്രസ്താവങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നുവരും. അധികാരമാകുന്ന ആയുധം അവരിലുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അസ്രൂങ്ങളുടെ മുനമേലാണ് തള്ളുന്നതു. എന്നാൽ മുറിപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പ്രയാസം. പക്ഷെജനങ്ങൾക്കു ഗുണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾപറയുന്നതിനെ ഗവർമെൻറു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്കു സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥവിദ്വേഷവും പ്രതികാരവും മാത്രമാണു ഫലമെങ്കിലും, കൃത്യം ചെയ്തതന്നെ.

ഫാമതായി ലാൻറുറവന്യൂ വകുപ്പിനെപ്പററി ചിലതു പറയാം. അതു കൃഷിക്കാരുടെ വകുപ്പാണെല്ലൊ. ദിവാൻ വി. പി. മാധവറാവുവിൻെറ കാലത്തു് സർവ്വേ കാലദൈർഘ്യംകൂടാതെ നടത്തണമെന്നു ഒരു ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ മുൻ റിക്കാഡുകാര്യം ഒന്നും അധികം നോക്കാതെയും ആവലാതികാര്യം വേണ്ടപോലെ കേൾക്കാൻ സമയംഇല്ലാതേയും, ദ്രുതഗതിയിൽ സർവ്വേ നടത്തി. കാട്ടും പാറയും കുന്നുംതടവുമായിട്ടുള്ള വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ പാറപുറമ്പോക്കു തോട്ടപുറമ്പോക്കു ഇങ്ങനെ പതിവുസ്ഥലങ്ങളേയും ഉൾപ്പെടുത്തി തിരിച്ചിട്ടു. നിലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തുക്രമേടിയായിരിക്കും മലയോരങ്ങളിലെ വയലുകളിൽ ചില കാട്ടുഭാഗികാര്യം ഒഴുകുന്നതു. അതു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വീതിക്കൂടിയും ചില സ്ഥലങ്ങ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitommen.]

ളിൽ വീതികുറച്ചും പ്ലാനിൽ പുറംപോക്കാക്കി എടുത്തിരിക്കും. എന്നാൽ തിരിച്ചറിയാൻ സ്ഥലത്തു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലായിരിക്കും. പുറംപോക്കാണെന്നറിയാതെ അതിനടുത്തുള്ള നിലമോപുരയിടമോ സാധു കൃഷിക്കാരൻ നന്നാക്കുമ്പോൾ സ്വല്പംവല്ലതും ആ പുറമ്പോക്കിൽകടന്നു എന്നുവരാം. അതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ദോഷവുമില്ല. ഗവർമെൻറിനു നഷ്ടവുമില്ല. പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതേയൊള്ളു എന്നാൽ കേസെടുത്തു ഭയങ്കരമായ നിരക്കുള്ള കരവും കടിശിഖയും പിഴയും ഈടാക്കി ഒഴിപ്പിച്ചുവരുന്നു. നിയമം അനുവദിക്കുന്നതിൽ വളരെ മടങ്ങു കൂടുതലായ നിരക്കിനുള്ള നിരോധനക്കരമാണു് ചുമത്തുന്നതു. ഈ പുറംപോക്കുവിഷയത്തിൽ വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ പൊതുവേയും മൂവാറ്റുപുഴതാലൂക്കിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഭയങ്കരമായ വിധമുള്ള പ്രജാപീഡനം റവന്യൂവകുപ്പിൽനിന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുഎന്നു ഞാൻ ഇവിടെ തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോൾ ക്ഷാമംകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർ കഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. മിഥുനം, കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിലാണു് അധികം ക്ഷാമമുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞമകരത്തെക്കായ്ത്തു കാലത്തുകിട്ടിയതു മിക്കവക്കും തീർന്നുപോയി. കന്നിമാസത്തിൽ കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് ഒട്ടേറെവെള്ളവുംകൊണ്ടുപോയി. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ സ്ഥിതിപറയുകയാണെങ്കിൽ നിലം കൃഷിയല്ലാതെ തെങ്ങും മുളകുമവിടെയില്ല. ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. അവരെയാണു് റവന്യൂക്കാർ അതേ കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷയെകരുതേണ്ടവർ നിയമവിരോധമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതു. പൊതുജനങ്ങളുടെയൊ ഗവർമെൻറിൻറയോ ആവശ്യത്തിനുള്ളതോ പട്ടണത്തിലുള്ളതോ ആയ പുറംപോക്കല്ലാ കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിരോധമുള്ളതു പതിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അവ ഒഴിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള നിരോധനക്കരവും കടിശിഖയുമല്ലേ ചുമത്തേണ്ടതു. മൂവാറ്റുപുഴ താലൂക്കിൽ നിലങ്ങൾ ഏ-ം ഏനു-ം തരങ്ങളാണു്. അയൽവസ്തുവിന്റെ നിരക്കിൽ അഞ്ചുമടങ്ങുകൂടുമേവക്കുന്നതിനു പുറംപോക്കു ചട്ടമനുവദിക്കുന്നുള്ളു. അഞ്ചുമടങ്ങുവരെയാകാം. എന്നല്ലാതെ അഞ്ചുമടങ്ങു ചുമത്തിക്കൊള്ളണമെന്നു നിബന്ധമില്ല. ഇങ്ങനെ ഏ-ാംതരത്തിനു നു രൂ. വു ചക്രമാണു്. ഒരേക്കറിനുകരം അഞ്ചുമടങ്ങു കൂട്ടുമ്പോഴും ഏ ൫ രൂപായിൽ താഴെവരുന്നൊള്ളു. എന്നാൽ മിക്കതിലും ഏ ൦ ൦ - രൂപായും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പലതിലും ഏറ്റിൽഇരുപതും ഇരുപാവരെ ചുമത്തുകയും അവയുടെ അഞ്ചി രട്ടികൂടിശിഖയോടെ ഈടാക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി കൃ ഷിക്കാരിൽനിന്നും നേരിട്ടുഅറിഞ്ഞുപറയുന്നതാണു്. അവക്കു വന്നിട്ടുള്ള നോട്ടീസുകളും പണം ഒടുക്കി രസീതുകളും ചിലർ എന്നെക്കാണിച്ചു അവ ഞാൻ എഴുതിഎടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ചില പകുതികളിലെ മൂന്നും നാലും വീതം ഇവിടെ ഞാൻവായിക്കാം.

പകുതി	കേസ് നമ്പർ	സർവ്വെനമ്പർ	വിസ്തീർണ്ണം ഏക്കർ.	നിരീക്ഷണക്കരം രൂ. ച. കാ.	കടിശ്ശിവുക രൂ. ച. കാ.	പിഴ രൂ.	ആകെ രൂ. ച. കാ.
ഇരുമല്ലൂർ	1104/386	62/6-B	3	4 11 12	22 12 2	5	31 14 8
,,	1104/381	144/2	7	10 8 12	51 15 12	5	66 24 8
,,	1104/382	104/2	15	22 2 12	110 13 12	5	137 16 8
,,	1104/385	1/1-A	8	11 22 0	58 26 0	10	80 20 0
കോതമംഗലം	1104/489	1381/3-A	40	39 8 0	196 12 0	3	238 20 0
,,	1104/338	278/1	16	15 20 0	47 4 0	25	87 24 0
കുട്ടമംഗലം	1104/307	388/2	35	34 10 8	171 24 8	25	231 7 0
,,	1104/295	373/6	33	32 11 8	161 1 8	15	209 13 0
,,	1104/306	38 82	34	33 11 0	166 27 0	0	200 10 0

ഇങ്ങിനെ അനേകം ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

സെൻറിനു ക്രൂപ വ്യവക്രം കരം വച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ക ൦ ൦ സെൻറിനു (ഒരേക്കറിനു) നിരോധനകരം ക ൪ ൦ രൂപയോളം കണക്കാക്കപ്പെടാം. ഇതു വളരെ ഭയങ്കരമായ ഒന്നല്ലയോ? നിയമത്തിൽ നിന്നു എത്ര ദൂരം പോയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വായിച്ചതുശരിയാണോ എന്നു ഉടനെ അന്വേഷിക്കണം. നോട്ടിസുകളും രസീതുകളുംകൊണ്ടു ശരിയെന്നു ഞാൻ തെളിയിക്കാം. അവ വേണമെങ്കിലയച്ചുതരാം. പലരും പണം കെട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കെട്ടാതിരിക്കയാണു്. ചിലർ കാളയെ വിറ്റും വീടും നിലവും പണയപ്പെടുത്തിയും കെട്ടി. ആളൊന്നിനു ക ൪ ൦ -ം, ക ൦ ൦ -ം, ക ൫ ൦ -ം, രൂപാ വീതം മിയ്ക്ക കൃഷിക്കാരും കെട്ടണം.

MR. MATHEW MURIKKAN (*Vaikom*): ഏതെങ്കിലും കേസ്സുകളിൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായറിയാമോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): അപ്പീൽ കൊടുക്കാൻ ഈ കൃഷിക്കാരിൽ ആയിരത്തിൽ ഒരാൾക്കു സാധിക്കയില്ല. അവർ അത്രമാത്രം സാധുക്കളാണു്. ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിൽ നിന്നും ൫ ൦,൦ ൦ ൦ രൂപായിലധികം പുറമ്പോക്കുകേസ്സുകളിൽ ഈയ്യാണ്ടു കാണുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കണക്കു തരുവാൻ ഞാൻ ഈ കൌൺസിലിൽ ചോദിച്ചിരിക്കയാണു്. ഭയങ്കരമല്ലയോ ഇതു്! കൃഷിക്കാർ എന്തു ചെയ്യും?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakkara* cum *Kunnattur*): പുറമ്പോക്കു പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): പൊതുജനോപയോഗത്തിന്നാവശ്യമുള്ളവ ഒരിക്കലും പതിക്കരുതു. അങ്ങിനെ അല്ലാത്ത പുറംപോക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ വേണം. അവയാണു ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിലെ അധികവും. എന്നാൽ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരെ നിയമത്തിനപ്പുറമായി ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. പതിച്ചുകൊടുക്കയില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. റവന്യൂക്കാർ സാധുക്കളും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുമായ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ നിലങ്ങളെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിച്ച മൂലം സർവ്വസ്വവും അപഹരിച്ചു കൂടി കെടുത്താതിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. ഈ വിധ ജനോപദ്രവത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ ധനുമാസത്തിൽ കമ്മീഷണർ സക്കീട്ടുവന്നപ്പോൾ പഴയ മൂന്നുപ്രജാസഭ മെമ്പർമാരും ഇക്കൊല്ലത്തെ പ്രജാസഭാ മെമ്പറും ഞാനും ചേർന്നു ഒരു മെമ്മോറിയൽ കമ്മീഷണർക്കു കൊടുക്കയും പ്രവേശനമില്ലാതെ കേസെടുത്തു ശിക്ഷിച്ച സ്ഥലം വഴിക്കരികെയുള്ളതു നോക്കണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെന്നു പറകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതു നോക്കിയില്ല. ആ മെമ്മോറിയലിൽ റവന്യൂ സംബന്ധമായ പല അനീതികളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. റവന്യൂ കമ്മീഷണർ ജനങ്ങളോടു മര്യാദയോടെ അടുത്തു പെരുമാറുന്ന ആളാണ്. ദയാലുവുമാണ്. എങ്കിലും ഗവണ്മെൻറാദായത്തെ സംബന്ധിച്ചു കാര്യമാകയാലായിരിക്കാം ജനസങ്കടത്തിനു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാഞ്ഞതു. ഗവണ്മെൻറിനു പണം കിട്ടുന്ന കാര്യമായാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അതിൽ അനീതിയുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക സാധാരണമല്ല. പുതുവൽ ചട്ടം ക വ്യ–ാം വകുപ്പിൽ സ്ഥിരദേഹണ്ഡം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭൂമികൾക്കുതന്നെ പതിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു വയ്ക്കുന്നതു നാട്ടുനടപ്പുള്ള വിലയിൽ അഞ്ചോ ആറോ ഇരട്ടി തറവില വയ്ക്കും. അപ്പോൾ പതിച്ചേറ്റില്ലെങ്കിൽ ദേഹണ്ഡം ഉപേക്ഷിക്കണം. പതിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ വിലയിൽ പല മടങ്ങു കൂടുതൽ കെട്ടണം. സാധുക്കൾ എന്തുചെയ്യും! ഇങ്ങനെയുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളെ സാധുക്കൾ രണ്ടും മൂന്നും ഏക്കറായി ദേഹണ്ഡിച്ചു് കാട്ടുമുറങ്ങളിൽ വീടുവച്ചു താമസിച്ചുവരുന്നതിനു ഏക്കറിനു ൨൦൦ രൂപാ വീതവും മറ്റും തറവിലവച്ചിരിക്കുന്നതുകമ്മീഷണരെ സക്കീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. തെങ്ങും മുളകും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രദേശങ്ങളല്ല മുവാറ്റുപുഴയും കുന്നത്തുനാട്ടും ഉള്ളതു്. അവിടെ ഭൂമിക്കു ൨൫–൫൦–രൂപയാണു് ഏക്കറിനു ലേലത്തിൽ കിട്ടാറു്. കുടിക്കുടി വില്ക്കുന്ന വിലയും ഏകദേശം ഇതുതന്നെ. എന്നാൽ ദേഹണ്ഡം ചെയ്തുപോയാൽ തറവില വയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. പത്തനാപുരം കുന്നത്തൂർ മുതലായ താലൂക്കുകളിലെ സാധാരണ തറവിലയാണു് മുവാറ്റുപുഴയും ഉള്ളതു. ഭൂമിയും അതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറു ചട്ടത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുദേഹണ്ഡിച്ചുവക്കു അന്യായ തറവിലയാണു് ഇപ്പോൾ ചുമത്തുന്നതു് തരിശിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തറവില ക്രൂടതലെന്നു പറയുന്നില്ല. അതു ലേലത്തിൽ വിറ്റുകൊള്ളട്ടെ. ഈടാക്കാവുന്നിടത്തോളം ഈടാക്കട്ടെ. ദേഹണ്ഡഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ വിധം ആയാൽ സാധുക്കൾ കഷ്ടപ്പെടും. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു പുതുവൽ റൂൾസ് ക വ്യ–ാം വകുപ്പു സാധുക്കൾക്കു് കഷ്ടതയുണ്ടാക്കുന്നു എന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം ദേഹണ്ഡിച്ചുപോയെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കാനും പതിച്ചേല്പിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലാതെ ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്നും ഉള്ളതിനു മുവാറ്റുപുഴതാലൂക്കിലെ വടക്കൻ പകുതികളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉദാഹരണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങളാണ്. ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയും നിയമത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയും റവന്യൂവകുപ്പുകാർ പണം സംഭരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറു ഇതിനെ തടയണം. ഗവണ്മെൻറു ചട്ടത്തെ വിശ്വസിച്ചു അയൽഭ്രമിയുടെ തറവിലക്കു പതിച്ചു കിട്ടുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു ദേഹണ്ഡിച്ചു സാധുകൃഷിക്കാരനെ വീടും ദേഹണ്ഡവുമുപേക്ഷിച്ചിറക്കിവിട്ട മുതൽ വളിപ്പിക്കുവാൻ റവന്യുക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നതെന്തൊരു കഷ്ടമാണു! ഇങ്ങനെ കൃഷിക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു കിട്ടുന്ന വരുമാനത്തെ ഗവണ്മെൻറാശിക്കരുതു്. പണം ഒരു സാധ്യത്തിനുള്ള സാധനമാണല്ലൊ. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപകരണം മാത്രമാണു് ഗവണ്മെൻറു ധനം. ജനക്ഷേമം പണത്തിനായി ബലി ചെയ്യരുതു. ഗവണ്മെൻറു വല്ല കച്ചവടകമ്പനിയോ മറെറാ ആയിരുന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ധനസമ്പാദനത്തിൽ അധികം ആക്ഷേപിക്കാനില്ല. എങ്കിലും അവിടെയും ന്യായം നോക്കണം.

പകൃതിയിലും, താലൂക്കിലും, ഡിവിഷനിലും പല അഴിമതികളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിയല്ലാതെ ഒരു തൊഴിലുമില്ല നിവൃത്തിയില്ല. ജനം വളർന്നുവരുന്നതനുസരിച്ചു കൃഷിസ്ഥലം അംശിച്ചും ശിച്ചു നാൾക്കുനാൾ ഓരോരുത്തരുടെ പങ്കു കുറഞ്ഞുവരികയാണു്. ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കു തൻനിമിത്തം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരെ ഗവണ്മെൻറും ഉപദ്രവിച്ചാൽ അവക്കെന്തു രക്ഷ. ഏറ്റവും അഴിമതി നടക്കുന്ന വകുപ്പുകളിലൊന്നാണു് റവന്യൂവകുപ്പു്. എവിടെയും കൈക്കൂലിയും വർഗ്ഗീയപക്ഷപാതവും ഈ വകുപ്പിൽ നഗ്നമായി കാണാം ഇതിനു പുറമേ ഓരോ തഹശീൽദാരന്മാരും അവരവരുടെ താലൂക്കുകളിൽ കൂടുതൽ ആദായം കാണിച്ചും പ്രമോഷൻ കിട്ടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനായിട്ടു മഹാറാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ രാജഭക്തരായ പ്രജകളെ ക്രമത്തിലധികം ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ഈ വകുപ്പിൽ ഉദ്യോഗകൃത്യങ്ങളിലെന്നപോലേ ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങളിലും ഭയങ്കരമായ അഴിമതികൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ടു്.

ദേവസ്വം റവന്യൂ വിഭജനം നടന്നിട്ടു ഏഴുകൊല്ലക്കാലമായി. ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടന്ന ജനവിഭാഗം കത്തോലിക്കർ, നായർ ലക്ഷത്തോളം ഉണ്ടു്. അതിൽനിന്നും ഒരു പ്രവൃത്തികാരാണു് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉള്ളതു്. അതും ഇന്നുള്ള പേഷ്കാരന്മാർ ആരും നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. മഹാദേവയ്യർ ആക്ടിംഗ് പേഷ്കാരായിരുന്നപ്പോൾ നിയമിച്ചതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉദ്യോഗസ്ഥനിയമനവിഷയം ഈ മാതിരിയാണ്. ഇതിനു കമ്മീഷണർ തന്നെ ഉത്തരവാദിയാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. കീഴിലുള്ളവരാണു സാധാരണ ഉദ്യോഗസ്ഥനിയമനം നടത്തുന്നതു്. അവരെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടതാണു്.

മറ്റൊരു വകുപ്പിനെപ്പറ്റി പറയാനുള്ളതു പബ്ലിക്ക് വർക്ക്സ് വകുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഗണ്യമായ തുകകൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടില്ല. പതിനായിരം പതിനായിരം രൂപായോളം ഞങ്ങൾക്കായിട്ടു ബഡ്ജറ്റിൽമുമ്പു മൂവാറ്റുപുഴക്കും തൊടുപുഴക്കുമായി ചേർക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽവർഷാവസാനത്തിൽ ലാപ്സാകയാണു് അതിന്റെ ഗതി. റവന്യൂക്കാർ ഭൂമിവിട്ടുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് വേലകൾ നടത്താത്തതു് എന്നു അവർ പറയുന്നുണ്ടു്. സ്ഥലം എടുക്കേണ്ട വിവരങ്ങൾ ശരിയായവിധത്തിൽ എഴുതി അയയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് സ്ഥലം ഒഴിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാത്തതു് എന്നു റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരും പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതാരുടെ തെറ്റായാലും ഞങ്ങൾക്കു റോഡു കിട്ടുന്നില്ല. ആ തുക ഉപയോഗപ്പെടുന്നുമില്ല.

മൂവാറ്റുപുഴ-തൊടുപുഴ താലൂക്കുകളിലേക്കു റോഡുകൾക്കനുവദിക്കുന്ന തുക പല കൊല്ലങ്ങളായി ലാപ്സായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു കഷ്ടംതന്നെ. അടുത്തകൊല്ലത്തേക്കു പുതിയറോഡിനു മൂവാറ്റുപുഴ-തൊടുപുഴ താലൂക്കുകൾക്കു ൪൦൦൦ രൂപാ മാത്രമാണു് പുതിയ റോഡിനു ചേർത്തിട്ടുള്ളതു. ഇതൊട്ടും പോരാത്തതാണു്. ഇതും മറ്റുള്ളവയോടു കൂടി ഈയാണ്ടു ലാപ്സായിപോകാതിരിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നുംപ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കണം. ചീഫ് എൻജിനീയർ നല്ല ഉദ്ദേശമുള്ള ആളാണെന്നാണു് ജനാഭിപ്രായം. ചന്ദ്രനെ കാർമ്മേഘപടലമെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിൻറെഗുണങ്ങളെമറയ്ക്കാൻ ഇരിക്കുന്ന കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു അദ്ദേഹം ഒഴിയണം. പട്ടിണികിടക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ അവർക്കായിട്ടു വിളമ്പിവച്ചിരിക്കുന്ന ആഹാരം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെയാണു് ഞങ്ങൾക്കനുവദിക്കുന്ന റോഡു വെട്ടാതെ പണം ലാപ്സാക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്നതു്.

ഇനിയും പല വിഷയങ്ങളും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്. അവ ഉപക്ഷേപങ്ങൾവഴിയാകാം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ജനോപദ്രവം ക്രമത്തിലധികമാണെന്നു ഞാൻ മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെയും ൨-ാമത്തെയും ൩-ാമത്തെയും ൪-ാമത്തെയും അപേക്ഷ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും (വർഗ്ഗീയപക്ഷപാത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatn Kunjitommen]

ത്തിലും കൈക്കൂലിയിലും നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്നാണു്. സകല അധികാരങ്ങളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കയ്യിലാണു്. പലതരത്തിലും അവരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനു സൂക്ഷിക്കണം. പല കഷ്ടതകളും സങ്കടങ്ങളും ചുമലിൽ വലിച്ചു കയറുകയാണു് ജനപ്രതിനിധികൾ കായ്ങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതു. ഇതിൽ പലക്കും രുചിക്കാത്തഭാഗം ഞങ്ങൾ പറയേണ്ടിവരുന്നു.

"ക്ഷുരസ്യ ധാര നിശിതാദുരത്യയാ
ദുർഗ്ഗം പഥം തൽ കവയോ വദന്തി".

എന്നിങ്ങനെ ആയുർഷികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ജനപ്രതിനിധികളുടെ പ്രവർത്തിമാർഗ്ഗത്തേപ്പറ്റിയാണോ എന്നു തോന്നും. വാളിന്റെ മൂച്ചയുള്ള വാൾത്തലയിൽക്കൂടി നടക്കുന്നതുപോലെ ദുഷ്കരമായതാണു ആ മാർഗ്ഗംഎന്നു് പ്രാജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു എന്ന ഉപനിഷദ് വാക്യം ഓർമ്മയിൽവരുന്നു. ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കു പറയുന്നതിനുമാത്രമേ അധികാരമൊള്ളൂ; അനീതിയെ നിർത്തുവാനില്ല. ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഗവണ്മെൻറിന്റെ അധികാരവാഹികളാണു്. മനുഷ്യ സാധാരണമായ വികാരങ്ങളുള്ളവരുമാണു്. ഞങ്ങളും അധികാരത്തിനു വിധേയരാണല്ലോ. സ്തുതിയാണു് മനുഷ്യക്കു അധികമിഷ്ടമുള്ളതെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ കൃത്യം എന്നൊന്നു ഞങ്ങളെ അതിൽനിന്നു വലിച്ചുമാറ്റുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ വലിയ പങ്കും അഴിമതിക്കാരാണു്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും ഇതു നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതു നേരേ അവർ കാണുന്നില്ലായിരിക്കും. എങ്കിലും അവക്കറിയാം. കണ്ണിനടുത്തിരിക്കുന്ന മൂക്കുകാണാൻവയ്യെങ്കിലും സ്പർശിച്ചറിയാം. കണ്ണാടിയിൽ കാണുകയുംചെയ്യാം. കീഴുള്ളവരുടെ കൈക്കൂലി അവരെ സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നേരിട്ടറിയാം. സക്കീട്ടിൽ അന്വേഷിച്ചാൽ പൊതുജനാഭിപ്രായമാകുന്ന കണ്ണാടിയിൽ കണ്ടറികയും ചെയ്യാം. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ ഇതിലെല്ലാം പതിയണം.

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): ഫിനാൻസ് മാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറും ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രിട്ടറിയുടെ പ്രസംഗവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചു. മിച്ചംകാണിച്ചുള്ള ഒരു ബഡ്ജറാണു് ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ആയതു് ഒരു തരത്തിലും ആശാസ്യമൊ തൃപ്തികരമൊ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു കാരണം ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചുമതലയേറിയ ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സ്ഥിരമായി ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു ഫൈനാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറി അല്ലെങ്കിൽ അക്കൌണ്ടാഫീസർ ഈ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മാസങ്ങളായി ഈ സംസ്ഥാനത്തില്ലാതിരുന്നതാണെന്നുള്ള ഏറ്റവും നഗ്നമായ പരമാർത്ഥത്തെ ഇവിടെ തുറന്നതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ മൂന്നുലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപാ ചിലവുകഴിച്ചു മിച്ചം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നുകാണുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏതാണ്ട് അഭിനന്ദനീയമെന്നവണ്ണം ഒരു മിച്ചം ബഡ്ജറിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു് രാജ്യത്തെ വരവു ചിലവിനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനത്തേയൊ ദീർഘലോചനയേയോ ഭരണീയരുടെ യഥാർത്ഥമായ ക്ഷേമത്തേയൊ അഭിവൃദ്ധമാക്കിയല്ലെന്നു് കാണുന്നതു് അത്യന്തം ശോചനീയംതന്നെ. ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രധാന മുതലെടുപ്പു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ പലതിലേയും വരവുകഠം കഴിഞ്ഞ എതാനും സംവത്സരങ്ങളായി ഒരേനിലയിൽതന്നെ ഇരിക്കുകയും അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഈ സ്ഥിതിക്കു എന്തെങ്കിലും അന്തരം ഉണ്ടാകുമെന്നു് ആശിക്കുവാൻ തരമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മിക്കവാറും ഒരേനിലയിൽ തന്നെ നില്ക്കുന്ന ഈ വരവു ഈടാക്കുന്നതിനുള്ള ചിലവാകട്ടെ ആണ്ടുതോറും ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധമാനമായിക്കൂടിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവ്യവസ്ഥിതമായി ചിലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങഠം കഴിയുമ്പോഠം ചിലവുവരവിനോളംതന്നെ അധീകരിക്കുകയില്ലയൊ എന്നുള്ള ഭീതി ജനിച്ചുപോകുന്നു. ഈ ക്രൂടതൽ ചിലവിനെ ഏതുയും ബുദ്ധിപൂർവ്വം നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യംതന്നെ. ഇതിനുദാഹരണമായി സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു അതിപ്രധാന ധനാഗമമാർഗ്ഗമായ ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ എടുക്കാവുന്നതാകുന്നു. പ്രസ്തുതഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ൧൯൦൫-ലെ വരവു ൨൫,൮൩,൮൮൯ രൂപായും ചിലവു് ൯,൭൪,൩൯൦ രൂപായും ആയിരുന്നതു് ൧൯൦൯-ൽ യഥാക്രമം വരവും ചിലവും ൨൮,൩൯,൩൦൦ രൂപായും ൭,൫൮,൯൨൫ രൂപായും ആയി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ കണക്കിൽനിന്നും ഫാറസ്റ്റ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വരവു ൧൯൦൫-ലെതിൽനിന്നും ൧൯൦൯ ആയപ്പോഠം സാരമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ചിലവു താരതമ്യേന വളരെ അധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുതലെടുപ്പു വിഷയത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ മറെറാരു വകുപ്പു് എക്സൈസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണെല്ലൊ. ഈ ഡി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. J. Oommen.]

പ്പാർട്ടുമെൻറിൽപെട്ട അബ്കാരി ശാഖയുടെ കഥ വളരെ ശോചനീയമെന്നെ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. മദ്യപാനനിയന്ത്രണമാണ് അബ്കാരി വിഷയത്തിലുള്ള ഗവണ്മെൻറിൻെറ പരമമായ ആദർശവും നയവുമെന്നു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഈ പ്രഖ്യാപിത നയവും ആദർശവും കടലാസിൽമാത്രമെ ഉള്ളൂ എന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രവേണമെങ്കിലും പറയാനുണ്ട്. കഴിഞ്ഞയാണ്ടു മദ്യഷാപ്പുകൾ എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ രാജ്യമൊട്ടുക്കു ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച വേലത്തിൽ വിറ്റതിൽ കുറുകുറിഎന്ന സ്ഥലത്തു് യാതൊരു ഷാപ്പും ഒരുത്തനും ലേലത്തിൽ പിടിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. മാത്രവുമല്ല, കള്ളും ചാരായവും ഞങ്ങൾക്കു "വേണ്ടേ വേണ്ട" എന്നു് ആവിടത്തെ നിവാസികൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നീതി നിപുണമായ സന്നിധാനത്തിൽ ഭക്തിബഹുമാനപുരസ്സരം കിഴിഞ്ഞപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതായിട്ടാണ് എൻെറ അറിവു്. എന്നാൽ മദ്യപാനനിയന്ത്രണത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധമാണെന്നു് എപ്പോഴും അഭിമാനിക്കാറും പ്രസംഗിക്കാറും ഉള്ള നമ്മുടെ എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് മനുഷ്യസ്നേഹികളായ ആരാലും അഭിനന്ദനീയമായ ഈ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും അഭിലാഷത്തേയും അഭ്യർത്ഥനകളേയും നിർദ്ദേഷം അവഗണിച്ചു് അവരെ എങ്ങിനേയും ഏതെല്ലാം പ്രലോഭനങ്ങൾ മൂലമായിട്ടെങ്കിലും മദ്യവിധേയരാക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും തീവ്രമായ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നു. ജനങ്ങളുടെആദ്ധ്യാത്മികവും ശാരീരികവും സാന്മാർഗ്ഗികവുമായ ഉൽകർഷത്തെ അഭിലഷിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ഏതൊരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെൻറിനാലും അംഗീകൃതമായ നയത്തിനും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിൻെറതന്നെ പലപ്പോഴുമുള്ള പരസ്യപ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കും കടകവിരുദ്ധമായി ഈ ധർമ്മരാജ്യഗവണ്മെൻറു—പ്രജാവത്സലയും പാവനചരിതയുമായ മഹാറാണിറീജൻറുതിരുമനസ്സിലെ സദ്യയശസ്സിനേയും സർവ്വോപരി പ്രജാക്ഷേമത്തേയും കാംക്ഷിച്ചു ഭരണയന്ത്രനിയന്ത്രണം ചെയ്യേണ്ട ഒരു ഗവണ്മെൻറു—ജനങ്ങളെ മദ്യപാനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും മൂഗീയമായി നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അവരുടെ കേവലം വിചാരശൂന്യമായ ഭണ്ഡാരപോഷണാസക്തിയാലല്ലാതെ മറെറന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനോടു തീവ്രമായ മനോവേദനയോടുകൂടി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എക്സൈസ്, റവന്യൂമുതലായ മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തല്ക്കാലനിലയിൽ അത്ര സാരമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നതോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും ഭാവിയിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഗണ്യമായ ഒരാദായമാർഗ്ഗമായി പരിണമിക്കുമെന്നു പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ് ആദായനികുതിവകുപ്പ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഇന്നത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും കച്ചവടക്കാരുടെകണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ശരിയായ പരിചയമൊ പരിശീലനമൊ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല. ഓരോകച്ചവടക്കാരൻറെയും വരവു മുന്നാണ്ടത്തെക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കുന്നുഎന്ന് ഇവർ അകാരണമായും മുൻകൂട്ടിയും തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇപ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന അകാരണവും ക്രമവിരുദ്ധവുമായ തീരുമാനങ്ങളെപ്പറ്റി അപ്പീൽകൊടുത്തു ആദായക്കൂടുതൽ ഇല്ലെന്നു ഒരു വിധിസമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ വിധം ഒരു വിധിനഠംകിയ ആ അപ്പീലുദ്യോഗസ്ഥനെ ആദായനികുതികമ്മീഷണർ കഠിനമായി ശാസിച്ചുവരുന്നസമ്പ്രദായവും മനസ്ഥിതിയും. അതിന് പ്രേരകമായ സാഹചര്യങ്ങളും നിശ്ചയമായും ഗർഹണീയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഏതൊരുവിധത്തിലെങ്കിലും മുന്നാണ്ടത്തേക്കാൾ ആദായം അധികം കാണിക്കണമെന്നൊരുനോട്ടം മാത്രമേ കമ്മീഷണർമുതൽ സകല ജീവനക്കാക്കുമുള്ളു. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള റഫ്രലേഷനിലെ ചില വകുപ്പുകളും ഓരോരുത്തർ അവരവരുടെ ഹിതാനുസരണം വ്യാഖ്യാനിച്ചുവരുന്നതായ സംഭവങ്ങളും അപൂർവമല്ല. എങ്ങിനെയായാലുംരാജ്യഭണ്ഡാരത്തിൻെറപൂരണത്തിന് തല്ക്കാലനിലയിൽ ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ലാതേയും ജനക്ഷേമകരമല്ലാതേയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ കച്ചവടക്കാർക്കു ഉപദ്രവകരമല്ലാത്ത ഒരു രീതിയിൽ പുനസ്സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതും പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നീതിയും നിപുണതയും എങ്ങിനെ എങ്കിലും ഇന്നത്തേക്കാൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതും ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

സംസ്ഥാനത്തെ വരവിനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ ചിലതിൻെറ മൊത്തത്തിലുള്ള ഭരണവും സ്ഥിതിയും മേൽപ്പറഞ്ഞതരത്തിലാണെങ്കിൽ ചിലവിനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഭരണവും അതിലധികം ആക്ഷേപാർഹമായിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പബ്ലിക്ക് വർക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെതന്നെ ഇവിടെ ഒന്നാമതായി എടുക്കാം. കൃഷി, കച്ചവടം, വ്യവസായം ഇവവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ നിവാരണവും സംരക്ഷണവും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മുമതലയാണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. J. Oommen.]

ല്ലൊ. ഈ തിരുവനന്തപുരത്തും വിദേശിയരുടെ രാജ്യമെന്ന് വിളിച്ചു വരുന്ന ഹൈറേഞ്ചിലും റോഡുകൾ പണിയിക്കുന്നതിലും നന്നാക്കുന്നതിലുമാണ് ഈഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അതിന്റെ ശ്രദ്ധമുക്കാലും വിനിയോഗിച്ചു വരുന്നത്. ഉൾനാടുകളിലെ റോഡുകളുടെകാര്യത്തിൽ ഇതിൽപകുതി ശ്രദ്ധപോലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് വച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. എന്തായാലും ഈശ്രേഷ്ഠമായ സമ്പ്രദായത്തെ നമ്മുടെഗവണ്മെൻറും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും അതിന്റെ ആവശ്യത്തിനും ഔചിത്യത്തിനും അനുസരണമായി ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ആണ്ടുതോറും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്ക് അനുവദിക്കുന്ന തുക ക്രമാക്രമീവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആക്രമത്തിനേക്കാൾ ക്രമത്തിലായ തുകകൾ ആണ്ടുതോറും ചിലവാകാതെ ലാപ്സായിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഈഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെഅക്ഷപാർഹമായ ഒരു പ്രത്യേകതയാകുന്നു. ചിലവാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ബഡ്ജറിനെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ ആകർഷണീയമാക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം ഈവകുപ്പിലേക്ക് പണമനുവദിച്ചിട്ട് ആവശ്യമൊ പ്രയോജനമൊ ഇല്ല. ഇപ്രകാരം പലതുകകളും ലാപ്സായി പോകുന്നതിനുള്ള കാരണം ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അശ്രദ്ധയും അശക്തിയും ആണെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. എങ്ങിനെയായാലും ഈഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോ ഗവണ്മെൻറിനോ ഇതു ഒരു തരത്തിലും അഭിമാനകരമല്ലെന്നു മാത്രവുമല്ല ആക്ഷേപകരവുമാകുന്നു.

ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കാൾ താരതമ്യേന ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു വകുപ്പാണ് മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെയും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി പരിതാപകരം-അല്ലെങ്കിൽ പരിഭ്രമജനകംതന്നെയിരിക്കുന്നു. ആശുപത്രികളും ഡിസ്പെൻസറികളും ഗവണ്മെൻറു കടിക്കാക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനന്മ തന്നെ. പക്ഷെ അവിടെ എങ്ങും നല്ല മരുന്നുകളൊന്നുമില്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ സാധുക്കളും സാധാരണന്മാരുമായ ജനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുകയൊ അവക്ക് കിട്ടുകയൊ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണം ഇതു മേൽ ഗഹനവും ഇതുമേൽ നിഷ്പ്രയോജനവും ആയിതീർന്നിട്ടുള്ളതു് ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഇപ്പോഴും പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്ന ത്രിമൂർത്തിഭരണം മൂലമാണെന്നുള്ളതു് ഒരു രഹസ്യമായ പരസ്യമാണ്. നിഷ്പ്രയോജനമായ ഈ ഭരണത്തെ എത്രയും വേഗത്തിൽ നിർത്തലാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഈ സഭ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരുപക്ഷേപം പാസ്സാക്കി. രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പൊതു ജനപ്രതിനിധിസ്ഥാപനമായ ഈ സഭയുടെ ആ അഭിമതപ്രകടനംകൊണ്ട് എന്തു വിശേഷം ഉണ്ടായി? ഇനിയും ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷം സാധിതപ്രായമായി തീർന്നിട്ടില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ അപനയം ഒന്നിനൊന്ന് വഷളായും ദുസ്സഹമായും വരുന്നതെയുള്ളൂ. മെഡിക്കൽ വകുപ്പിന്റെ ഈ ബോർഡ് ഭരണം മാറിക്കളയാതെ ആഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറിന്റെ സദുദ്ദേശ്യത്തിനൊ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കോ അനുസരണമായ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല തന്നെ. ഇതിനും പുറമെ രാജ്യത്തെ ആശുപത്രികളിൽ ഉപയോഗത്തിനായി വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മരുന്നുകളിൽ ചിലതു് തീരെ താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ളതും വിലകുറഞ്ഞവയും മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായിട്ടുള്ളവയുമാണെന്നു ശരിയായ പരിശോധനക്ക് ശേഷം ഒരു വൈദ്യവിദഗ്ധൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതായും കേൾക്കുന്നു. ഈ കേൾവിയിൽ പരമാർത്ഥം എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്നു് ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ തല്ക്കാലംനിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു ഇതേപ്പറ്റി ഉടൻ അന്വേഷണം നടത്തി ഇതിനുത്തരവാദികളായവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertalai*): മരുന്നു വരുത്തേണ്ടതു മതല മെഡിക്കൽ ബോർഡ്കാക്കു പൊതുവേയുള്ളതാണോ, അതല്ല അതിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരംഗത്തിനു മാത്രമുള്ളതാണോ?

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): മെഡിക്കൽ ബോർഡിനു പൊതുവെയുള്ള ചുമതലയാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവു.

തിരുവിതാംകൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തെപ്പറ്റി കൈക്കൂലി, വശ്യീയപക്ഷപാതം മുതലായ പല ഗൌരവാവഹങ്ങളായ ആക്ഷേപങ്ങളും കേട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടു വളരെക്കാലമായല്ലൊ. ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമത്തിൽ യാതൊരു താരതമ്യവും ക്രമീകരണവും ഇല്ലാത്തതും താഴ്ന്ന തരം ജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളം അവരുടെ നിത്യവൃത്തിക്കുപോലും മതിയാകാത്തതുമാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡലത്തിലെ ഈ ഭീമമായ അസമത്വം എത്രയും വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതു കാര്യക്ഷമമായ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനും പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസിന്റെ പ്രാവനതക്കും അത്യാവശ്യമാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. J. Oommen.]

ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന തൊഴിലുകൾ കൃഷിയും കച്ചവടവും വ്യവസായവും ആണെല്ലൊ. ഇവയെ നല്ല സ്ഥിതിയിൽ ആക്കുന്നതിനും പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുമായി ഇവിടെ ഒരു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഒരു വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഉണ്ടെങ്കിലും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുടെ ശരിയായ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് പര്യാപ്തമായ വിധത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറ് നൽകിവരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ രണ്ടും മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളായിട്ടാണ് ഗവണ്മെൻറ് ഗണിച്ചു വരുന്നത്. ഈനിലയിൽ നിന്നും പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ ഉയർത്താത്തകാലം വരെ ഗവണ്മെൻറുദ്ദേശിക്കുന്ന യാതൊരു പ്രയോജനങ്ങളും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഇനിയും ഈ നിയമനിർമ്മാണസഭയെക്കുറിച്ചു രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പൊതുജനഹിതമറിഞ്ഞു ഭരണശകടത്തെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തെ മുൻനിറുത്തി നടത്തിവരുന്ന ഈ സഭയുടെ യാതൊരു നിർദ്ദേശങ്ങളേയും ഗവണ്മെൻറ് ശരിയായ വിധത്തിൽ പരിഗണിച്ചു വരുന്നില്ല. കൌൺസിലിൽ പാസ്സായിട്ടുള്ള പല പ്രമേയങ്ങളേയും ഉപക്ഷേപങ്ങളേയും ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളിയിരിക്കുകയാണ്. ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉപചോദ്യങ്ങൾക്കും പല പ്പോഴും തൃപ്തികരമായ മറുപടികൾ നൽകുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പല ചോദ്യങ്ങളേയും നിർദ്ദോഷം ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായ പ്രകടന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അന്യായമായി നിയന്ത്രിക്കുന്ന വർത്തമാനപത്രറഗുലേഷനും ഈ രാജ്യത്തിന് ഒരു കളങ്കമായ തന്നെയാണ്. ഈ മാതിരി പൊതുജനോപദ്രവകരങ്ങളായ നിയമങ്ങളെ നിർമ്മൂലമാക്കാനായുള്ള ഈ സഭയുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറ് തുണസമാനം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടതന്നെ വരുന്നു. ഈ വക ന്യൂനതകളും പെരുമാറ്റങ്ങളും എല്ലാം സേച്ഛാപ്രഭുത്വത്തെ പ്രണയിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെൻറിനാലല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂർപോലെയുള്ള ഒരു പരിഷ്കൃത രാജ്യത്തെ ഗവണ്മെൻറിന് ഒരു കാലത്തും ഒരു കാരണവശാലും യോജിച്ചതല്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭരണവിഷയത്തിൽ ഉള്ളതും ഉണ്ടാകാവുന്നതുമായ ഈ വക ന്യൂനതകളുടേയും വൈകല്യങ്ങളുടേയും ഏക പരിഹാരമാർഗ്ഗം പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ സംഘടിതമാകുന്ന ഒരു നിയമസഭയോടു പൂർണ്ണമായി ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദിവാൻജി അവർകളുടെ അനുഭാവപൂർവമായ ശ്രദ്ധ കാലതാമസം കൂടാതെ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): Sir, I was listening very carefully to the speech of the Financial Secretary with which he introduced the preliminary Budget for 1105. After studying the Budget very carefully, I came to two inferences from it. The first was a determination on the part of the Government to move along the old track; and the second was their determination to disregard the suggestion, which has been offered from this side of the House in preparing the Financial Statement. Last year, this side of the House was unanimous in condemning the policy of Government with regard to the filing of surpluses year after year, when we could use the extra funds available for the economic development of the State.

Another criticism that I have to make with regard to this year's Budget is, the inaccuracies with regard to forecasting and estimating. The Financial Secretary may think that forecasting is an easy thing and also that the estimating is very simple. If he thought so and if he has forecasted and estimated the Budget for the next year on that basis, he is quite mistaken. Sir, forecasting is not a simple thing and also estimating is not so simple a thing as he thinks. Of course, allowances are always made for inaccuracies that occur in estimations and also in forecasting. But the inaccuracies that I have come across in the Financial Secretary's forecasting and estimating I don't think for a moment any sound financier will tolerate at all. Those inaccuracies are alarming. To substantiate my statement, I would draw attention to the estimate under Revenue, and the expenditure for 1104. There is a difference of about 9 lakhs of rupees between the estimated and expected revenue for 1104, leaving a difference of about 15 lakhs between the estimated and expected surplus. I do not know what the figures will be at the end of the year. Then again the Budget of 1105 shows a surplus of about 3 lakhs of rupees. I am sure it is the traditional policy of the Financial Secretary of the State just to show about 1/5 of the actual surplus to the House. Last year he showed a surplus of about 4 lakhs of rupees and at the end of the year, the expected surplus isabout 20 lakhs. On this basis, this year also the surplus will be about 15 lakhs of rupees. I do not know why the Government or the Financial Secretary tries to hide the real actual surplus from the Council. The only inference this House can make is, that the Financial Secretary is afraid that if he shows the actual surplus, the House will cry for setting apart more funds for the development departments of the State. That is one thing that we can infer from this procedure.

I also wish to refer to another point. Nowhere in this Budget could I see any original scheme proposed and funds provided for nor any items of expenditure increased for the coming year to meet the growing needs of the people. Last time, Sir, this House convinced the Government of the necessity for conducting an economic survey of the State. I hope the House realises the difficulty which the mover and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. C. Karunakaran.]

the seconders of the resolution had in convincing the Government that there is no material difference between the words 'in' and 'of'. And with the exception of a single individual, who remained neutral, we all voted for the resolution. The Financial Secretary did not have the courtesy even to write a single word in his speech about the reasons for not providing funds for this all important economic survey of the State.

Another thing that I wish to mention is that this Council passed without even a member opposing, a resolution regarding the establishment of a Land Mortgage Bank, for which measure members like Mr. Tariatu Kunjitomman were crying for years and years both in this House and in the Sri Mulam Popular Assembly. The Financial Secretary had not a word to say about this also in his speech. This is not the way to prepare the financial speech or the financial statement for the consideration of the House. The Financial Secretary should have explained why he was not able to provide funds for these popular demands.

Passing on to the other subjects, I should draw the attention of this House to some of the outstanding problems with regard to our economic condition of the State. Sir, I was crying last year, and that cry was unanimous, for the amalgamation of all the development departments under one head.

Even during the last Budget Session, I drew the pointed attention of the Government for bringing together all the development departments under one head by drawing instances from the European countries and the different parts of India. In this direction our Government have not done anything, and I do not know whether this reasonable plea of mine will ever be considered by the Government. I do not want to repeat the arguments which were satisfactorily dealt with during the last Budget session in connection with the amalgamation of the development departments under one head.

Now, I pass on to the industrial policy of the State. My friends were criticising that our Government have no financial policy. I am not going to say anything about that. What I am going to assert is that the Travancore Government have no industrial policy before them. Sir, I hear everywhere that the Industrial Department is very busy in establishing many industries such as handloom spinning, and weaving throughout the country. In British India also there is a cry for encouraging these industries. This is altogether a debatable point. I believe, and believe firmly, that the industrial salvation of this country lies in the encouragement by the Government of the localisation of industries. In this country, we have more than twenty industries which are peculiar to each locality. I want our Government to trace out an industrial policy for encouraging traditional industries which are confined to the different localities of this State. If we go to South Travancore, we find there is cotton weaving industry. Let the Government encourage that. When we come to Trivandrum, there is the wonderful ivory carving and why not Government try to encourage that? When we go to Varkalai,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there is the splendid rattan works and why not Government encourage that? It is these rattan works that adorn the bangalows of British Indian people. Then when we go to Aranmula and Vazhapalli, we have the bell metal industry. Why not Government develop this? Again when we go to Central Travancore, there is abundant facility for developing screwpine indutry. Again when we go to Alwaye, there is Bamboo industry. Some of my friends on this side of the House say, that there are no possibilities for developing these industries here. What I ask is, why not our Government develop these industries? The Industrial Department has no definite industrial policy to pursue. Why not Government attempt to trace out an industrial policy in the State? If we do not develop the material resources available in our country on certain rigid principles, our Government cannot get enough revenue and consequently there is no necessity for a Financial Secretary and there ends the matter. Government must lay down a definite industrial policy to be pursued hereafter, and I think the localisation of the industries must form the basis on which the Government should proceed.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Does not the industrial policy require a change in the financial policy?

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): Yes. Along with that, Sir, some of my friends were suggesting that if we develop these local industries, where is the market for them? A study of the history of trade will show that if a man is prepared to find out markets, he can find out markets for anything. Here also, a necessity for the establishment of another institution comes. In my last Budget speech, I clearly pointed out to the Government the necessity for establishing some kind of trade bureau. The primary object of the establishment of this bureau is not in fact to collect the addresses of foreign buyers and sellers. We want a trade bureau, which would supply us with raw materials which would help us to find out foreign markets for each thing. We want a permanent institution for forecasting our crops, for collecting statistics; an institution which would publish the statistics so collected relating to agriculture, commerce and industries; and an agency giving us information regarding fluctuations in money, about workers and their wages, etc. We want the publication of a Gazette as is done by the Bombay Government or just like the Labour Gazette published by the Ministry of Labour in London. Without these things, we cannot go on for foreign contracts. We cannot do anything practical in business. Our chief difficulty lies in developing the raw materials. We must find a solution for that.

I do not know how far it is reliable, I read in Newspapers that the establishment of a trade bureau is under the consideration of Government and the Excise Commissioner wants this bureau to be kept under him. I do not know for what purpose. On another occasion, I read in Newspapers that the Director of Industries has recommended that this most important trade bureau should be under the control of the Headmaster of the Alleppey Commercial School, an institution about which I will say more when the motion comes.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. C. Karunakaran.]

Sir, I would suggest that the Economic Development Board should be made a permanent institution. After making this a permanent institution, this trade bureau should be entrusted to the care of the Economic Development Board. They should be entrusted with the forecasting of crops, collection of statistics and the publication of monthly trade situations in regard to commerce, industry and agriculture and workers and their wages. That will avoid very many complications which exist between the employer and the employee to-day.

Now, I pass on to the factory industries. This is also a debatable point, and there is a difference of opinion. I am sure that the Travancoreans do not wish to go back either to the 13th or the 14th century. We want to move with the times. What I say is, the factory industries must be encouraged.

Some members on this side of the House say that it is enough if the Government encourage cottage industries. What I say is, that the Government, while encouraging cottage industries, must also give their attention to the development of factory industries. Government can help the factory people in a variety of ways. On looking through the Budget for 1105, I see about 51 lakhs of rupees have been invested in the Government of India Paper and other securities, which only bear an average interest of 3¼ percent. Sir, there are factories here, which are converting raw materials into manufactured articles and these are exported to foreign places. These factories pay from about 12 to 18 per cent interest. So much so, these people have to compete with other established firms on the sea coast which command any amount of money from 2 to 4 per cent. How is it possible to go on competing with these foreigners? Unless Government interfere and see in what all ways factory industries could be encouraged, there is no salvation for these factory industries. I know there are factory owners in our country who are willing to take loans for the conduct of their business. Why not the Government give loans, provided they give a security for fifty thousand rupees, for a loan to the extent of twenty thousand rupees? These are some constructive suggestions of mine for the Government's consideration.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): May I know the time fixed for the Official members' reply.

PRESIDENT: My idea is to allow the general discussion on the Budget by non-official members till 4-30.

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*); Sir, the ultimate aim of every enlightened Government is the well-being of its subjects. Travancore is an agricultural country and as such it should be the object of the Government to help the agriculturists in all possible ways. More than one-third of the land is under paddy cultivation. Therefore it should be the object of Government to help these ryots of Nanjanad as far as possible.

Although *Para* and *Edangali* were the standards for grain measure adopted by the Government of Travancore before 1061 M. E., yet *Kotta*, *Marakal* and *Padi* were the prevailing grain measures in Nanjanad in those days. The wooden *Para* measure that was in use in those

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

periods was about 608 cubic inches in capacity. According to that wooden *Para* measure, one Nanjanad *Kotta* (that was being taken into the Government Granaries in Trivandrum) measured only nine *Paras* 3 5/8 *Edangalies*. This can be verified from the *Kaimattam (Kanakku* Accounts kept by the Government.

During the recent Revenue Settlement of 1061 M. E. also, the standard for grain measure adopted by the Government was *Para* and *Edangaly*. This *Para* measure has a capacity of 800 cubic inches. But as before the Nanjanad ryots were measuring out their tax in kind in terms of *Kottas* and *Marakals*. During the recent Settlement half the tax in kind was commuted into money at the rate of six chackrams per *para*. For this purpose the *Kotta* was taken as equivalent to nine *paras* 3 5/8 *edangalies* instead of 7 *paras*. The people of Nanjanad protested strongly against this. But their mouths were shut up in some way or other. On this account the Nanjanad ryots are losing at the rate of 2 1/2 rupees per acre. Under the old Ayacut in Nanjanad there are 30,000 acres. So, the ryots in Nanjanad are losing to the extent of 75,000 rupees per annum.

Now coming to 1081 M. E. the 2nd half of the taxation in kind was ordered to be converted into money at the rate of 11 chackrams per *para*. At this time also the ryots protested strongly but the Government had only the goodness to enquire into the matter. Instead of relying on the Government accounts and on the Revenue Settlement Royal Proclamations of 1061, they went about collecting the varying *Marakals* found in the Proverti cutcherries in Nanjanad and adopted the smallest of them as the standard and thus fixed that one Nanjanad *Kotta* as equivalent to 8 *para* 6 1/2 *edangalies* instead of 7 *Paras* as I have proved above. Here I observe that is not the correct procedure to fix a standard from the varying measures. Not being satisfied with this kind of procedure one of the ryots went to the extent of filing a suit against the Government. But the suit fell through for want of proper advocacy by the Vakil who was engaged for the purpose. In the year 1085 the Weights and Measures Regulation was passed and the same came into force in 1089. At that time also the ryots protested strongly against this and as a result the prescribed capacity of the *Marakal* was reduced to 8 *Paras* 6 1/2 *Edangalies* instead of 7 *Paras*. The ryots not being satisfied with this are making strong representations in the various Sessions of the Sri Mulam Popular Assembly, but to no effect. The Heads of the Administration in those times realised the mistake but they were not able to correct it. But, now, even after these repeated entreaties made by the ryots of Nanjanad, the Government are not able to rectify the mistake and correct it. This has created a strong outburst in several parts of Nanjanad just like the roar of a volcano and I do not know when it tends to burst out. If the Government are not willing to correct the mistake and forego an amount amounting to something like a lakh and a half I can say I do not know what to say about that, I am a lay man. I ask my lawyer friends on this side of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Chellam Pillai.]

House whether it will amount to a high-way robbery or a daylight dacoity. Therefore, I have to sound a note of warning that this attitude of the Government should be changed in the near future, so that it may not give trouble to the people as well as to the Government.

Then coming to the Excise policy, I have to say something about the salt industry. Every year we are importing something like six lakhs of maunds of salt into Travancore. Under the old monopoly system, we have got Puthallum providing one lakh, the old allom providing two lakhs, Colachal allom 4 lakhs, Rajakamangalam 4 lakhs. At the present moment what we are getting from these factories is only something like 6 or 7 lakhs. So, we have lost 4 lakhs of maunds of salt from these factories. This is due to want of brine supply to these alloms and the Government also observe that the most serious problem which continues to confront the licensees and the department is the supply of a sufficient quantity of brine. This accounts for the variations in the outturn in the several factories. A few factories depend entirely on pit brine for irrigating the pans. The question of improving the brine supply has already engaged the attention of the Government and proposals to stimulate the industry are awaited from the Chief Engineer and the Excise Commissioner. The quantity of home salt in stock, in factories, in depots and bankshalls at the beginning of the year was 671·756 maunds. This we can find in various reports of the Government. This has been the case for the last 15 years or so. What could the Government gain from this four lakhs The selling price of salt is 13 annas per maund. Deducting the duty that may be got by Government the price is 10 annas per maund. Deducting 2½ annas that is to be given to the licensees, there is a balance of 7½ annas. Out of this we can allot 3 annas for transport. So the remainder is 4 annas, which is the net gain to the Government; and we are losers by 4 lakhs of maunds every year for the last 15 years. So the average loss is a lakh of rupees to the Government for the last 15 years. The very same thing will apply to the licensees in these factories and also the labourers of that locality. In these days of unemployment if a portion of the amount of surplus that is in the coffers of the State is utilised for the brine supply to these alloms, I think the profit that we can make would be much. But I have one consideration nowadays. The present Excise Commissioner is evincing some interest in the matter of brine supply. That is a great consolation; and I hope within a few years the brine supply question in South Travancore will be a tale of the past. But, any how, this question is not of recent years. Even in 1071 one Executive Engineer Mr. Laud sent a proposal to Government for a reservoir which will be unaffected by pure water. So this problem has been engaging the attention of Government for the last 30 years and more. So, I have to bring to the notice of the Government that this problem should be dealt with at an early date.

Then coming to the Co-operative Department, I have only a few words to say. The department has made rapid progress and the number of societies on the roll is 1,700 and odd. The amount that is being

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

spent on this head is too low when compared with that obtaining in other places. That is what we find in the Madras Report for 1927-28.

As regards the expenditure in Madras when the total number of Primary Societies in existence was 1,758, the staff of the department consisted of one Registrar in the Provincial Service cadre, six Assistant Registrars who were selected from Deputy Collectors and 16 Inspectors. This staff was responsible both for supervision and audit. With the growth of the Societies there was a steady increase annually in the number of Assistant Registrars till 1918-19, when there were 11 of these officials with 85 Inspectors to deal with 3,547 societies.

This is the state of affairs which obtains in Madras, whereas we have a similar number of societies with only one Registrar and twenty Inspectors. From this we can more or less guess what will be the working of these societies and the nature of the work that could be turned out by these Inspectors. I for one would say with some definiteness that the Co-operative Societies that have been registered and are situated in Nanjanad have begun to go down step by step. Out of the 45 or 52 societies I can only mention 5 that are in good working order, the reason being that there are not enough of hands to supervise and give timely advice to these societies. If this state of affairs is to be continued, I think, I can foresee a day when all these societies will have to be struck off the roll.

The following Statement shows the expenditure incurred by several Provinces in India.

	Total No. of members of Co-operative Societies.	Total Government expenditure.	Government expenditure per member.
		Rs. Lakhs.	Rs. as. p.
Madras ...	830,522	7·35	0 14 2
Bengal ...	546,000	5·45	1 0 0
Bombay ...	482,730	5·00	1 0 7
Punjab ...	505,122	8·77	1 11 9
Central Provinces ...	140,644	1·97	1 6 5
United Provinces ...	164,000	1·36	0 13 3

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Chellam Pillai.]

Whereas in Mysore it is Re 1—2 as, in Cochin 13 annas, but in Travancore it is only 4 as-5 ps. per head. It is not necessary for me to say here that it is one of the most useful departments in the Travancore State. The agricultural population is mostly helped now-a-days by this institution and we are only spending four annas five pies per head. Therefore I say in the interests of the agriculturists that a bigger amount should be allotted for this purpose. I think the Co-operative Registrar had asked for more hands and more money, and I think it has been under consideration of Government for the last three or four years. I hope that the present Government will give more attention to such a useful work and thereby alleviate the impending calamity.

PRESIDENT: I think the House should give an opportunity to the official members to say something in reply to the discussion that has taken place during these two days. I think the House will also agree that members on the other side should have an opportunity to speak in this discussion. If that is the view of the House, then I would suggest that the discussions on the Budget on this side of the House will stop now; and the official members, such of them as want to speak, may be allowed to reply.

Are there many on this side who like to speak?

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): We should like to hear the Government side.

MR. K. P NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): There are only 30 minutes. The official members will have to reply.

PRESIDENT: That is what I suggest. If the members on this side are anxious to speak, I am prepared to consider their requests. Do you wish to speak, Mr. Krishna Pillai, and you Mr. Kochutomman?

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamthitta*): പത്തു മിനിട്ടു മതി.

PRESIDENT: Ten minutes is, I believe, too long. If you can confine your speech and Mr. Krishna Pillai also, to five minutes, I shall allow you to speak.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): സർ, ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരണത്തിൽ നമ്മുടെ ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറി പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നയത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനോ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനോ അല്ല ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. അനുദ്യോഗസ്ഥ പക്ഷത്തു നിന്നും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ബഡ്ജറിനെ ഭംഗിയായിട്ടു വിമർശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങളാണ് എന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടിയിരിക്കണമെന്നും രാജ്യത്തിന്റെഗൗരവമാനം രാജ്യത്തിന്റെഅഭിമാനത്തെരക്ഷി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കത്തക്കവിധത്തിൽമാത്രം കരുതിയിരിക്കണമെന്നും ചിലവു ചെയ്യുന്നതു ആവശ്യത്തിനല്ലാതെ ആഡംബരത്തിനു പാടില്ലെന്നുംഅത്യന്തമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വരുമാനം ഒന്നാമതു ഭൂനികുതിയും രണ്ടാമത്തേതു എക്സൈസുമാണ്. എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നികുതിഭാരം കുറേക്കൂടി ജനങ്ങളിൽ ചുമത്തുന്നതുകൊണ്ടു വിരോധമില്ലെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കയുണ്ടായി. ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഒരിക്കലും അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമുഖേന വരുന്ന ആദായം വളരെ ഭീമമാണെങ്കിലും അതു നിചമായമാർഗ്ഗത്തിൽകൂടിയാണ് വരുന്നതെന്നുകൂടി ഓർക്കണം. ചിലവിനങ്ങളിൽ വാദപ്രതിവാദം നടത്താൻ പാടില്ലാത്ത പല അനാവശ്യഇനങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനേപ്പറ്റി ശുഷ്കമായിട്ടു ആലോചിച്ചു ഗവൺമെൻറു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഫിനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു വല്ല കാരണത്താലോ അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ സ്ഥിതി നീക്കിയിരിപ്പു കാണുന്നുണ്ടു്. മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ ഇവിടെ ഉപനിഷദ്വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഗവൺമെൻറു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഇതിൽപരം കൂടുതലായ ഒരുപകാരം ഗവൺമെൻറു ചെയ്യാനില്ല. മറ്റുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി കട്ടുമോഷൻ വരുമ്പോൾ പറയാമെന്നുള്ള സമാധാനത്തോടുകൂടി തല്ക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamitta*): സർ, കീഴ്നടപ്പിനനുസരിച്ചു കൌൺസിലിന്റെ ആലോചനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയെ അഭിനന്ദിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഫ്രാ ർ-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിയിരിപ്പുകാൺമെന്നു ഗവൺമെൻറുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ നീക്കിയിരിപ്പുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ആണ്ടുതോറും ഗവൺമെൻറുദ്ദേശിക്കുന്നതിലധികം നീക്കിയിരിപ്പു കാണുന്നതു ഓരോആണ്ടിലും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജോലികൾ അതാതാണ്ടിൽതന്നെ തീർക്കാതെ പണം ലാപ്സാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളവേലകൾക്കു പണം ചിലവിടാതെ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിയിരിപ്പു കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു എന്തുപ്രയോജനമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tamarapallil Kochutómman.]

റോഡുകൾ, പാലങ്ങൾ മുതലായവ പണിയിച്ചു സഞ്ചാരസൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളിക്കൂട്ടുമ്പോൾ, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധ്യക്ഷന്മാർ വേലകൾ ചെയ്യിക്കാതെ ആണ്ടവസാനത്തിൽ നീക്കിയിരിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന പണം കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രോനോട്ടിന്മേലും മറ്റും നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു ചിലവിട്ടുന്ന സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ എല്ലുമുറിയെ വേലചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന പണം കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു അന്യരാജ്യക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നതു അന്യരാജ്യക്കാരുടെ അഭിനന്ദനത്തിനല്ലെങ്കിൽപിന്നെ എന്തിനാണ്.

മലയാളസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വൃദ്ധികൊണ്ടിൽവച്ചു ശമ്പളക്കൂട്ടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണം ലാപ്സാക്കുകയും അടുത്ത ആണ്ടത്തെ വരവിൽനിന്നും മറ്റുപലയിനങ്ങൾക്കു ചിലവിടേണ്ട പണത്തിൽ ആവകയ്ക്കു പണം ചിലവാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയും വി. എം. സ്കൂളുകളിൽ 8-ാം നു-ാം ക്ലാസ്സുകൾക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പീസ്സ് ഈടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ എങ്ങിനെ നീതീകരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

കുടികൾ വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള റോഡിൽ ഫസ്റ്റ് മൈൽ റോഡ് ഫാമിലിയിൽ ഗവണ്മെൻറു ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഫസ്റ്റിൽ ഒറ്റ മൈൽപോലും ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പത്തനംതിട്ട, തിരുവല്ലാ ഈ താലൂക്കുകളിൽ അനേകം റോഡുകൾ ജനങ്ങൾ വെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ റോഡുകളെ ഗവണ്മെൻറു ഏറ്റെടുത്തു സംരക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ റോഡുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭഗ്നോത്സാഹന്മാരായിരിക്കയാണ്.

ഉൾനാടുകളിൽ സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറനുവദിക്കുന്ന പണം യഥാവസരം ചിലവാക്കുന്നില്ല. രാജ്യത്തു പൊതുവേ ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഉൾനാടുകളിൽ സഞ്ചാരസൌകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭൂനികുതിയിലും മറ്റു ഇനങ്ങളിലുമായി ഗവണ്മെൻറു ആണ്ടുതോറും മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യോത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ആണ്ടുതോറുമുണ്ടാകുന്ന വർഷാധിക്യത്താൽ നേരിടുന്ന കൃഷിനഷ്ടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെൻറു ഇതേവരെ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. വർഷകാലത്തുണ്ടാകുന്ന വെള്ളം കൃഷിക്കു നാശം ചെയ്യാതെ ഒഴിഞ്ഞുപോകു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തക്കവിധത്തിൽ പുറക്കാട്ട ഒരു അഴിത്തുറമ്പ മല്ലുതിരുവിതാംകൂറിലെ കൃഷിക്കാരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പല മാതൃകാതോട്ടങ്ങളും ധാരാളം പണം ചിലവുചെയ്തു നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും ജനങ്ങളും അതനുസരിച്ചു കൃഷികളും നടത്തുന്നതിനു അവരുടെ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ ആദായത്തിനായിട്ടാണ് മാതൃകയ്ക്കായിട്ടല്ലാ കൃഷി ചെയ്യുന്നതു്.

ആണ്ടുതോറും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നെല്ല്, അരി ഇവകളുടെ ഇറക്കുമതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഏതാണ്ടു നാലു കോടി രൂപായ്ക്കു നെല്ലും, അരിയും, രാജ്യത്തു ഇറക്കുമതി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായികാണുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി കൃഷിഡയറക്ടർ പറയുന്ന സമാധാനം ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നാണ്. നെല്ല്, അരി ഇവകളുടെ ഇറക്കുമതി വർദ്ധിക്കുന്നതിനു ഇതുമാത്രം ഒരു കാരണമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. രാജ്യത്തു തുടരെത്തുടരെ ഉണ്ടാകുന്ന കൃഷിപ്പിഴയാണ് ഇറക്കുമതി വർദ്ധിക്കാനുള്ള പ്രധാന കാരണം എന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നൊള്ളു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും കൃഷിപ്പിഴയുണ്ടാകുന്ന കാരണങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു ഇന്നവിധം പരിഹരിക്കണമെന്നു കൃഷിക്കാരെ ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് നിരുപയോഗമാണെന്നു ഞാൻ തീർത്തുപറയും. ഗവണ്മെൻറു ചിലവിന്മേൽ വ്യവസായവൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിപ്പിച്ചുവരുത്തിയ വിദഗ്ധന്മാരിൽ പലരും ഇന്നു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കാണുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറു ചിലവിന്മേൽ ഫാക്ടറി വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിനും കൂടിൽ വ്യവസായം രാജ്യത്തു എങ്ങും നടപ്പാക്കുന്നതിനും ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു പ്രവൃത്തി തുടങ്ങേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഋണബാദ്ധ്യതകളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം കൂടുതൽ കൂടുതൽ കടക്കാരാക്കി തീർക്കുന്നു. ഈ സംഘങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നടത്തിപ്പു തൃപ്തികരമല്ലാതെയാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. നിർത്തലാക്കപ്പെട്ട സംഘങ്ങളുടെ ഇടപാടുകൾ തീർക്കുന്നതിനു ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന നിയമം പര്യാപ്തമല്ല. അതിനാൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു നിയമം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണ്.

ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മദ്യപാനാസക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ അബ്കാരിനയംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ലഹരി സാധന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thamarapallil Kochutummanഞ്ങളിൽ നിന്നും ഉള്ള വരുമാനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ, ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടം മറ്റു ഇനങ്ങളിൽനിന്നു വരുത്തിയിട്ടെങ്കിലും മട്ടും നികത്തേണ്ടതാണു്.

ജനങ്ങൾക്കു പോലീസ്സു ഭരണത്തിൽ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നുപറയാനിടവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ക ഠ-ൽ ഒരു കേസ്സുകളിൽ ആയി നൂറു പോലീസ്സുകാരുടെമേൽ ജനങ്ങൾ കേസ്സുനടത്തിയിരിക്കെ, ക ഠ-ൽ ഒരു കേസ്സുകളിൽ ആയി വൻ പോലീസ്സുകാരുടെ മേൽ കേസ്സുകൾനടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പോലീസ്സുകാരുടെമേൽ ജനങ്ങൾക്കു അതൃപ്തിവർദ്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഇതു ഒരു ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണു്. മോട്ടാർ വാഹന നിയന്ത്രണത്തിൽ പോലീസ്സുകാരുടെ നടപടി സർവ്വ ആക്ഷേപാർഹമാണു്.

കമ്മീഷണരുടെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ഉത്തരവുകൾകൊണ്ടു എത്രനയീൻ സീറർ വണ്ടി ഉടമസ്ഥന്മാക്കാണു് നഷ്ടം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു ഗവണ്മെൻറു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? മോട്ടാർ വാഹന നിയന്ത്രണത്തേ സംബന്ധിച്ചു ഇപ്പോഴുള്ള നിയമം മതിയാകാതെയാണു് ഇരിക്കുന്നതെന്നു അനുഭവംകൊണ്ടു് മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതാണു്. പൊതു ജനാഭിപ്രായം അറിഞ്ഞു അവയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണു്.

ആശുപത്രികളിൽ ക ഠ-ലേക്കാൾ ക ഠ-ൽ ചികിത്സിക്കപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം പതിനാറു കുറവാണു്. ആശുപത്രികളിൽ രോഗികളുടെഎണ്ണം കുറയുന്നതു കൊണ്ടു് ജനങ്ങൾ ആരോഗ്യവാന്മാരായിതീരുന്നു എന്നു ഗവണ്മെൻറു ധരിക്കുണ്ടോ. പിന്നയോ, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു ഡാക്ടന്മാരെകൊണ്ടു ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള ത്രാണിയില്ലായ്മകൊണ്ടു് രോഗികൾ നാട്ടുവൈദ്യശാലകളെ അഭയം പ്രാപിയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

ക ക ഠ-ലേക്കാൾ ക ക ഠ-ൽ ഗ്രാൻറുവൈദ്യശാലകളിൽ ചികിത്സിക്കപ്പെട്ടവരുടെഎണ്ണം ഇരുപതിനായിരം കൂടുതൽ ആണു. ഇതിൽ നിന്നും ആയുർവേദ വൈദ്യശാലകളെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ ആണു് ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിശ്വാസം എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ആയുർവേദ വൈദ്യശാലകൾക്കുകൂടുതൽ ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുകയുംഗ്രാൻറു വൈദ്യശാലകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വരവു് അണ്ടുതോറും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അഭിനവശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അനുസരിച്ചു മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ശ്രമിക്കേണ്ടിയതാണു്

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, ഒരുപ്രസംഗംനടത്തി സമയം കളയണമെന്നു ഞാൻ അശേഷം വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതി ഈ കൗൺസിലിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി: കരുണാകരൻ വ്യവസായത്തിൻെറ സ്ഥിതി വളരെ ആപൽക്കരമായിരിക്കുന്നു എന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ വ്യവസായങ്ങളിൽഅതിപ്രധാനമായിട്ടുനില്ക്കുന്നതു കയറുപാ വ്യവസായമാണു്. വിദേശങ്ങളിൽ അതിനുകിട്ടിയിട്ടുള്ള മാർക്കെറ്റുപോലെ മറെറാരുസാധനങ്ങൾക്കും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവ്യവസായം, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും യാതൊരുറഞ്ഞു പിരിയാനുള്ള ഒരു ഘട്ടം എത്തിയിരിക്കുന്നു. വിദേശങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ ഒരുകണ്ടി കയറിനു ര ക്ഷ രൂപാവീതം തീരുവയും ക ഒ രൂപാ, അതിൻെറ കേവുകൂലിയും ഒ രൂപാ, ചിലവും, ഇങ്ങനെ ഒമ്പ ക്ഷ രൂപായിൽ കൂടുതലായിട്ടു ചിലവു വരികയില്ല. അതുകൊണ്ടു അഞ്ചു പായ്കാശു തീരും. അഞ്ചു പായ്ക്കു കപ്പൽകൂലി ര ാ ക്ഷ രൂപായാകും. ഒരുകണ്ടി കയറിനു ഒമ്പ ക്ഷ രൂപാ മാത്രമേയാകുന്നുള്ളു. വിദേശത്തു നെയ്യുന്ന ചാക്കുകൾക്കു ക ഒ രൂപാ നമ്മുടെ അഞ്ചു പായ് അവിടെ ചെല്ലുന്നതിനെക്കാൾ ആദായകരമായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്. ഒരു രൂപാ കൂടുതൽ കൂലി ചിലവിലേക്കായി വകവച്ചാലും ക ാ രൂപാ അവിടെയുള്ളവക്കു ലാഭം ഉണ്ടാകുന്നു. അതു കൊണ്ടു ഇതിനെപ്പററി ഗവണ്മെൻറു വ്യവസായ ഡയറക്ടരുമായിട്ടു ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. സ്വദേശത്തെ വ്യവസായം ക്ഷയിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറു ചിലസംഗതികൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എഫ്. എം. എസ്സിൽനടക്കുന്ന തകരവ്യവസായം അമേരിക്കയിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിനെ പ്രൊട്ടക്ടു ചെയ്തു. മാഞ്ചസ്റ്റർ തുണികളുടെ സ്ഥാനമാണു് ഇവിടത്തെ കയറുവ്യവസായത്തിനുള്ളസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ടു അതു ക്ഷയിക്കാത്തവിധത്തിൽ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. G. MENON (*Parur*): The only thing that I want to bring to the notice of the House in connection with the Budget Estimates is the necessity for the appointment of an independent auditor to scrutinise the financial operations of the State. I have advocated the very same thing last time, but it was apparently to no purpose. I understand, if

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[A. G. Menon.]

my information is correct, that the predecessor of the present Financial Secretary has sent in a memorandum to the Government more or less on the lines suggested by me about the appointment of an independent auditor. By an independent auditor, I mean an auditor who is appointed directly by the Sovereign and who holds the appointment during the pleasure of the Sovereign. Because there were instances in which the Heads of Administration have interfered with the Financial Secretary in the matter of auditing business. Of course, I do not want to mention specific instances, but there are cases, I know, in which the Financial Secretary or the Account Officer as he is called was not allowed to examine the accounts of some particular departments. If this state of affairs were to continue, certainly, the financial administration of the State can never become a sound one.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): Sir, as my department has come in for some measure of criticism—

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): Louder please.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): Sir, as my department has come in for some measure of criticism I wish to say a few words about it. The policy of my department is to promote temperance, that is to say, to minimise the facilities for obtaining drink and to discourage excess among those who indulge in it; and this is sought to be brought about by several means. The chief among these is the reduction of liquor shops.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): I wish to know from the Excise Commissioner whether, consistently with the policy of temperance even when all the inhabitants of Travancore drink alcohol, still there will not be temperance.

PRESIDENT: That is a matter of opinion. He has only a very short time. Let him finish.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): As I said, temperance is sought to be brought about by several means. The chief of these is the reduction in the number of shops. There is no denying the fact that if the number of shops is reduced, facilities for getting drink will be so much less, and if the shops are removed far apart, the waverers at least can be weaned from drink. Years ago, the number was over 6000. How does it stand today? Today the the number is only 1751, *i. e.*, slightly over a fourth of what it was in former years. Further, Government have ordered a gradual reduction of 5 per cent in the number of shops during every biennium when auction takes place. In course of time, I submit that, the number will be reduced to a minimum. That is the first step that we have taken in the cause of temperance. Secondly, I would mention the increasing pressure of liquor duties. The liquor duties are being raised from contract to contract with a view to keep down the consumption of liquor as low as possible.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*) : May I know what is the incidence of excise taxation ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : I am coming to that. At this fag end of the day, I am not going to take the time of the House by giving facts and figures.

MR R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : Is there any decrease in the quantity consumed ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : I am coming to it ; that is a very important matter. Suffice it to say that the rentals have increased by 50 to 150 per cent. The fact is the rentals have gone up, the liquor duties have gone up and my friends think that on this account consumption also has gone up.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*) : കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തെ ചിലവിനെക്കാൾ ഈ ആണ്ടിൽ ഏ൦൦൦ ഗ്യാലൻ കുടിയതിനു എന്തു സമാധാനമാണ് പറയുന്നതു് ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : I am coming to that. Kindly wait. I shall surely meet that point.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*) : ചെത്തുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയുന്നോ, കൂടുന്നോ?

PRESIDENT : He said he is coming to that point. Please wait, and do not interrupt him unnecessarily.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : That is an important point. The more the rentals, the less the consumption. I shall prove that point very clearly. For the purpose of comparison it is no use taking only this year and the previous year or for that matter any two years ; that will be misleading, that is unfair also ; it is necessary to look beyond our nose in these matters. I have got statistics of consumption of liquor for the last 15 years which I will place on the table if necessary. In 1089 the total consumption of country spirit was 139080 gallons and the consumption per head worked out to 1·96 drams. In 1103 the consumption was 130389 gallons and the ratio per head of the population was 1·57 drams. The figures relating to the revenue obtained and the population during these years afford interesting reading. In 1089 the revenue worked out to Rs. 15 and odd lakhs and that for 1103 to Rs. 27,26,966 and the population rose from 3428975 in1086 to 4060062 in 1096. Now, Sir, seven years have elapsed now and the population is likely to be somewhere near 44 lakhs. The revenue has advanced by 75 per cent and the population by nearly 40 per cent. But the consumption of the country spirit has only decreased by 6·3 per cent or in round figures by 6800 gallons.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*) : ഏ൭ വർഷത്തിനുമുമ്പുള്ള കണക്കും ഇപ്പോഴത്തെ കണക്കുപോലെയാണോ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : അതേ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. REVATINAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തേക്കാൾ ഏ൨൦൦൦ ഗ്യാലൻകൂടിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ ഏ൫ വർഷംകൂടുകയാണെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും മദ്യപാനത്തിന്റെ നിലയെന്നു കമ്മീഷണർ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): അങ്ങനെ കൂടിവരുമെന്ന് എന്താണുനിശ്ചയം?

That is how the matter stands here. Now let us see how it compares with the consumption in the adjoining countries.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Has the department adopted any new policy for promoting the cause of temperance.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): Yes, of course. I will come to that. I said, Sir, that the consumption in this country is 1·57 drams per head. In the sister State of Cochin where the conditions are much the same, the consumption is 1·94 in 1103. In the model State of Mysore, the consumption is 2·2 drams in 1926-1927. In the premier Moslem State of Hyderabad, it is 3·29 in 1926-1927. In the Madras Presidency it is 1·68 in 1928-29. In the Bombay Presidency it is 3·8 and in Ceylon it is 7·68. These are the facts and I would lay much stress on them.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Is the member aware that there is a regular decline of excise revenue in Mysore?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): Anyhow this is the result. The consumption in Mysore is 2·2 drams per head. Sir, these are plain facts. I am not drawing from mere fancy or imagination. I speak of bare facts. All my arguments are based on solid facts.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Will the Excise Commissioner advise to keep a register of drunkards in each shop?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): The member may remember what he said himself. I do remember it now.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Then it will be easy to know the people who take to drink.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Sherlallai*): അത്തുകാറിയിൽ ഒരു ഷാപ്പുകൊടുക്കാൻ എക്സൈസ് ഇൻസ്പെക്ടർ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ശരിയാണോ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): There is not much time before me to finish my speech.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: There is only one question; you may answer it. What is it, Mr. Pachu Pillai? (After a pause.) He does not seem to press it.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): These figures clearly show that consumption today is much less than what it was in this country, and what is more important, it is much less than what it is in other adjoining countries. So much with regard to consumption of licit liquor or Government controlled liquor. Then I will speak a few words about illicit liquor. Whatever temperance measures may be adopted or whatever temperance work people may do, all will come to nothing unless illicit trade is stopped. That is very important in any scheme of temperance reform. If the illicit tapper is busy, all the good work done by the department and by others will be gone. In this respect the department has been trying its level best to put down malpractices with a high hand. The departmental reports will show the number of cases detected or brought to light by the departmental officers. Last year the number was 2,500, or to be precise, 2449, of which 338 cases related to illicit liquor.

While on this matter I have to refer to the criticism made by my friend Mr. R. Raman Pillai of Kottayam yesterday. Unfortunately he is not present here now.

PRESIDENT: Perhaps you may take another opportunity for meeting those arguments.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): Then about local option. My friends asked me what the department did in the way of any new measure being adopted. In that connection I would mention local option. That is an interesting experiment that is being tried at Changanachery under the orders of Government. As the House is aware, in last Chingam itself the arrack shops were closed. But this was long before the local option was introduced. That is to say, when the new contract came, we closed the shops in the town and there was then some increase in consumption in the adjacent shops.

The Municipality recorded votes only towards the close of Minam. So, as a matter of fact, local option was actually introduced in the municipality only by the 15th of Edavam. Before local option was introduced, rules allowed the people to carry with them 6 drams of liquor at a time. This accounted for the increase in consumption in the neighbouring shops. When local option was actually introduced, the quantity was limited to 2 drams per head. We are now watching with very great care and anxiety the results of the experiment of local option. We cannot now venture any opinion about its success or failure.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOILTAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*): മുൻസിപ്പാലിറ്റി അതുത്തിക്കുത്തുള്ള ഷാപ്പു നിത്തിയ സ്ഥിതിക്കു അതിന്റെ ബൌണ്ടറിയിൽതന്നെ ഷാപ്പുകൾക്കു ലൈസൻസ് കൊടുക്കരുതെന്നു മുൻസിപ്പാലാറിയിൽനിന്നു എഴുതിഅയച്ചിട്ടുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : അങ്ങനെ എഴുതിഅയച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ട് ഓർമ്മയില്ല.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOILTAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*) : ഇപ്പോഴത്തെ ലോക്കൽ ഓപ്ഷന്റെ ഫലം ഒരുകാലത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ ഉറപ്പിതമായിരിക്കയുള്ളോ?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : എത്രകൊല്ലം എന്നു തീച്ചപറയാൻ സാധിക്കയില്ല.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOILTAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*) : ഇനിയും ഇതിനെപ്പറ്റി പരീക്ഷണം നടത്തണമെന്നാണോ ആലോചന?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ പ്രയാസമാണ്.

PRESIDENT : Please stop questioning, Mr. Raja Raja Varma.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : Then, my learned friend, the Deputy President, suggested the reduction in the supply of country liquor by two per cent every year. Sir, that was one of the recommendations made by the Excise Advisory Committee in the teeth of official opposition. My predecessor, Mr. Van Ross, bitterly opposed it; but in spite of his opposition the proposal was carried, and the recommendation was made by the Committee. I am sorry to say that it has not been found possible to give effect to that recommendation. In my opinion also it seems to be unworkable in practice. Moreover I have got some experience of it with regard to opium. In regard to opium we adopt some such system though not exactly rationing. In the case of opium there is this difference. Opium cannot be illicitly manufactured, at any rate easily. And smuggling of opium from other parts is still more difficult under the restrictions that have now been placed upon it. In spite of all this I cannot say that, in the case of opium, the system has worked successfully. The chances for success are far less in the case of country liquor as it can be easily manufactured by anybody at any time. So it seems to me, Sir, that the system of rationing is not practicable. My friend Mr. Raman Pillai was telling us yesterday that there was illicit distillation everywhere. That makes it clear that the rationing system is far less workable in the case of country liquor than in the case of opium. One other thing I wish to place before this House is this. Rationing is being tried in Bombay for a number of years and this is the result that we find in the latest Administration Report of the Bombay Presidency.

PRESIDENT : I think it will be enough if you give the House the substance of it without reading it.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*) : The substance is that it has proved a down-right failure.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: All right. You need not read it. I do not think there is time enough for you to read extracts from that report now.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): I shall not read it, Sir. Suffice it to say that it has proved a failure in Bombay.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Has the Excise Commissioner done anything to bring into effect the resolutions passed in this Council in Vrischikam and Medam to promote the cause of temperance?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): What were the measures suggested by those resolutions?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Fixing the number of trees tapped.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): The member may remember what I said with regard to that.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): That was *before* the resolution was passed. I now want to know whether anything has been done *after* the resolution was passed.

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): The suggestions contained in the resolutions have not yet been adopted.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Will the Excise Commissioner kindly answer my question? May I know the incidence of Excise taxation in Travancore?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): I have not made the calculation.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): Does he know that it is higher here than in Bombay?

MR. P. GOMATINAYAKAM PILLAI (*Excise Commissioner*): I have already stated, Sir, that I have not made the calculation.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): Sir, I wish to speak a few words before today's debate is over. We have heard a good deal of criticism about the Budget that has been placed before this House. It is not possible in the short time at my disposal to deal with all the varied criticisms that were passed on the Budget. It seems to me that one universal complaint was that the Budget is a surplus Budget. Yes, Sir. I do not think that it is a matter for very serious complaint. It is a surplus Budget. Nevertheless, the Government have provided adequate funds for the several departments according to their needs. As regards the framing of the Budget it was stated that no principle or policy is followed. That, however, is not a matter for me to deal with. I shall leave it to my friend Mr. S. Venkataramana Aiyar. But another matter which was generally complained of was that the Budget does not disclose any new programme, does not provide for any new thing. Well, Sir, that I contend is not wholly true. A careful examination of the Budget will show that there are aspects in it of a very encouraging character. I shall refer only to two or three matters.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

Let us take, for instance, the loud complaint about the long-felt need for some organisation for looking into the laws' delays. Government have been able to decide that matter and to provide money for that purpose. Then again, there is a large increase in the provision for the Education Department. A great part of it is intended to pay the increased salaries, to the Vernacular School teachers, which, as the House knows, is to be given effect to from the 1st of Chingam, 1104.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): The House already knows it. Therefore, is it a new scheme?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): I am not speaking of new schemes. I am only referring to some of the encouraging aspects of the Budget.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Will the addition of some funds be an encouraging aspect in the preparation of the Budget?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): Well, Sir, there is also a provision of Rs. 60,000 for the survey of public health situations in the country by means of a new organisation. A complaint was made that the provision in the Public Works Budget was not quite adequate. Sir, if you look at the accounts of 1103 and compare the figures with the Budget Estimates for 1105, you will find the expenditure on public works in the year 1103 was Rs. 33,81,000. The expenditure proposed for 1105 is Rs. 38,34,000. There is therefore an increase of about 5 lakhs of rupees. Further, this House must realise that next year the Government have certain special items of expenditure and that this increased provision is made notwithstanding that fact.

Again, looking further down, I see another item in which an increased provision is made. I refer to "Protective Irrigation". The expenditure on "Protective Irrigation" in the year 1103 was Rs. 1,90,000. The provision made for 1105 is Rs. 2,98,000. These provisions indicate the policy of the Government.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): May I know why the member does not compare with the actuals of 1104?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): It is not now possible to compare the figures with the actuals for 1104.

I have to say one word about lapses of grants. Last year the amount lapsed was not very much, but things have as a rule to be expedited to prevent lapses. In some cases, for instance, land has been promised by the people and there is great delay in getting hold of these lands. In other cases the delay might be due to delay in the land acquisition proceedings. In certain other cases again it may be due to the fact that the estimate was under preparation. You know that provision is often made in the Budget before the estimates are ready. That is the fact about these lapses. It is not a deliberate policy of lapsing.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): About protective irrigation, could the member say that the estimates of minor tanks were not pending before the Government and that the lapses were not solely due to the delay of these papers in the Huzur?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): I am not aware of the Huzur stopping any work in any way. As I was saying, these increased provisions indicate the attitude of the Government in regard to the departments which contribute to the welfare of the people.

Another criticism that was generally made was, that there is no provision in regard to certain matters. Reference was chiefly made to the Land Mortgage Bank. I can assure the House that that scheme is not at all shelved. It is still under the anxious consideration of the Government, and it will not be long before the Government could be able to do something in that matter. Why no provision was made this year is that it is a matter in which if provision is necessary, Government can come to the House during the course of the next year.

Then reference was made, I think, to the Road Boards. The rules on the subject have been drafted and they are now being examined by the Government. We hope that it will not be long before these rules are also brought into force.

I have no time to refer to many more points. I believe it was Mr. Kuriakose who spoke about the inadequate provision for road maintenance. A provision of Rs. 50,000 for increasing the maintenance grants to roads is made this year; and provision is also made in the P. W. D. Budget for repairing the damages caused to roads, bridges and other communications.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I remind the Chief Secretary that to investigate the causes of laws' delays a provision was made in the Budget, year before the last, and was thrown out by this House.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): It may be so.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I also remind the member that the "Laws' Delays Commissioner" provided in the Budget is not a new item?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): I want to say only one thing more. In speaking of the *puduval* revenue, my friend Mr. Madhavan Pillai said that a good deal of that revenue might be due to the registry of tank beds. At any rate, his speech gave me that impression. The policy of the Government is not to register those tanks which are useful for irrigation purposes, and strict instructions have been issued to the Land Revenue and Public Works Departments to the effect, that the registry of such tanks should on no account be allowed. I do not believe that even a very small portion of the five lakhs of rupees we get from the registry operations, comes from the registry of tank-beds. This revenue mostly comes from those taluks where *puduval* operations are being carried on.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Is it the policy of the Government to register only in blocks the *puduval* lands?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): That is the underlying policy in the *puduval* Rules.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Is it the policy followed even now?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): I have no reason to believe otherwise.

Another little matter about which some difference of opinion arose was in regard to the incidence of taxation which Mr. Madhavan Pillai referred to. I was not in a position to make that point clear when Mr. Madhavan Pillai was dealing with it. He was comparing our figures with British Indian figures. There is a fallacy underlying that comparison. In British India, there are certain important items of expenditure met from local taxation which here the Central Government is paying from general revenues. For instance, expenses in connection with Primary Education, roads, and medical relief are in British India and some of the Native States, met from local taxation. Therefore, in a comparison of the level of taxation in British India and here, I think, it is but fair that the local taxation in British India should also be taken into account. This was not done.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the Chief Secretary whether in the figures for 1105 incidence of Municipal taxation also is included?

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): No.

Municipal taxation we have in both places. In British India there are the District Boards and Local Boards, imposing various cesses and rates.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): May I know from the learned Chief Secretary then as to why such misleading facts were entered in our statistics.

MR. K. GEORGE (*Chief Secretary to Government*): We have given in our Statistical volume the incidence of taxation obtaining in our State. I do not find any comparison between the taxation obtaining here and British India. Even if you compare, there is at least one item which ought to have been omitted when the comparsion was made. It will be seen that the tolls on roads and bridges are included under revenue. That amount is included in the calculation of the incidence of taxation in Travancore. Certainly, that is not included in the incidence of taxation in British India because the British Indian tolls are not central or provincial revenue. That is all that I have to say about that. I did not certainly want to harass Dr. Madhavan Pillai with questions and I am sorry that he appears to have taken it in that light.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): Sir, I shall refer to some points raised during the course of the general discussion of the Budget regarding the preparation of the Budget Estimates. Some of the members suggested that the receipts are being under-estimated and quoted certain figures for the years 1101 and 1104. If they had gone into the details, the reasons which caused some differences between the Budget Estimates and the actuals would have been clear to them. During the years 1101-1104, we had a receipt varying from Rs. 3 to 6 lakhs due to the adjustment of the premium realised on account of the purchase of Government of India Securities. Again our customs revenue depends upon the seasonal conditions of the year, which cannot, therefore, be forecasted with rigid accuracy. In recent years our revenue under Stamps and Registration vastly varied from the estimates, due, as members are aware, to a large number of registrations in connection with the partition in the Nayar and the Ezhava Tarawads.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): would not these be anticipated during the preparation of the Budget?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): Not with much accuracy for the reasons mentioned above. It would thus be seen that for several items there is satisfactory explanation as to the difference between our Budget Estimate and the actuals; and such variations amounted to 6 to 7 per cent in the years 1100 to 1104. From the Government of India Budget also it is seen that there has been similar variations ranging from 3 to 6 per cent in the estimate of receipts and the actuals. In the year 1924-1925, for instance, they budgetted for a revenue of Rs. 130 crores anticipating a surplus of Rs. 18½ lakhs. But they realised Rs. 138 crores as revenue and the surplus went up to Rs. 5 crores and 68 lakhs of rupees.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): What is the percentage, Sir.

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): I already said it was three to six per cent. In the year 1927-28 the Budget estimate was Rs. 125 crores but the actuals were nearly Rs. 130 crores. The principle of budgetting the receipts being the same with all Governments *viz*, fixing them generally on the basis of the revised estimates of the current year, slight variations brought about by the conditions during the course of the ensuing year, are inevitable.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Can there be any comparison between the variations of the Budget estimate in Travancore and that of the Central Government?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): The principle of budgetting is the same. One member suggested the desirability of investing our sinking fund accumulations in Land Mortgage Banks. This will not be possible since we would require the whole amount of our sinking funds *viz*., B. Rs. 14,49,000 in the case of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. S. Venkataramana Aiyar.]

the Debenture loan sinking fund and nearly Rs. 140 lakhs in the case of our Railway sinking fund for repayment in the years 1941 and 1945 respectively. It is for the object that the amounts should be available in cash in the years mentioned above that we have been investing them in Government of India Securities, most of them giving us 5 per cent interest per annum.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Does the member know that these amounts which are utilised for purchasing the Government of India loans would be useful for starting a Land Mortgage Bank?

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Why is the Railway liability not included in the statement of liability noted on page 7 of the Preliminary Budget?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): That is an unbooked liability. It will not therefore be found in the accounts.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Has the member any idea of the amount that will be required for starting a Land Mortgage Bank?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): That is to be considered later on.

PRESIDENT: That does not arise, because it is under the consideration of Government.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): Is it a liability which is like the Debenture liability? That is what I want to know.

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): It may be a liability no doubt, but it is not in our books.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): ഈ ലയബിലിറ്റി ബുക്കിലില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അതെവിടെയാണു കാണുന്നതു?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): There is a distinct advantage in the Savings Bank Rules as now revised. Reference was made to the recent amendment to the Savings Bank Rules which purports to introduce a change in regard to the calculation of the interest on Savings Bank Deposits. It has to be stated that the rate of interest allowed on the Savings Bank Deposits remains the same as at present, namely Rs. 4 and cash 8 per cent per annum. It is with a view to facilitate calculation that the interest earned below 7 chackrams is to be neglected, while on the other hand the amount earned in excess of 7 chackrams is brought up close to 3½ chackrams. There is also one distinct advantage in the new system. While the interest-bearing balance--

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*): We would like to hear from the Financial Secretary what the matter is. He says it is a liability But at the same time says it is not in the books. We want to know

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

how it is not in the accounts and what is the difference between book liability and non-book liability. That is a matter in which we would like to have some information.

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): That particular loan was raised in England by the British Government and not by this Government?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Are we not to pay it back to the British Government?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): Yes, we may pay it off when it matures in 1945.

MR. K. C. KARUNAKARAN (*Nominated*): What is the principle of double entry?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): Because it is an advance by the British Government for our railway.

As I said, there is one distinct advantage in the new system. While, the interest-bearing balance now is Rs. 2, under the new rule it is going to be rupee one from the next year. The changes are not, after all, such as would materially affect any one.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is it on account of the fact that the Account Office is unable to make calculation that this system has been adopted?

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): No. It will be easier and convenient.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know whether the new comptometre machine could calculate the interest to the last pie.

MR. S. VENKATARAMANA AIYAR (*Ag. Financial Secretary to Government*): Yes. It can.

One of the members, I think it was Mr. Ittoop Itteechan, doubted whether there was any provision for the refund of *kudivila* on royal trees. I would refer him to page 12 of the Budget Estimates, where a sum of Rs. 75,000 has been provided for the year 1105. I have nothing more to say, Sir.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again at 11-30 A. M. tomorrow.

The Council adjourned at 5-30 P. M.

T. P. RAMASUBBA AIYAR,
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly